O FLOARE PENTRU FIECARE ÎNVĂȚĂTOR AL ȚĂRII

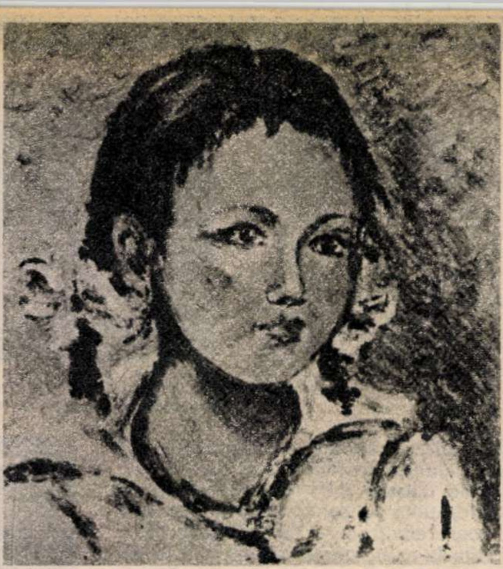

Școlăriță în clasa I — Mădălina. Pictură de Luminița Nicolescu

Revăd chipul învățătorului, al omului care, după mama și după tata, mi-a dat cel mai mult. Părinții mi-au dat viață și mi-au arătat drumul drept ce se deschidea în fața mea. El mi-a luminat miraculos copilăria, m-a luat de mînă și mi-a însoțit primii pași, pregătindu-mă, din toate puterile, pentru următorii. Mi-a deschis porțile Cuvîntului, apoi m-a însoțit cu gîndul, de-acolo, din copilărie, din clipa în care drumul meu ieșea de sub ocrotirea lui. Așa cum, de-acolo, din copilărie, învățătorul fiecăruia dintre noi privește cu încredere, cu părintească grijă și emoție cum ne prezentăm la întîlnirea cu viitorul.

Pentru această întîlnire cu viitorul a fiecăruia, un învățător a investit încredere și muncă, și dragoste.

Gîndiți-vă numai la răbdarea și pasiunea pe care învățătorul fiecăruia dintre noi le-a dovedit, în cel mai înalt grad, la vremea cînd am deprins abc-ul. Gîndiți-vă la arta sa nobilă de a sădi trainic în imaginile fragede iubirea față de țară și de partid, recunoștința fierbinte față de părintele și sfătuitorul tinerei generații, tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretarul general al partidului nostru. Gîndiți-vă la emoția și bucuria primei zile de

PIONIERI, V-AȘTEAPTĂ PISCURI NOI

Versurile și muzica
de Nicolae Popescu-Galicea

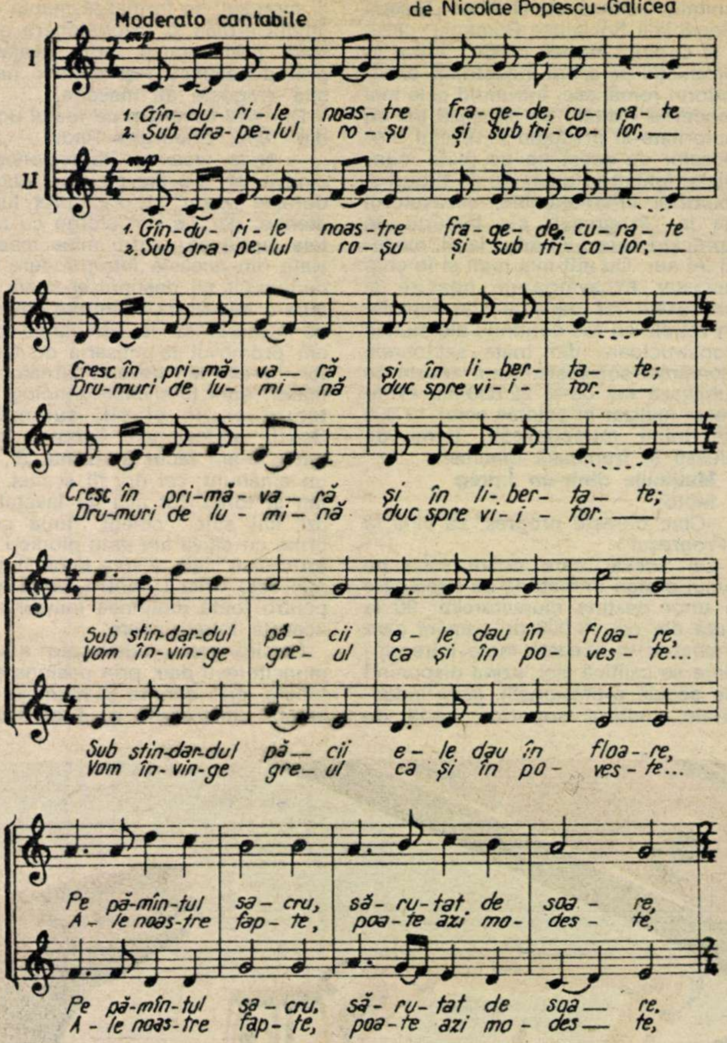
Moderato cantabile
I
II
1. Gîn-du-ri-le noas-tre fra-ge-de, cu-ra-te
2. Sub dra-pe-lul ro-șu și sub tri-co-lor, —
Cresc în pri-mă-va-ră, și în li-ber-ta-te;
Dru-muri de lu-mi-nă duc spre vi-i-tor. —
Sub stin-dar-dul pă-cii e-le dau în floa-re,
Vom în-vin-ge gre-ul ca și în po-ves-te...
Pe pă-mîn-tul sa-cru, să-ru-tat de soa-re,
A-le noas-tre fap-te, poa-te azi mo-des-te,

AGENDA ACTIVULUI PIONIERESC

SPIRIT DE INIȚIATIVĂ ÎN ORGANIZAREA VACANȚEI

Vacanța de vară, „Vacanța mare" se apropie cu pași repezi și, ca întotdeauna, ne gîndim, ne pregătim încă de pe acum s-o petrecem cît mai frumos.

Zeci și zeci de tabere, de la munte și de la mare, își așteaptă oaspeții — copiii din întreaga țară. Taberele județene sînt gata și ele să-și deschidă larg porțile. Acestora li se adaugă sutele și sutele de cluburi de vacanță organizate în școli sau la casele pionierilor și șoimilor patriei unde ne vom petrece vacanța pe plan local.

Pentru ca fiecare dintre zilele petrecute la clubul de vacanță să ne ofere bucurii și satisfacții, trebuie să ne gîndim din vreme la alcătuirea unui program cît mai cuprinzător care să asigure un cîmp larg de manifestare a aptitudinilor și pasiunilor noastre, să răspundă intereselor tuturor. Alături de noi se vor afla, în organizarea vacanței, tovarăși comandanți-instructori din școală și numeroși prieteni ai Organizației Pionierilor — activiști de partid și de stat, membri ai organizațiilor obștești, părinți — care ne vor sprijini în realizarea celor propuse.

Să ne preocupăm, așadar, ca în cadrul clubului de vacanță să asigurăm desfășurarea unei game cît mai bogate de activități. Care pot fi acestea? Să discutăm despre cîteva.

În această vară aniversăm 20 de ani de la Congresul al IX-lea al partidului, eveniment care a inaugurat cea mai glorioasă epocă din istoria României, Epoca Nicolae Ceaușescu, iar la 23 August se împlinesc 41 de ani de la Revoluția de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă. La clubul de vacanță vom organiza, așadar, acțiuni frumoase, interesante, prin care omagiem cele două mari evenimente din istoria patriei. Între acestea mesele rotunde, întîlnirile cu activiști de partid și de stat, cu tineri constructori de pe marile șantiere, cunoașterea pe viu, prin vizite și excursii, a unor mari ctitorii ale Epocii Nicolae Ceaușescu sînt doar cîteva.

Întîlnindu-ne într-un cadru organizat, putem studia împreună documentele Congresului al XIII-lea al partidului, ale Forumului tineretului și ale celei de-a V-a Conferințe Naționale a Organizației Pionierilor pentru ca la toamnă, cînd sunetul clopoțelului ne va chema din nou la școală, să fim pregătiți, să știm ce avem de făcut pentru a ne îndeplini cît mai bine îndatoririle de elevi, de pionieri.

Întîlniri, evocări la locuri istorice, vizite la muzee ca și unele activități dedicate păcii, prieteniei și solidarității cu toți copiii lumii pot întregi **programul activităților noastre politico-educative.**

Un loc important e bine să rezervăm **activităților cultural-artistice:** serbări, seri literare, concursuri „Cine știe, cîștigă", concursuri de desene și creații literare, vizionări de filme și spectacole, expuneri de diapozitive pe teme istorice, științifice sau turistice. La clubul de vacanță putem sărbători și zilele de naștere ale colegilor.

Mulți dintre pionierii cu care vom petrece împreună vacanța sînt iubitori ai sportului. Trebuie să avem, așadar, grijă să prevedem cît mai multe **activități sportive,** concursuri de ping-pong, volei, fotbal, handbal, șah, drumeții la locuri pitorești aflate în preajma localității noastre. În timpul unei drumeții putem face plăcute popasuri pe pajiștile și poienile însorite din preajma localităților noastre, pentru a culege plante medicinale de sezon.

Concursurile de jocuri distractive ne pot oferi, de asemenea, multe momente plăcute, pline de veselie.

Să nu uităm însă că **vara este anotimpul recoltării fructelor și a multor legume,** că la C.A.P. din comună toată lumea muncește „zi-lumină". Ajutorul nostru la munca în livadă sau pe cîmp va fi, așadar, deosebit de prețios. Așa cum bine venite vor fi raitele noastre prin localitate cu scopul de a descoperi și colecta noi cantități de materiale refolosibile. După cîteva ore de muncă practică în agricultură, la colectarea materialelor refolosibile sau la înfrumusețarea localității, jocul cu mingea sau o baie răcoritoare în rîul din apropiere vor fi bine venite.

Pentru ca programul clubului nostru de vacanță să fie pus la punct din timp, ne vom consulta cu membrii comandamentului de vacanță. Împreună vom găsi soluții de realizare a unor activități cît mai frumoase, cît mai eficiente. Și pentru ca totul să se desfășoare așa cum ne propunem, trebuie să ne asigurăm din vreme **baza materială** a vacanței noastre: mingi de volei, baschet, fotbal, instrumente muzicale, materiale necesare serilor culturale, concursurilor de jocuri distractive etc.

Vacanța de vară ne va oferi momente tot mai frumoase dacă vom investi în organizarea ei încă de pe acum spiritul nostru de inițiativă, întreaga pricepere pe care o avem.

ECATERINA ROȘCA

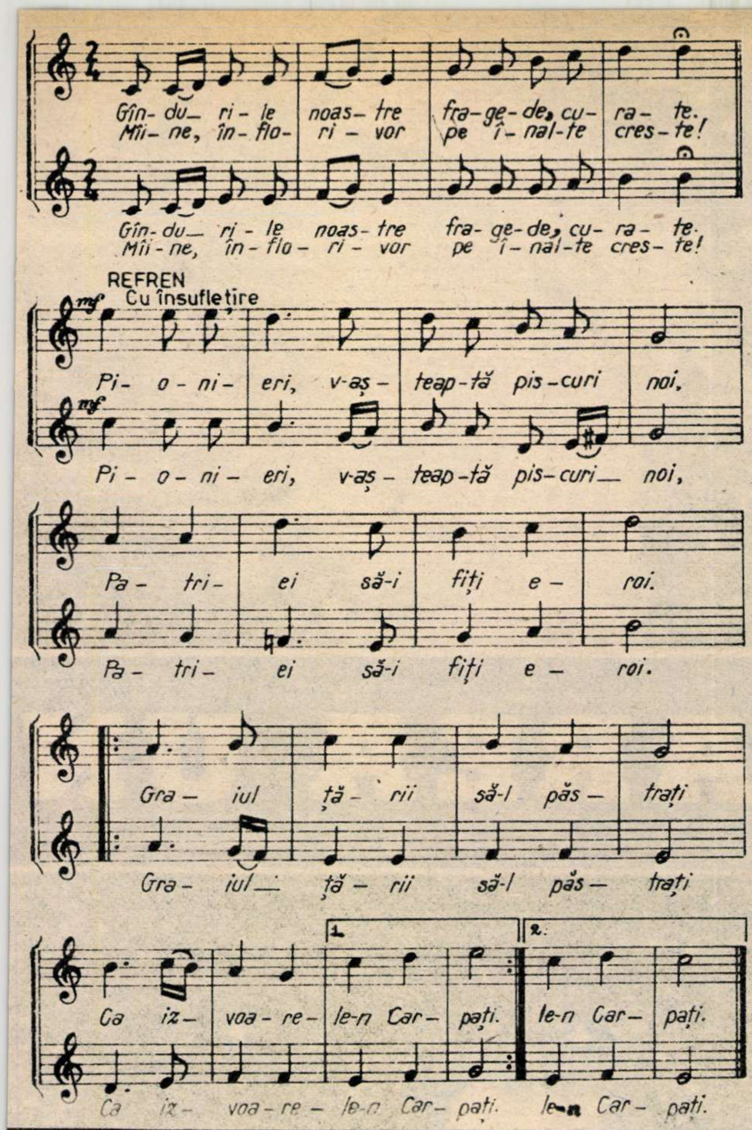
Gîn-du-ri-le noas-tre fra-ge-de, cu-ra-te.
Mîi-ne, în-flo-ri-vor pe î-nal-te cres-te!
REFREN
Cu însufleţire
mf
Pi-o-ni-eri, v-aş-teap-tă pis-curi noi,
Pa-tri-ei să-i fiţi e-roi.
Gra-iul ţă-rii să-l păs-traţi
Ca iz-voa-re-le-n Car-paţi. le-n Car-paţi.

şcoală sau a primei zile de pionierat şi amintiţi-vă cu cine aţi împărţit, copleşiţi în egală măsură, această emoţie. Învăţătorul sau învăţătoarea. Oare cîte cravate de pionier îi este dat unui dascăl să înmîneze, de-a lungul întregii sale vieţi, desemnînd prin acest act simbolic schimbul comunist de mîine al patriei? Sute? Mii? Zeci de mii?

Şi oare cum e posibil, după ce i se perindă atîtea generaţii de şcolari prin faţa ochilor, să recunoască fără ezitare pe oricare dintre foştii elevi, şi să-l cheme pe nume, de parcă fiecare în parte i-ar fi fost învăţăcelul preferat? De bună seamă, altfel nu se poate. Nu se poate, nu fiindcă cineva din afară nu i-ar îngădui, ci fiindcă propria lui conştiinţă nu-i îngăduie. Cel care şi-a ales pentru o viaţă îndeletnicirea de dascăl, răspunzînd unei chemări lăuntrice, e înzestrat, fără îndoială, cu răbdare şi dragoste peste limitele obişnuite. Din această răbdare şi din această infinită dragoste de oameni, el ţese, în urzeala curată a sufletului de copil, chipul frumos şi trainic al viitorului.

Viitorul, de aceea, este frumos; fiindcă ei, copiii, cele mai tinere vlăstare ale ţării, cresc frumos şi drept, vegheaţi îndeaproape de învăţători destoinici. De învăţători-mame. De învăţători-taţi. De învăţători comunişti, demni de înalta răspundere pentru chipul de mîine al patriei.

La sărbătoarea lor, de „Ziua învăţătorului", pe care ţara întreagă o celebrează în ultima zi de iunie, iubirea şi recunoştinţa celor ce le sînt elevi, acum, îngemănată cu iubirea şi recunoştinţa celor ce le-au fost elevi, ia chip de floare rară, nemuritoare. O floare pe care astăzi o închinăm tuturor sărbătoriţilor acestei frumoase zile. O floare pentru fiecare învăţător al ţării!

ANICA FLORESCU

Învăţătoarea

Lumina ei e şi lumina noastră
cu sîrg întotdeauna împărţită,
ca într-un zbor de pasăre măiastră
ne poartă printr-o lume infinită.

Oceanele de slove le parcurgem,
străbatem depărtări cu ochii minţii,
iar cînd la ţărm biruitori ajungem
sori mari s-aprind sub arcuirea frunţii.

Ea-i lîngă noi de-a pururea aproape,
prietenă, tovarăşă şi mamă,
cu glasu-i calm ca susurul de ape
ne-ndeamnă, ne dă sfaturi
sau ne cheamă.

Ea este-asemeni flăcării arzînde
se mistuie lumini ţesînd în jur,
şi de-o purtăm în amintiri oriunde
i se cuvine gîndul cel mai pur.

Prof. **CORNELIU STOICA**

COMOARA DIN CETATEA ILIDIA

Scenariu: C. DIACONU
Desene: PUIU MANU

Scenariul noului nostru serial este inspirat din întîmplări reale ai căror eroi au fost membrii echipajelor „Vulturii", de la Şcoala nr. 3 Moldova Nouă, „Donaris", de la Şcoala nr. 8 Călăraşi, şi „Sargedava", de la C.P.Ş.P. Deva, premiate la ultimele ediţii ale Expediţiilor „Cutezătorii".

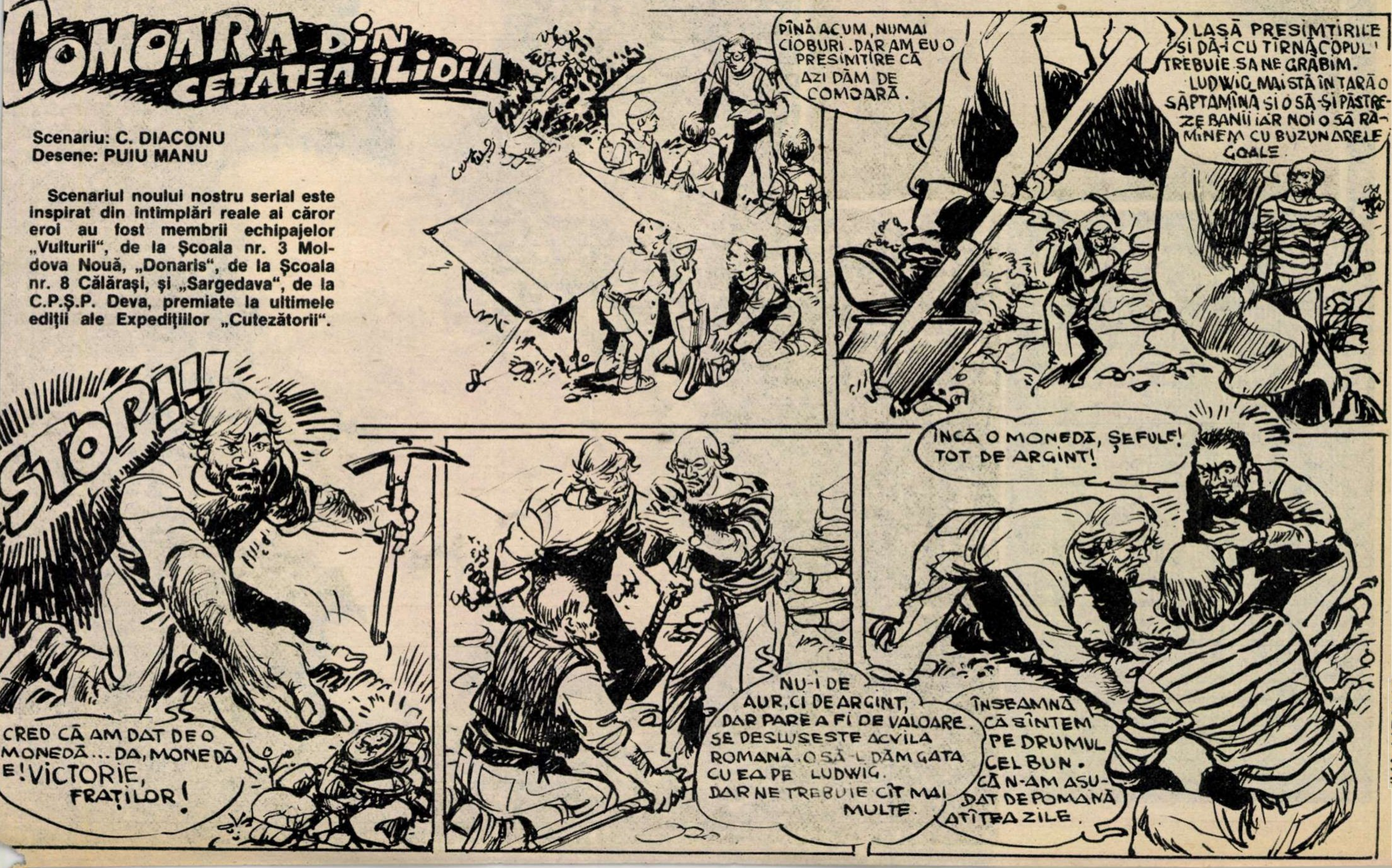
PÎNĂ ACUM, NUMAI CIOBURI. DAR AM EU O PRESIMITIRE CĂ AZI DĂM DE COMOARĂ.
LASĂ PRESIMŢIRILE ŞI DĂ-I CU TÎRNĂCOPUL! TREBUIE SĂ NE GRĂBIM. LUDWIG MAI STĂ ÎN ŢARĂ O SĂPTĂMÎNĂ ŞI O SĂ-ŞI PĂSTREZE BANII IAR NOI O SĂ RĂMÎNEM CU BUZUNARELE GOALE.
STOP!!
CRED CĂ AM DAT DE O MONEDĂ... DA, MONEDĂ E! VICTORIE, FRAŢILOR!
ÎNCĂ O MONEDĂ, ŞEFULE! TOT DE ARGINT!
NU-I DE AUR, CI DE ARGINT, DAR PARE A FI DE VALOARE. SE DESLUŞEŞTE ACVILA ROMANĂ. O SĂ-L DĂM GATA CU EA PE LUDWIG. DAR NE TREBUIE CÎT MAI MULTE.
ÎNSEAMNĂ CĂ SÎNTEM PE DRUMUL CEL BUN. CĂ N-AM ASUDAT DE POMANĂ ATÎTEA ZILE.

(VA URMA)

PRIETENII
ADEVĂRULUI
ȘTIINȚIFIC

FORMAREA UN

Ne amintim de versul lui Eminescu: „Universul fără margini e în degetul lui mic". Este, fără îndoială, o imagine poetică, ce reflectă încrederea marelui nostru poet în puterea de cunoaștere a științei. Așa după cum se știe, în studiile sale Eminescu s-a interesat și de marile probleme ale gîndirii omenești, iar în **Scrisoarea I** avem o imagine grandioasă a nașterii și dispariției lumii.

Rămînînd la imagini poetice, trebuie să amintim că, pentru învățații lumii antice, Universul avea o structură foarte simplă: în centrul lumii se afla nemișcat Pămîntul, în jurul lui, pe mai multe sfere de cristal, rotindu-se ceea ce ei considerau a fi planete: Luna, Mercur, Venus, Soarele, Marte, Jupiter și Saturn. Dincolo de aceste șapte sfere mobile se afla mulțimea imobilă a „stelelor fixe".

Cît de departe ne aflăm azi de această imagine naivă! Știm, de pildă, că Soarele nu este o planetă ce se rotește în jurul Pămîntului, că în afara celor cîteva planete vizibile cu ochiul liber există multe alte planete. Astfel, dincolo de Saturn se află Uranus, Neptun și Pluton. De asemenea, între Marte și Jupiter se află numeroși asteroizi, planete de dimensiuni atît de mici încît nu sînt vizibile cu ochiul liber. La fel, știm că nici „stele fixe" nu există, toate corpurile cerești avînd anumite mișcări proprii, vizibile chiar și de pe Pămînt cu ajutorul unor instrumente optice sau radioastronomice corespunzătoare. Nici constelații fixe nu există deci, pozițiile relative ale stelelor modificîndu-se în timp. Iar Soarele nostru este doar unul din nenumărații sori ce populează Universul. Mai știm, de asemenea, că stelele sînt grupate în uriașe galaxii, Soarele nostru nefăcînd o excepție de la această regulă. Iar Calea Laptelui nu este decît proiecția pe cer a galaxiei căreia îi aparținem.

Universul ne apare ca fiind într-o continuă mișcare și din punctul de vedere al fenomenelor care au loc în permanență în el. Departe de imaginea statică a universului din concepția antică, azi avem imaginea unui Univers în continuă devenire, frămîntat de forțe multiple. Poezia statică a lumii antice este înlocuită de imaginea dinamică a unei lumi în continuă transformare.

NORII GALACTICI

Instrumentele create de specialiști de-a lungul multor generații

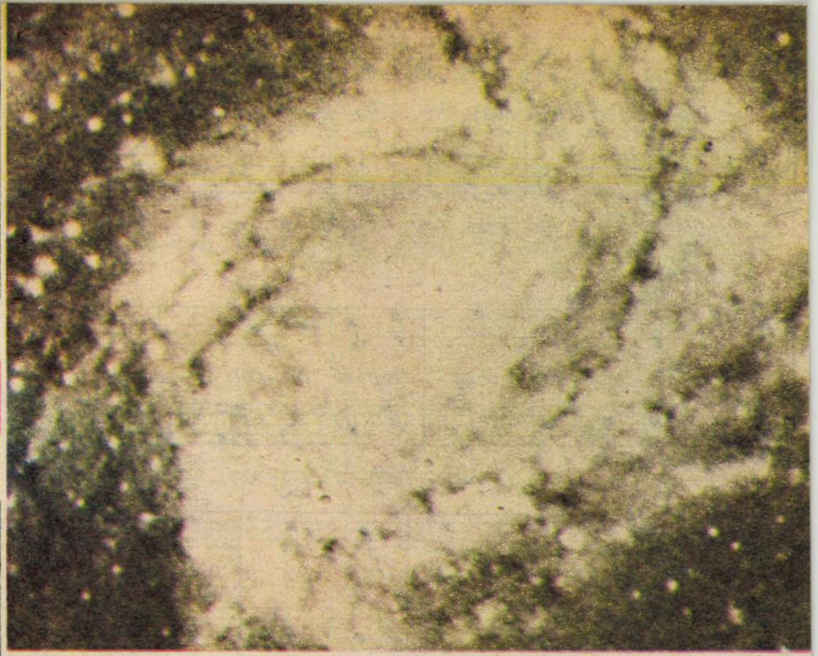

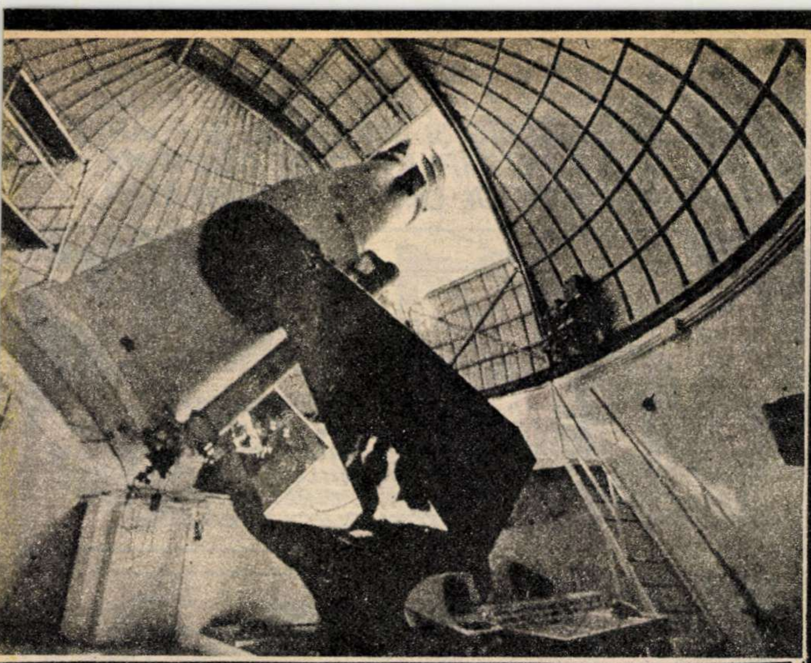

VERSULUI

ne dezvăluie un Univers infinit mai bogat decît cel ce putea fi observat cu ochiul liber. Spectroscopia optică, studiile în infraroşu şi ultraviolet, radioastronomia ne-au arătat că în afară de corpurile masive – stelele şi planetele – în Univers există şi structuri difuze: norii cosmici. Ei joacă un rol de primă importanţă, din ei născîndu-se stelele. Temperatura lor este foarte coborîtă, de circa -173°C. În principal sînt formaţi din molecule de hidrogen, dar în cuprinsul lor s-au mai pus în evidenţă oxid de carbon, cianogen (CN) şi amoniac. Recent au fost descoperiţi şi compuşi organici complecşi, cum ar fi etanolul, formaldehida, acidul formic şi alte molecule încă mai complexe, în total circa 60 de tipuri de molecule.

În interiorul norilor, gazul nu are o temperatură constantă. Dacă periferia este în general rece, miezul norului poate fi cu mult mai cald, atingînd, în unele cazuri, 2 000°C.

Aceşti nori sînt relativ numeroşi. În galaxia noastră, de exemplu, s-au numărat peste 300 de astfel de nori. Majoritatea gazului unui nor este conţinut într-o sferă cu diametrul de circa 100 de ani-lumină. Deşi moleculele sînt rare în nori (circa 300 de molecule de hidrogen pe centimetru cub), masa totală a norului este foarte mare, putînd depăşi de cîteva milioane de ori masa Soarelui. Pentru comparaţie să ne imaginăm că la un moment dat Soarele şi odată cu el sistemul nostru solar ar pătrunde într-un astfel de nor. Un prim rezultat ar fi întunecarea cerului nocturn, astfel că majoritatea stelelor ar deveni invizibile, lumina lor fiind absorbită de moleculele norului. Şi această întunecare a cerului nocturn ar dura foarte mult, pentru că, deşi Soarele împreună cu planetele se deplasează în interiorul galaxiei cu o viteză mare, de circa 30 000 km pe oră, pentru a străbate unul singur dintre aceşti nori ar fi necesari cam două milioane de ani. Ţinînd seama de abudenţa norilor în Univers, este de presupus că un astfel de fenomen are loc o dată la un miliard de ani – deşi în istoria Pămîntului ar fi putut avea loc de circa cinci ori. Cum apariţia omului pe Pămînt este relativ recentă, este probabil că omenirea nu a asistat niciodată la un asemenea spectacol cu adevărat cosmic.

Este interesant să ştim că din astfel de nori cosmici, sub acţiunea forţelor gravitaţionale şi a altor forţe studiate de fizică, are loc formarea stelelor. Vechea ipoteză a lui Kant-Laplace, privind formarea corpurilor cereşti dintr-o nebuloasă primitivă, a căpătat în anii din urmă o nouă tinereţe.

În general se evidenţiază două tipuri de nori: nori difuzi şi nori moleculari. În prima categorie avem de-a face numai cu o materie sub formă atomică, în care predomină o densitate de circa 20 de atomi pe centimetru cub. În norii moleculari densitatea este cu mult mai mare, de circa un milion de atomi pe centimetru cub. Alături de gaze, în norii cosmici există şi granule, care cuprind în principal oxigen, carbon şi azot. În proporţii mai mici apar magneziul, siliciul şi fierul. Agregarea granulelor şi a gazului duce la formarea unui nou corp ceresc – o stea tînără.

NAŞTEREA STELELOR

Naşterea lumilor înseamnă, la o scară redusă, naşterea unei stele; la o scară mai mare – naşterea unei galaxii. Ştiinţa contemporană consideră că întregul Univers, aşa cum îl cunoaştem astăzi, a luat naştere în urma unei explozii gigantice, care a marcat începutul unei noi ere. Dar să începem cu geneza stelelor.

Astronomii au putut localiza numeroase zone din Univers în care se formează stele. O zonă bogată în astfel de stele tinere este marea nebuloasă din Orion. Este o nebuloasă foarte luminoasă, ce poate fi observată chiar şi cu un binoclu bun. Cu atît mai mult a putut ea fi studiată de către astronomi, care o urmăresc de mai bine de un secol cu instrumente dintre cele mai variate. Savanţii sînt de părere că emisiunea strălucitoare a nebuloasei reflectă faza finală a procesului de formare a stelelor în acea regiune.

Iată cum o descriu cele mai recente observaţii. În apropiere de centrul nebuloasei se află roiul de stele numit Trapezium, care include mai multe stele tinere, masive. Cea mai mare dintre ele radiază de 100 000 de ori mai multă energie decît Soarele nostru. Cea mai mare parte a acestei energii este radiată în domeniul ultraviolet şi are proprietatea de a smulge electroni atomilor de hidrogen din vecinătate. Prin acest proces, atomii de hidrogen se ionizează emiţînd la rîndul lor energie sub forma unei lumini roşii. Fiind vorba de procese care se produc la scară foarte mare (în norul respectiv ionizarea şi recombinarea au loc la 10^{50} ori pe secundă), nebuloasa ne apare vizibilă, deşi fenomenele respective au loc la o distanţă uriaşă, de 1 700 de ani-lumină de noi.

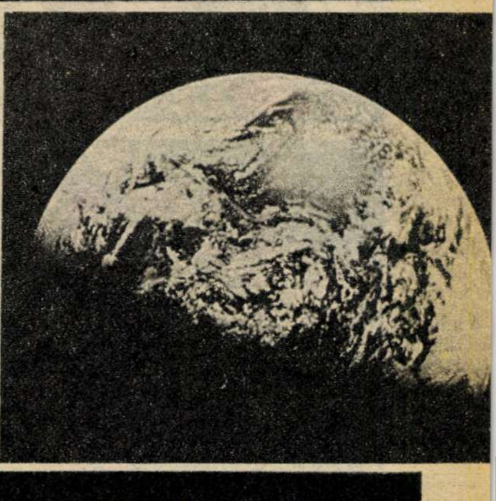

Studiile efectuate asupra acestor stele tinere ne-au condus la concluzii interesante. Astfel, majoritatea stelelor vizibile pe cerul nopţii s-au format cam acum un miliard de ani. Dar procesul de formare a stelelor continuă şi azi. O stea tînără se formează din norii cosmici existînd în diferitele zone ale Universului. Prin aglomerarea acestui praf se formează o stea, care, ca urmare a diferitelor reacţii nucleare ce au loc în interiorul său, începe să radieze energie în jur. Prin acest proces elementele uşoare din norii cosmici se transformă în elemente mai grele, care servesc ulterior ca materie primă pentru formarea altor stele. Pentru că stelele tinere ajung să explodeze, transformîndu-se în ceea ce se cheamă o supernovă. Materia proiectată de explozie serveşte la alcătuirea altor stele tinere – şi procesul continuă mereu.

Transformarea materiei norilor în stele nu este un proces simplu. Azi, la circa 10 miliarde de ani de la formarea galaxiei noastre, putem observa încă apariţia unor stele tinere din norii cosmici. Avem astfel imaginea gigantică a unui sistem uriaş în continuă evoluţie. Se verifică o dată în plus teza fundamentală a filozofiei ştiinţifice că nu există repaus total, că totul evoluează, indiferent dacă ne situăm la nivelul subatomic sau la nivelul Universului. Trăim într-un Univers al continuei deveniri.

EDMOND NICOLAU

Cutezătorii

Redactor şef MIHAI NEGULESCU; Secretar responsabil de redacţie: OVIDIU ZOTTA; Responsabil de număr: COSTACHE ANTON; Prezentarea artistică: POMPILIU DUMITRESCU;
Prezentarea tehnică: ION MIHĂESCU.

Redacţia Piaţa Scînteii nr. 1, Bucureşti 33. Telefon: 17 60 10: ADMINISTRAŢIA, Editura „Scînteia". TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile şi agenţiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA" – Sector export-import presă P.O.Box 12-201, telex 10376 prsfir Bucureşti, Calea Griviţei nr. 64-66.

Materialele nepublicate nu se înapoiază. Index 41836 12 pagini 1,50 lei

DETAȘAMENTUL CURAJOȘILOR

SCENARIU: ILEANA PIȚA
DESENE: ZAHARIA BUZEA

E MICĂ ȘCOALA DIN SATUL VALEA COTOAREI. (ARE DOAR CLASELE I-IV) DAR PIONIERII EI SÎNT NU NUMAI SÎRGUINCIOȘI ȘI HARNICI, CI ȘI FOARTE CURAJOȘI. IATĂ O ÎNTÎMPLARE CARE CONFIRMĂ CUTEZANȚA ȘI SPIRITUL LOR ÎNTREPRINZĂTOR.

ORĂ DE COMPUNERE LA CLASA a III-a. PORNIND DE LA LECȚIA ÎN CARE SE POVESTEȘTE CUM DOI COPII AU SALVAT CASA PĂDURARULUI, ELEVII URMAU SĂ ISTORISEASCĂ ȘI EI, DUPĂ IMAGINAȚIA PROPRIE, O FAPTĂ ASEMĂNĂTOARE. DEODATĂ UȘA SE DESCHISE ȘI ÎN CLASĂ NĂVĂLI BĂTRÎNA ILINCA CE LOCUIA ÎNTR-O CĂSUȚĂ LA MARGINEA SATULUI.

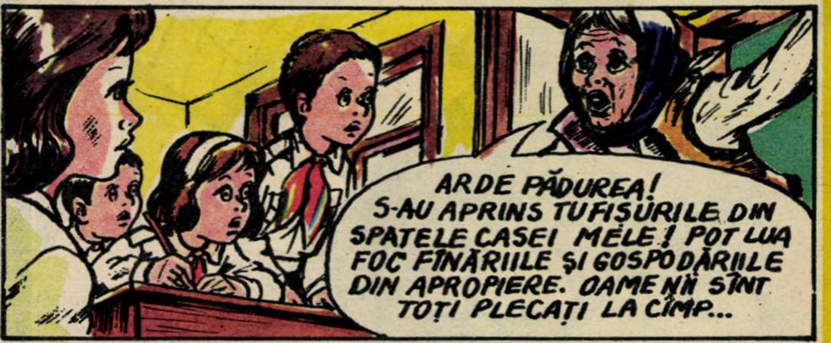
ARDE PĂDUREA! S-AU APRINS TUFIȘURILE DIN SPATELE CASEI MELE! POT LUA FOC FÎNĂRIILE ȘI GOSPODĂRIILE DIN APROPIERE. OAMENII SÎNT TOȚI PLECAȚI LA CÎMP...

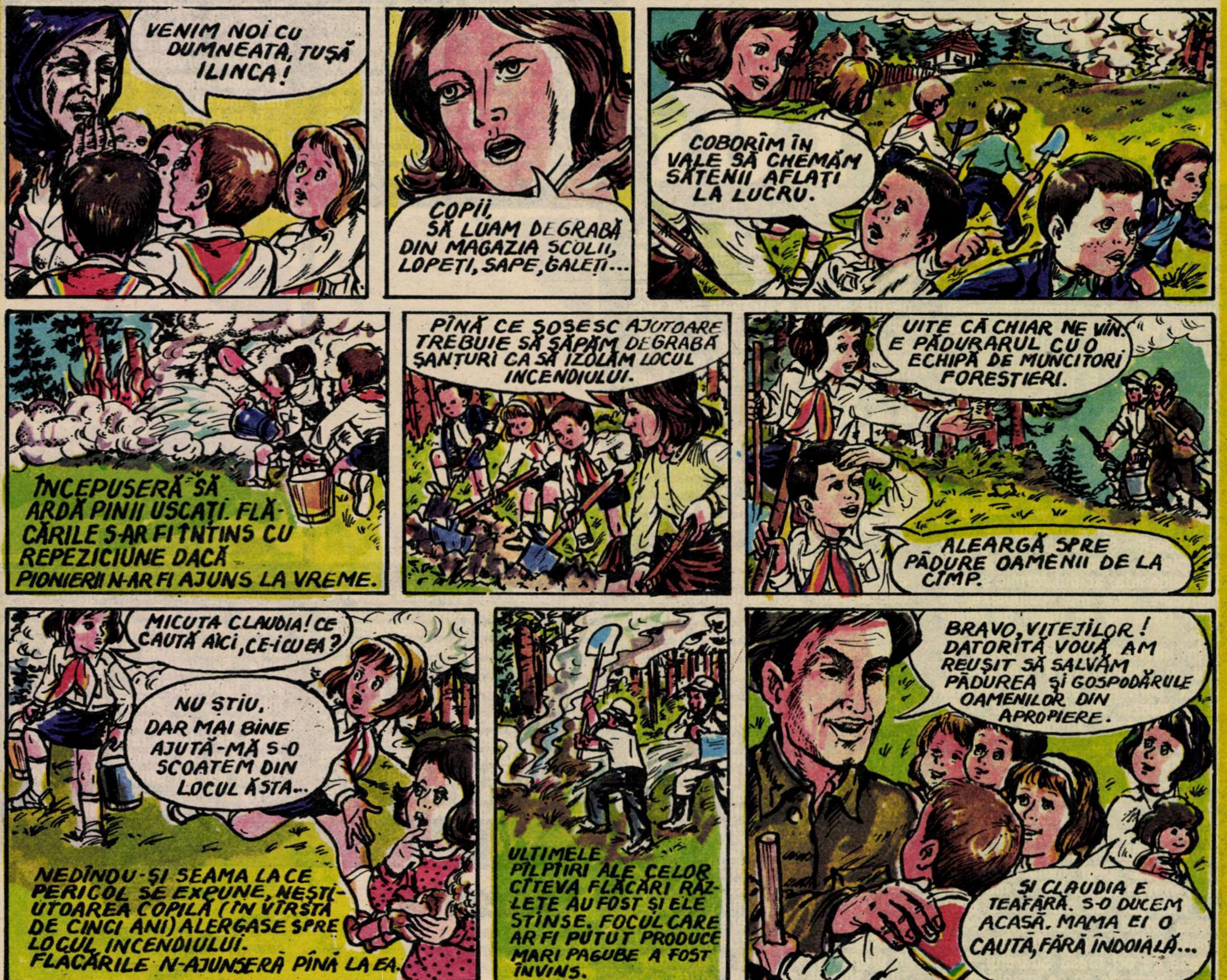
VENIM NOI CU DUMNEATA, TUȘĂ ILINCA!
COPII, SĂ LUĂM DEGRABĂ DIN MAGAZIA ȘCOLII, LOPEȚI, SAPE, GĂLEȚI...
COBORÎM ÎN VALE SĂ CHEMĂM SĂTENII AFLAȚI LA LUCRU.
ÎNCEPUSERĂ SĂ ARDĂ PINII USCAȚI. FLĂCĂRILE S-AR FI ÎNTINS CU REPEZICIUNE DACĂ PIONIERII N-AR FI AJUNS LA VREME.
PÎNĂ CE SOSESC AJUTOARE TREBUIE SĂ SĂPĂM DEGRABĂ ȘANȚURI CA SĂ IZOLĂM LOCUL INCENDIULUI.
UITE CĂ CHIAR NE VIN. E PĂDURARUL CU O ECHIPĂ DE MUNCITORI FORESTIERI.
ALEARGĂ SPRE PĂDURE OAMENII DE LA CÎMP.
MICUȚA CLAUDIA! CE CAUTĂ AICI, CE-I CU EA?
NU ȘTIU, DAR MAI BINE AJUTĂ-MĂ S-O SCOATEM DIN LOCUL ĂSTA...
NEDÎNDU-ȘI SEAMA LA CE PERICOL SE EXPUNE, NEȘTIUTOAREA COPILĂ (ÎN VÎRSTĂ DE CINCI ANI) ALERGASE SPRE LOCUL INCENDIULUI. FLĂCĂRILE N-AJUNSERĂ PÎNĂ LA EA.
ULTIMELE PÎLPÎIRI ALE CELOR CÎTEVA FLĂCĂRI RĂZLEȚE AU FOST ȘI ELE STINSE. FOCUL CARE AR FI PUTUT PRODUCE MARI PAGUBE A FOST ÎNVINS.
BRAVO, VITEJILOR! DATORITĂ VOUĂ AM REUȘIT SĂ SALVĂM PĂDUREA ȘI GOSPODĂRIILE OAMENILOR DIN APROPIERE.
ȘI CLAUDIA E TEAFĂRĂ. S-O DUCEM ACASĂ. MAMA EI O CAUTĂ, FĂRĂ ÎNDOIALĂ...

A DOUA ZI ELEVII DIN CLASA a III-a ȘI-AU RELUAT ORA DE COMPUNERE. PENIȚELE ALEARGĂ PE FILELE CAIETELOR, INSPIRATE DE ÎNTÎMPLAREA AI CĂREI EROI ADEVĂRAȚI FUSESERĂ CHIAR EI – „PIONIERII DIN DETAȘAMENTUL CURAJOȘILOR” – CUM I-AU SUPRANUMIT COLEGII DIN COMUNA MÎNZĂLEȘTI (JUDEȚUL BUZĂU) ȘI CARE I-AU FELICITAT CU TOȚII PENTRU FAPTA LOR DE CUTEZANȚĂ.

Ziua pionierilor 1985 a prilejuit un frumos și rodnic bilanț de muncă al celei mai tinere generații!

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATA DE CONSILIUL NATIONAL AL ORGANIZATIEI PIONIERILOR

27

JOI, 4 IULIE 1985,
ANUL XIX (NR. 926)

CADRAN POLITIC

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, s-a întîlnit zilele trecute cu tovarășul Gerardo Iglesias, secretar al Partidului Comunist din Spania, care la invitația C.C. al P.C.R. a făcut o vizită de prietenie în țara noastră.

Evocînd bunele relații de prietenie dintre cele două partide, tovarășul Gerardo Iglesias a mulțumit pentru sprijinul și solidaritatea Partidului Comunist Român cu lupta Partidului Comunist din Spania, a oamenilor muncii spanioli pentru democrație și dezvoltare independentă. În cursul întîlnirii s-a apreciat că, în actualele condiții internaționale, partidelor comuniste și muncitorești le revine un rol deosebit în unirea tuturor eforturilor pentru oprirea cursului periculos al evenimentelor spre confruntare și război, pentru reluarea și consolidarea politicii de destindere, pace și înțelegere între națiuni. A fost reliefată însemnătatea întăririi conlucrării și solidarității între partidele comuniste și muncitorești, a colaborării cu partidele socialiste, social-democratice, cu toate forțele revoluționare, progresiste, democratice, antiimperialiste, care se pronunță pentru o politică de pace și înțelegere între națiuni, pentru o lume mai bună și mai dreaptă.

◆

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, a efectuat, miercuri, 26 iunie a.c., o vizită de lucru în unități agricole de cercetare și producție din județul Călărași.

Vizita a început la Institutul de cercetări pentru cereale și plante tehnice de la Fundulea, reprezentativ centru al științei agricole românești.

S-a subliniat că în ultimele două decenii, muncind cu pasiune și dăruire, colectivul institutului a creat peste 200 soiuri și hibrizi de cereale și plante tehnice care, datorită valorii lor biologice ridicate, au fost generalizate rapid în producție, ocupînd astăzi aproape integral suprafețele cultivate în țara noastră.

Vizita de lucru a tovarășului Nicolae Ceaușescu în județul Călărași a continuat la Întreprinderea Agricolă de Stat „Drumul Subțire". Apreciind rezultatele înregistrate de oamenii muncii de la această întreprindere, secretarul general al partidului a subliniat că aceasta demonstrează că atunci cînd se aplică tehnologiile stabilite se pot obține recolte foarte mari, sporind contribuția la buna aprovizionare a țării, la dezvoltarea generală a agriculturii noastre.

Ultimul obiectiv al vizitei de lucru a fost Cooperativa agricolă de producție Ștefan Vodă — unitate care deține o bună experiență în cultivarea grîului, soiei, sfeclei de zahăr și porumbului.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a arătat că experiența din acest an va permite să se treacă la extinderea culturilor intensive și a indicat ministerului de resort și organelor locale de partid și de stat să ia măsuri pentru ca în anul viitor suprafețele cu aceste culturi să crească în tot județul.

Joi, 27 iunie a.c., secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, a efectuat o vizită de lucru la Întreprinderea de Utilaj Chimic „Grivița Roșie" și Întreprinderea de Fabricație și Montaj Ascensoare din Capitală.

Această analiză a avut ca obiectiv examinarea stadiului îndeplinirii sarcinilor de plan pe acest an și pe întregul cincinal, identificarea de noi posibilități de sporire și diversificare a producției, de ridicare a nivelului tehnic și calitativ al produselor și pe această bază, stabilirea de soluții pentru modernizarea continuă a fluxurilor, a tehnologiilor de fabricație, sporirea eficienței întregii activități economice. Desfășurată în atmosfera de puternică emulație în care întregul nostru popor întîmpină, cu remarcabile fapte de muncă, împlinirea a două decenii de cînd Congresul al IX-lea a ales în funcția supremă de conducere a partidului pe tovarășul Nicolae Ceaușescu, inaugurînd epoca cea mai bogată în înfăptuiri din întreaga istorie a României, noua întîlnire a secretarului general al partidului cu colectivele de oameni ai muncii din capitala țării a fost marcată de momente emoționante, sărbătorești.

Vineri, 28 iunie a.c., secretarul general al partidului, președintele Republicii, tovarășul Nicolae Ceaușescu, a făcut o vizită de lucru în unități economice din județul Gorj, cu deosebire în unități mari producătoare de cărbune și energie electrică. Vizita s-a desfășurat în zilele premergătoare aniversării a două decenii de la Congresul al IX-lea al Partidului Comunist Român cînd tovarășul Nicolae Ceaușescu a fost ales în funcția supremă de conducere a partidului, inaugurîndu-se astfel perioada celor mai strălucite înfăptuiri din întreaga istorie a patriei. Un moment deosebit al vizitei de lucru efectuate de tovarășul Nicolae Ceaușescu în județul Gorj l-a constituit marea adunare populară desfășurată la Rovinari unde și-au dat întîlnire peste 60 000 de oameni ai muncii din municipiul Tg. Jiu, din orașele Motru, Rovinari, Tg. Cărbunești, Țicleni, Novaci, de pe platformele industriale Turceni, Turburea, Stoina, din comunele învecinate. Întîmpinat cu urale și ovații, a luat cuvîntul tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretarul general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România.

◆

Cei peste 4 000 de participanți la Plenara comună a Consiliului Național al Oamenilor Muncii și Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice și Sociale — cel mai înalt forum al democrației muncitorești, revoluționare din Republica Socialistă România —, care și-au însușit, în unanimitate, într-o atmosferă plină de însuflețire, propunerea făcută în acest sens de către tovarășul Nicolae Ceaușescu, președintele Republicii Socialiste România, au adresat un Apel pentru pace și dezarmare tuturor guvernelor și popoarelor, forțelor democratice și progresiste din Europa și din întreaga lume, pentru asigurarea dreptului fundamental al popoarelor la pace, la viață, document care a fost dat recent publicității.

Vibrantul Apel al păcii izvorăște din încrederea de nestrămutat că, acționînd într-o strînsă unitate și coeziune, popoarele pot să impună pacea, să-și asigure dezvoltarea liberă și independentă, progresul neîntrerupt pe calea bunăstării și civilizației.

ANI DOUĂZECI AI FALNICULUI ZBOR

Anotimp de munţi şi rîuri înspumate,
Harnică lumină izvorînd lumină
Tu eşti rodul mîinii lăudate,
Eşti livada ţării de temeiuri plină.

Piramidele de aur urcă în amiază,
Munca toată-i însăşi ţara toată,
Fruntea viitorului spre noi, înalt, visează,
Plugurile ară, vatra-i lăudată.

Turme nesfîrşite urcă greu prin ierbi,
S-a făcut amiază limpede-n izvor,
Nişte rîndunele au ţîşnit prin ramii unor cerbi
Iscălindu-se pe cer suav cu zborul lor.

Pe sub curcubeie trec spre munţi copiii;
Dinspre hărnicie-i imnul lor deplin,
Nesfîrşită-i zariştea cîmpiei
Unde lanurile de porumb ca nişte codri vin.

Frunţile şi mîinile, întreaga rodnicie
Sînt îmbrăţişate de lumina muncii, cînd
Izvorît din pace, vis şi omenie
Către viitor se-nalţă românescul, făurit pămînt.

Anii douăzeci ai falnicului zbor
De cînd Nicolae Ceauşescu ni-i destin şi vrere
Sînt columnele de aur ale României către viitor
Sînt epoca devenirii noastre, pace şi putere.

ION CRÎNGULEANU

Sub luminoasa fluturare a drapelului patriei înălţat pe catarg, încă un an şcolar şi-a arătat ţării, în aceste zile, roadele de faptă şi gînd. La învăţătură, în pregătirea pentru muncă şi viaţă, în activitatea pionierească, acest an şcolar — al 20-lea din luminoasa Epocă Nicolae Ceauşescu — a fost constelat cu dorinţa milioanelor de purtători ai cravatelor roşii cu tricolor, de a învăţa cît mai temeinic, de a se forma ca tineri patrioţi şi revoluţionari, de a răspunde cu cinste minunatelor condiţii create pentru afirmarea deplină a tinerei generaţii, pentru a se pregăti astfel încît să devină constructori de nădejde ai socialismului şi comunismului în România.

ZIUA PIONIERILOR 1985 a însemnat deopotrivă un minunat prilej de a trece în revistă realizările dobîndite în cadrul Festivalului Naţional al muncii şi creaţiei „Cîntarea României", în „Daciada", în ample acţiuni precum „Tot înainte", „Patrie română — ţară de eroi", în activităţile de muncă patriotică, de recuperare a materialelor refolosibile, în munca pe ogoarele şi în grădinile patriei, în organizarea cît mai plăcută şi instructivă a timpului liber.

ZIUA PIONIERILOR 1985 ne-a deschis deopotrivă larg porţile însorite ale vacanţei, spre tabere, spre cărările patriei, spre noi şi atractive acţiuni educative la care vor participa milioane de pionieri şi şcolari sub soarele înalt şi ocrotitor al patriei noastre minunate.

ZIUA PIONIERILOR 1985

La Giurgiu în *dimineaţa zilei de 30 iunie, în toate şcolile din municipiu şi din judeţ manifestările dedicate încheierii anului şcolar şi Zilei pionierilor au început cu solemnul ceremonial pionieresc. Făcînd bilanţul activităţilor desfăşurate de-a lungul anului şcolar, copiii au rememorat cu bucurie succesele înregistrate în cadrul acţiunii lor de educaţie patriotică „Tot înainte" şi „Patrie română, ţară de eroi", în Festivalul Naţional „Cîntarea României" şi „Daciada", în activităţile practice şi de muncă patriotică. Celor mai sîrguincioşi dintre pionierii şi şcolarii municipiului şi judeţului le-au fost înmînate tresele de fruntaş la învăţătură, precum şi distincţiile „Pionier de frunte" şi „Meritul pionieresc". După-amiază, în Parcul pionierilor din municipiu peste 1 000 de pionieri şi numeroşi părinţi au asistat la pasionante întreceri de carturi, handbal şi volei. Sute de pionieri şi şcolari au vizitat expoziţia judeţeană de creaţie tehnică şi expoziţia „Culorile copilăriei fericite", în care s-au aflat cele mai reuşite creaţii tehnice şi de artă plastică ale pionierilor. Formaţiile laureate la faza republicană a Festivalului Naţional „Cîntarea României" din şcolile municipiului au prezentat în sala teatrului „Ion Vasilescu" un spectacol viu aplaudat de sutele de copii şi părinţi prezenţi. Frumoase programe artistice s-au desfăşurat şi în unităţile de pionieri de la şcolile* **Olnacu, Bulbucata, Mirşa** *şi* **30 Decembrie.**

Tot în după-amiaza zilei de 30 iunie, pădurea Spătaru din comuna **Costeşti-Buzău** *a răsunat de glasurile voioase ale pionierilor din* **Costeşti, Spătaru, Gomoeşti** *şi* **Budişteni,** *care au petrecut ceasuri minunate în compania dansului şi cîntecului pionieresc.*

Din judeţul **Mehedinţi,** *pionierii ne relatează că printre frumoasele împliniri raportate de Ziua pionierilor s-au înscris şi cele 65 de premii şi menţiuni obţinute de pionierii mehedinţeni la faza republicană a actualei ediţii a Festivalului Naţional „Cîntarea României". Pe Stadionul 1 Mai din Drobeta Turnu Severin au avut loc viu disputate întreceri de fotbal, volei şi handbal. La Casa de cultură din municipiu formaţii artistice din cele 15 şcoli ale municipiului au prezentat în după-amiaza Zilei pionierilor un frumos spectacol la care au participat sute de pionieri şi şcolari.*

Manifestările dedicate Zilei pionierilor şi încheierii anului şcolar, la care au participat cei peste 85 000 de pionieri din judeţul **Suceava** *s-au desfăşurat sub genericul „Mulţumim din inimă partidului". Între numeroasele activităţi care au avut loc s-au aflat marşuri pionereşti, focuri de tabără şi pasionante întreceri sportive.*

AMPLA ACŢIUNE
PORUMBELUL PĂCII

Ampla acţiune „Porumbelul păcii" — ale cărei faze pe detaşament, unitate şi localitate s-au desfăşurat în cursul lunii iunie — a oferit pionierilor, şcolarilor şi şoimilor patriei un nou şi minunat prilej de a-şi exprima, alături de întregul nostru popor, aspiraţiile, nobilele idealuri de pace, libertate şi independenţă ale României socialiste, adeziunea deplină faţă de acţiunile energice consecvente ale preşedintelui ţării, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, pentru o largă colaborare internaţională, pentru reluarea cursului destinderii, pentru dezarmare şi pace în lume. Prin manifestările politico-educative şi cultural-artistice organizate, ei au dat expresie dragostei şi recunoştinţei fierbinţi faţă de tovarăşul Nicolae Ceauşescu, cel mai apropiat prieten şi îndrumător al tinerei generaţii, pentru minunatele condiţii de muncă, învăţătură şi viaţă de care se bucură toţi copiii patriei. Alături de activităţile iniţiate cu prilejul Anului Internaţional al Tineretului, acţiunile desfăşurate în cadrul actualei ediţii a „Porumbelului păcii" demonstrează elocvent spiritul lor de prietenie şi solidaritate cu toţi copiii lumii, dorinţa de pace pe întreg cuprinsul minunatei planete albastre.

Corespondenţii noştri şi membrii subredacţiilor pionereşti, ne-au şi transmis recent veşti de pe itinerarele acestei ample acţiuni, relatîndu-ne despre desfăşurarea ei în etapele pe detaşament, unitate şi localitate.

În toate cele 2 234 de detaşamente, însumînd circa 50 000 de purtători ai cravatelor roşii cu tricolor din judeţul **Buzău**, au avut loc concursuri purtînd genericul **„Anii Ceauşescu, ani de pace şi împliniri"**. Concursurile de artă plastică intitulate „Copilăria şi pacea" au fost finalizate prin numeroase expoziţii ilustrînd amplu această generoasă temă. Aceleaşi nobile simţăminte şi aspiraţii de pace le-au exprimat şi prin recitalurile de cîntece şi versuri „Copilărie fericită în lumina caldă a păcii", „Imn pentru pace", „Pace în numele vieţii, pentru viaţă". În cadrul etapei pe unitate s-au remarcat prin instructivele acţiuni desfăşurate pionierii **şcolilor nr. 1, 2, 5, 6, 8, 10, 11, 12, 15 şi 16 Buzău, nr. 1, 2, 4, 5, 6 Rm. Sărat**, precum şi cei de la **şcolile Puieşti, Topliceni, Nehoiu, Cislău, Pătîrlagele, Merei, Lipia, Ulmeni, Zărneşti, Rîmnicelu, Cozieni, Măgura, Mihăileşti** şi **Cătina**. S-au bucurat de succes spectacolele literar-muzical-coregrafice susţinute de către formaţiile artistice participante la Festivalul Naţional „Cîntarea României", sub genericele „România, Ceauşescu, pace", „Unire pentru pacea lumii", „Glas de pace către lume". Echipajele reprezentative ale unităţilor au transmis la etapa pe localitate bogatele **albume-ştafetă** şi **mesajele pionierilor** din şcolile lor. În cadrul adunărilor cu ceremonial ale fazei pe localitate au luat cuvîntul 1 540 de pionieri mesageri, iar colegii lor artişti au susţinut programe artistice intitulate „Sub cer senin de pace, copiii-s strop de soare", „Pace pentru toţi copiii lumii", „Mesaj românesc de pace". S-au evidenţiat cu acest prilej pionierii din localităţile Brădeanu, Fundeni, Vîlcele, Boldu, Valea Rîmnicului, Podgoria, Poşta Cîlnău, Pietroasele. La această oră, echipajele reprezentative ale localităţilor fac intense pregătiri pentru faza judeţeană, găzduită în tabăra „Tot înainte" de la Monteoru, unde pionierii buzoieni îşi vor desemna delegaţii pentru faza republicană de la Năvodari.

Din judeţul **Iaşi** aflăm că, în toate unităţile de pionieri, s-au organizat numeroase manifestări politico-educative, mitinguri de pace, urmate de programe cultural-artistice, remarcîndu-se în mod deosebit cele ale **şcolilor nr. 23, 37** şi **Liceului Naţional** din **Iaşi,** precum şi ale oraşelor **Tg. Frumos** şi **Paşcani.** Impresionantă a fost manifestarea de pe Platoul Voievozilor din Iaşi, care a reunit, în ziua de 24 iunie, 2 500 de pionieri participanţi la faza pe municipiu. Fiecare unitate şi-a prezentat aici prin mesagerii săi albumele-ştafetă, după care a urmat amplul spectacol dedicat copilăriei fericite, păcii şi prieteniei cu toţi tinerii fii ai planetei Pămînt.

ÎN ACESTE ZILE, SUB GENE
O FAPTĂ DE MUNCĂ PENTR
TOŢI COPIII PARTICIPĂ LA
DE RECUPERARE A MATERI

BOTOŞANI:

Rezultate deosebite

Numeroase unităţi de pionieri din judeţul Botoşani au raportat de curînd un rodnic bilanţ al hărniciei lor din acest an. Pînă la 20 iunie, pionierii din **Dorneşti** îşi îndepliniseră angajamentul la muncă patriotică în proporţie de peste 102 la sută, iar cei din comunele **Vîrful Cîmpului** şi **Mitoc** în proporţie de peste 90 la sută.

La fier vechi, pionierii şcolilor nr. 6, 7 şi 10 din Botoşani au raportat îndeplinirea angajamentului pe acest an în proporţie de peste 220 la sută.

Frumoase rezultate în recuperarea materialelor feroase, a hîrtiei, textilelor şi ambalajelor de sticlă au obţinut şi pionierii şcolilor nr. **12 Botoşani** şi nr. **5 Dorohoi.**

La strînsul plantelor medicinale cei mai harnici s-au dovedit purtătorii cravatelor roşii cu tricolor din localităţile **Vîrfu Cîmpului, Răuseni, Lunca** şi **Cîndeşti-Mihăileni.**

VRANCEA:

Iniţiativa pionierească în acţiune

În acest anotimp, întreprinderile de prelucrare a legumelor şi fructelor lucrează din plin la pregătirea conservelor, a compoturilor şi dulceţurilor pentru iarnă. Aşadar, au nevoie de cantităţi sporite de ambalaje de sticlă. Acesta a fost, pe scurt, conţinutul discuţiilor purtate de curînd de comandamentele pionereşti de la **Şcoala nr. 5, Focşani — Vrancea.** *Consultîndu-se cu colegii din detaşamentele lor, cu toţii au luat iniţiativa de a colecta un număr sporit de ambalaje de sticlă. Aşadar, în curînd vor mai valorifica încă 6 000 de borcane peste angajamentul asumat pe acest an.*

De altfel, pînă la ora actuală, pionierii Şcolii nr. 5 au îndeplinit 80 la sută din angajamentul de muncă patriotică, situîndu-se printre fruntaşele pe judeţ, alături de **şcolile nr. 1 şi 9 Focşani, Slobozia Bradului, Boloteşti** *şi* **Jariştea.**

SUCEAVA:

Zile-record.

Pentru pionierii din unităţile şi detaşamentele judeţului **Suceava,** *zilele de 13 şi 14 iunie au fost declarate „zile-record", dedicate recuperării materialelor refolosibile. Peste 80 000 de pionieri din toate comunele şi oraşele sucevene şi-au dovedit spiritul gospodăresc şi hărnicia, colectînd mii şi mii de kilograme de fier vechi, hîrtie, ambalaje de sticlă, textile şi polietilenă.*

Timp de patru zile – în perioada 17–20 iunie –, „farmaciile verzi" din împrejurimile localităţilor **Vatra Dornei, Cîmpulung Moldovenesc, Gura Humorului, Solca** *şi* **Rădăuţi** *au avut ca oaspeţi 40 000 de pionieri. Cu toţii s-au întrecut în hărnicie, recoltînd mii de kilograme de flori de soc, muşeţel, frunze de mesteacăn şi alte plante medicinale de sezon.*

PRAHOVA:

Copiii cartierului

– Bună ziua, copii! Ce s-a întîmplat? Pachetul e aici, la uşă, unde vi l-am pus!

– Da, dar am vrut să vă mulţumim.

– Vă mulţumesc şi eu. Peste două-trei săptămîni puteţi să mai treceţi, vă aştept cu plăcere. O să păstrez totul de acum încolo...

Dialoguri asemănătoare se puteau auzi, în ziua aceea, aproape la toate apartamentele blocurilor cu zece etaje din cartierul Şcolii nr. 10 din **Ploieşti.** *Coincidenţă curioasă? Nicidecum! Explicaţia se află în ingenioasa iniţiativă a comandamentului unităţii privind colectarea materialelor refolosibile de la toţi locatarii din cartier în anumite zile. Sfătuindu-se şi cu asociaţiile de locatari, copiii au redactat scurte şi politicoase invitaţii către locatari, afişate la intrare, prin care aceştia erau rugaţi să depună la uşile apartamentelor hîrtie sau alte materiale recuperabile pentru a fi ridicate de către echipe de pionieri special organizate şi dotate cu tot ce le era necesar transportului.*

Asemenea lor, colegii din **Azuga,** *de la* **Şcoala nr. 2 din Ploieşti,** *cei din* **Albeşti, Chiojdeanca, Baba Ana, Ceraşu, Lapoş, Tătaru** *sînt fruntaşi în realizarea tuturor indicatorilor, angajamentului de muncă patriotică aflîndu-se acum pe traseul unei substanţiale depăşiri.*

Pe întreg judeţul, colectarea materialelor feroase înregistra, în urmă cu o săptămînă, o realizare de 91 la sută, a ambalajelor de sticlă de 92 la sută, aflîndu-se acum în plină acţiune de colectare hîrtia, textilele, alte materiale re-

ICUL „FIECARE PIONIER, ÎNFLORIREA PATRIEI", AMPLE ACȚIUNI LELOR REFOLOSIBILE

INSTANTANEU PRINTRE PIONIERII ȘCOLII NR.117, BUCUREȘTI.

cuperabile.

Tuturor, felicitări!

NEAMȚ:

Trofeele unei zile

Ne aflam în orașul Tîrgu Neamț, într-una din zilele lui cireșar... O animație, purtînd cu sine suflul unei activități pionierești entuziaste, făcea ca străzile orașului să capete caracter de lucru. Iată-ne, de pildă, pe Strada Ogoarelor... Aici locuiește Anca-Manuela Pălălău, din clasa a VI-a A, de la Școala nr. 3 „Ion Creangă", care, la cea de-a V-a Conferință Națională a Organizației Pionierilor, a fost aleasă pionier locțiitor al președintelui C.N.O.P. O zărim pe această fetiță blondă, apărînd pe stradă, împreună cu fratele ei, Cristinel, din clasa a VII-a, și cu vecinul lor, Florin Asavinei, comandant de detașament. Ei trag împreună, fără efort deocamdată, un căruț gol, despre care se ghicește însă că în curînd se va umple cu o încărcătură necesară, prețioasă. Potrivit preciziei cu care cei trei pionieri se opresc la fiecare locuință și al felului cum sînt primiți de locatari, ne dăm seama că ei erau de fapt așteptați și socotiți ca bine veniți. Treaba se arată, așadar, ordonat pregătită și cu maximă eficiență. Căci după fiecare descindere de acest fel, căruțul începe să se încarce cu felurite materiale recuperabile.

Aceeași atmosferă de muncă harnică, de spirit gospodăresc domnește în întreg cartierul, unde colegii de școală ai Manuelei strîng însemnate cantități de materiale feroase, deșeuri textile, maculatură. Peste tot sînt primiți cu prietenie. Materialele recuperabile, colectate în acea „zi-record" ne fac să ne gîndim la copacii care vor rămîne mai departe în pădure, la aparate și mașini care vor fi produse cu mai puțină cheltuială, la vitalul spirit de economie, care circulă asemenea argintului viu, neobosit și permanent, semnalizînd tot timpul mulțimea de fapte ale acțiunii celor „Trei R", la care participă cu elan și acești copii. Activitatea lor s-a încheiat cu succes. În aceeași zi, o bună parte din materialele recuperabile au fost predate la centrele de colectare. Se deduce astfel că ei și-au gîndit bine acțiunea, că au organizat-o cît mai ingenios. Printre tinerii cutezători de la această școală care s-au remarcat prin hărnicia lor, îi amintim și pe Nicoleta Andone, Lenuța Ilieș, Georgeta Cojocaru, Nicoleta Vasiliu, Cornelia Ungureanu, Maria Apetrei, Ana Bocăneț, Irina Mosor, Daniela Țișcă și mulți alții.

Așa au știut ei să răspundă unei îndatoriri patriotice de o deosebită actualitate.

În imagine, fotoreporterul a surprins-o pe Manuela, împreună cu cîțiva dintre colegii ei.

* * *

FOTOSEMNAL DE VACANȚĂ

De la Brașov ne-au sosit, recent, aceste imagini care surprind aspecte ale hărniciei pionierilor din municipiu. Iată, așadar, un debut de „vacanță în haine de lucru", reflectînd spiritul gospodăresc, acțiunile de muncă patriotică întreprinse pentru întreținerea curățeniei și a spațiilor verzi din cartierele orașului. Pionierii pe care-i vedeți în imagini au avut grijă însă ca și școlile lor – nr. 13 și 19 din Brașov – să intre în vacanță curate, îngrijite, cu straturile de flori reîmprospătate.

PIONIERI ȘI ȘCOLARI!

Cu fierul vechi, maculatura, polietilena și deșeurile textile pe care le colectați și le predați centrelor de valorificare, contribuiți la economisirea unor importante cantități de materii prime, materiale, combustibil și energie!

1965 – 1985
20 DE ANI DE VICTORII
ȘI ÎMPLINIRI

Lumina Porților de Fier II

Dunărea s-a dovedit plină de fantezie cînd și-a „construit“ Ostrovu Mare. Plăsmuită din vis și soare mediteranean, această palmă de pămînt ivită, în timpuri imemoriale, dintre ape, pare o nestemată de preț în colierul albastru-curgător al țării. O nestemată care, astăzi, își însutește valoarea prin replica de fantezie pe care omul acestui timp o dă bătrînului fluviu. Aici, pe Ostrovu Mare al Mehedinților, se înalță o nouă hidrocentrală, simbol al colaborării româno-iugoslave, al pașnicei vocații constructive ce animă cele două țări vecine și prietene. Porțile de Fier II.

Geometrii îndrăznețe, peisaj de șantier integrat deplin în peisajul natural al insulei, constructori în haine de lucru, jos în centrală, constructori în haine de oraș, sus, la distanță de numai cîțiva pași, în „oraș“, se-nțelege.

Secretarul comitetului de partid, tovarășul Mihai Taloescu, ne însoțește în acest oraș, în colonia muncitorească.

– Iată, locul fostei așezări încropite în grabă, într-o iarnă, a fost luat de blocurile cochete, înșiruite, ca într-un oraș autentic, de-a lungul străzilor care, poate, doar de semafoare ar mai avea nevoie, ca să evoce, pe de-a-ntregul, imaginea metropolei supraaglomerate! Avem în colonia provizorie peste 150 de pavilioane, dotate cu tot confortul urban și încă 336 apartamente în blocuri, în colonia definitivă, pentru personalul din exploatare; avem școală de zece ani, avem creșă, grădiniță, dispensar, farmacie, club, casă de cultură cu 450 de locuri... Și, după cum vedeți, la tot pasul – flori, copaci, pomi fructiferi, verdeață. Semn că ne iubim orașul acesta al nostru, al constructorilor. A crescut odată cu hidrocentrala și, la fel ca și hidrocentrala, are înglobat în construcțiile sale și ceva din sufletul nostru, din ființa noastră.

Este o ușoară nostalgie, dar și multă mîndrie în glasul secretarului de partid. Și pe bună dreptate. Întotdeauna, ei, constructorii de hidrocentrale, au lăsat în urma lor nu numai obiectivele energetice de care țara are atîta nevoie, ci și autentice stațiuni turistice pe locul fostelor colonii. Așa cum a fost la Porțile de Fier I, la Gura Văii. Așa cum a fost pe Bistrița-n sus, și pe Argeș, și pe Lotru, și pe Olt, și pretutindeni unde țara i-a chemat la datorie. Poate că nicăieri ca în branșa constructorilor vechea zicală românească „omul sfințește locul“ nu a avut mai mult acoperire.

Au poposit aici în iarna anului 1977; au găsit locul gol, înghețat, neprimitor, o iarnă ostilă, cu geruri tăioase și vînt puternic (în compensație, aveau să-i urmeze veri de arșiță cumplită, cu soare nemilos, adesea mai greu de suportat decît frigul!). Din acea iarnă a începutului s-a încetățenit și vorba că la Porțile de Fier II vîntul bate numai de două ori pe an: o dată – din susul Dunării spre aval, timp de șase luni de zile, și încă o dată – din aval spre amonte, alte șase luni! Dar constructorii nu au dat înapoi în fața vitregiilor naturii. Și-au instalat corturi, au început să construiască barăci, au bătut primii țăruși, au trasat primele contururi ale celei de-a doua cetăți a luminii de pe Dunăre. Proiectul mobiliza generoase energii. Constructorii, veniți încoace de pe tot cuprinsul țării, erau hotărîți să-i dea viață, transformîndu-l într-o demonstrație de virtuozitate a hidroenergeticii românești... Ceea ce – acum, da, se poate spune! – s-a și întîmplat.

Încă de atunci, ei și-au întemeiat în Ostrovu Mare, ca pretutindeni unde au mai construit hidrocentrale, această așezare. Și-au adus cu ei familiile, au deschis școli și grădinițe pentru cei mai tineri șantieriști – copiii lor. Și au început, cum era și firesc, bătălia cu Dunărea. De atunci, liniștita insulă din aval de Porțile de Fier I și de Simianu, unul din miile de locuri unde „nu s-a întîmplat nimic“, devenea teatrul de desfășurare al unor lupte aproape incredibile între om și natură, din care, de fiecare dată, învingător ieșea omul, constructorul. Încă din primăvara anului următor li s-au alăturat noi și noi detașamente de constructori, dornici, fiecare, să devină părtași la marea operă ce se anunța. Anul trecut, în perioada de vîrf, numărul constructorilor depășea 8 500. Acum au mai rămas doar 5 000 și numărul lor este, mereu, în scădere. E normal: aria șantierului s-a restrîns și se tot restrînge, văzînd cu ochii. Din Ostrov al constructorilor, Ostrovu Mare trece treptat-treptat în „stăpînirea“ beneficiarului, a producătorilor de energie de la Porțile de Fier II. La orizontul de lumini al patriei, o nouă stea și-a semnalat existența...

– Obiectivul cuprinde două ecluze, două baraje deversoare și două centrale hidroelectrice gemene, una în porțiunea românească, cealaltă, în țara vecină,

continuă explicațiile secretarul comitetului de partid. Fiecare dintre aceste centrale vor avea o putere instalată de **216 MW**, rezultînd din cele cîte opt grupuri de **27 MW** fiecare. La realizarea echipamentelor și-a dat măsura întreaga industrie românească (au fost asimilate în fabricație inclusiv hidroagregatele tip bulb de **27 MW**, [illegible] constituie o premieră națională). Zeci de întreprinderi și institute de cercetări, numeroși specialiști, cadre de conducere din mai multe centrale industriale și ministere și-au conjugat eforturile pentru ca și de data aceasta Dunărea să fie învinsă și obligată să-și descătușeze noi izvoare de energie. **Energie pentru independența energetică a țării.**

Profitam de prezența constructorilor, ne bucurăm împreună cu ei de „ultima vară fierbinte“. Încă nu-și fac planuri pe ce șantier să ne dea întîlnire sau nu vor încă să vorbească despre aceste planuri – cine știe...

Comunistul Gheorghe Neagoe, constructor cu vechi state pe șantierele energetice ale țării, este răsfățatul copiilor din Ostrovu Mare. Nu numai fiindcă este, la rîndul său, tată de copii mari și destoinici, nu numai fiindcă este și un bunic minunat, ci mai ales pentru că este un neîntrecut povestitor. Încă de pe cînd lucra la Cerna–Motru–Tismana, copiii i-au zis Moș Gheorghe. Acum, aici, îi zice astfel mai toată lumea. Altfel, neîntrecut în meserie! L-am provocat și noi la povești. Povești adevărate, care devin istorie.

– Lucrăm în energetică. Nu producem noi, concret, kilowații, dar fără munca noastră, a constructorilor, nu s-ar produce. După mine, energetica este o „stare de necesitate“ pe plan național. Iar noi, constructorii, sîntem o armată mobilizată pe frontul energiei. O armată care își cunoaște bine și își îndeplinește cu răspundere datoria.

Ne evocă momente ale pașnicei „bătălii“ din Ostrovu Mare. Le completăm cu evocările altor și altor constructori pe care i-am cunoscut aici: maiștrii Nicolae Nicolae, Aurel Mîndrescu și Vasile Dumbravă, inginerul șef al Antreprizei „Energomontaj“ – Porțile de Fier II, comunistul Ion Dobre și Costică Screciu, și Romeo Vîlcu.

...Încă din 21 august 1984, ca un fierbinte omagiu la aniversarea a 40 de ani ai libertății patriei, constructorii raportau încheierea lucrărilor la barajul deversor. Evenimentul inaugura un întreg șir de... inaugurări: punerile în funcțiune, rînd pe rînd, ale celorlalte lucrări din cadrul complexului hidroenergetic și de navigație Porțile de Fier II. În întîmpinarea Congresului al XIII-lea al partidului, apele bătrînului Danubiu au fost dirijate pe o nouă cale. Atunci, incinta a primit apa, astfel încît, în 26 noiembrie, fluviul era oprit din cursul său milenar. O altă dată memorabilă a anului trecut este 8 decembrie; se relua navigația pe Dunăre pe o nouă cale: prin ecluza românească (românească și ca amplasare geografică, dar și ca echipament înglobat). În sfîrșit, în zorii zilei de 31 decembrie, anul trecut, după zile și nopți de eforturi, de verificări și pregătiri, primii kilowați pulsau în sistemul energetic național. Paralelul grupului nr. 1 la sistemul energetic național avusese loc cu succes! Din 4 aprilie, anul acesta, al doilea hidroagregat a fost, de asemenea, pus în funcțiune, urmînd ca și celelalte să fie „mișcate“, eșalonat, în perioada care urmează. Încă șase grupuri, încă șase izvoare de energie ce vor fi dirijate în marele șuvoi de energie al țării. În prezent, lucrările sînt concentrate la grupul nr. 3, a cărui apropiată punere în funcțiune este închinată sărbătoririi a douăzeci de **ani de la istoricul Congres al IX-lea al partidului, care a deschis pentru** patria noastră epoca marilor construcții, epoca marilor împliniri socialiste.

Poposim, pentru cîteva minute, pe pod, deasupra ecluzei românești. Un vas pătrunde maiestuos în ecluză, din turnul de comandă manevrele sînt comandate de o voce limpede și sigură, și sentimentul că steagul de pe catargul vasului nu-i salută numai pe cei ce asistă astăzi la ecluzare; salută eforturile miilor de constructori care, aici, la Porțile de Fier II, și-au dat măsura geniului constructiv și a cutezanței ce-i caracterizează; salută întregul pămînt românesc, ridicat spre mari împliniri în acești ani pe care, cu îndreptățită mîndrie patriotică îi numim Epoca Nicolae Ceaușescu, ani ai marilor construcții, între care nu putem să nu enumerăm Magistrala Albastră și amîndouă Porțile de Fier, și marile termocentrale din Oltenia, și prima termocentrală pe bază de șisturi bituminoase a țării, din Banat, și Transfăgărășanul, și metroul bucureștean...

Cu gîndul la aceste mărețe opere constructive, ne îndreptăm spre centrala hidroelectrică. Admirăm contururile sigure, ascultăm zbaterea Dunării pusă acum să toarcă energie. Intrarea în centrală este vegheată emblematic de însemnele uteciste-brigadierești – semn că pătrundem în Șantierul național al tineretului Porțile de Fier II. Lucrările de construcții și montaj din centrala română au fost încredințate, de la bun început, tineretului. Este încă o dovadă a încrederii de care se bucură tînăra generație, care are astfel, din nou, prilejul să facă dovada înaltelor sale calități: patriotismul fierbinte și romantismul revoluționar. Chemați să se formeze în chiar focul luptei, al construcției, construind și construindu-se pe ei înșiși, tinerii în albastru, cu ecuson de brigadier, preiau ștafeta de la prestigioasa generație de constructori cu certificate de atestare profesională de la Bicaz și de pe toate marile șantiere ce au urmat Bicazului. Poate și de aceea, tinerii noștri interlocutori, fără excepție, considerau participarea lor la înălțarea Porților de Fier II o mare șansă morală și profesională. Este, dacă vreți, definiția dată textual de tînărul Vasile Morar, unul dintre cei veniți aici, încă de la înființarea șantierului național al tineretului, direct de la Magistrala Albastră.

– Sîntem o generație privilegiată de istorie. Sub ochii noștri se construiește ca niciodată și sîntem mîndri că avem posibilitatea să ne implicăm și noi, cu toate puterile noastre, în acest uriaș efort constructiv.

– Așadar, Magistrala Albastră, apoi Hidrocentrala Porțile de Fier II. Și apoi, încotro, Vasile Morar?

– Spre Canalul București–Dunăre, cu toate pînzele sus! Cum vor începe lucrările pe șantierul noului canal, m-am vorbit cu cîțiva băieți să mergem acolo. Vedeți, aici, în curînd, vom înălța pentru ultima oară drapelul care ne-a însoțit. Misiunea se apropie de sfîrșit și visăm, de pe acum, la șantierele viitoare. Avem încă foarte mult de construit pentru țară...

Sînt gînduri izvorîte din conștiința unui tineret crescut frumos, odată cu țara, la temperatura înaltă a acestui timp revoluționar.

Și acum, cînd vești proaspete, sosite de la Porțile de Fier II, vorbesc despre noi și foarte apropiate momente-cheie, eșalonate pînă la finalizarea construcției, am certitudinea că Dunărea a putut fi învinsă și pusă la lucru nu numai datorită uriașei concentrări de forțe din Ostrovu Mare, nu numai datorită tehnicii avansate, la nivel mondial, ci și datorită (sau în primul rînd datorită!) forței inimilor. A acestor inimi care, într-un singur și fierbinte ritm, bat pentru țară, pentru prezentul ei de epopee, pentru viitorul ei luminos.

ANICA FLORESCU

ATELIER literar

SIMONA FILIP, clasa a VIII-a A, Şcoala Frumuşelu, jud. Bacău, ne scrie că încurajările noastre de la această rubrică au „mobilizat pe toată lumea", că tot mai mulţi colegi, mai mari sau mai mici, au început să bată la „porţile cenaclului". Mulţumind Simonei pentru veştile trimise, ne facem o datorie în a semnala că îndemnurile şi încurajările noastre nu şi-ar fi atins ţelul dacă n-ar fi găsit un teren fertil, copii sensibili, buni organizatori, dascăli inimoşi care să-i îndrume. Pentru că aşa cum arată Simona, în scrisoare, „Tematica şi conţinutul atrăgător al activităţilor planificate (de exemplu, şedinţa cu numărul 9 din mai al acestui an: „Pastelul în literatura română", prezentare sintetică, urmată de diafilme după versurile lui Vasile Alecsandri şi George Coşbuc şi, bineînţeles, de citirea propriilor creaţii) au făcut ca şedinţele noastre, recunosc – destul de modeste pentru început – să fie şedinţe deschise, adică să se bucure de o participare largă a colegilor.

Aşa am ajuns să hotărîm împreună o excursie literară „Pe urmele lui Nică a lui Ştefan a Petrii", aducînd astfel un omagiu celui căruia modestul nostru cenaclu îi poartă numele, marele povestitor îndrăgit al copiilor şi nu numai al lor – Ion Creangă. S-au înscris deja foarte mulţi elevi, în primul rînd cei 15 (cincisprezece) membri nedespărţiţi ai cenaclului, sprijinul primit din partea conducerii şcolii fiind neţărmurit. Va fi un prilej minunat de înălţare sufletească prin frumuseţile naturale ale Moldovei, dar şi prin obiectivele pe care le vom vizita – mărturii vii despre noua înfăţişare a României socialiste". Lîngă scrisoare, Simona trimite şi cîteva lucrări ale membrilor cenaclului, dintre care se remarcă poemul în proză „Despre pace", semnat de Isabela Cernea, clasa a V-a. Pentru Isabela, pacea este „un zîmbet de copil, o rază de soare, o petală de crin sau un porumbel alb, alb ca zăpada". Sau: „Pacea mai poate fi o zi însorită de vară cînd eşti nespus de fericit şi poţi alerga în voie împreună cu prietenii. Te întreci în zbor cu fluturii zglobii, iar cînd eşti obosit te afunzi în oceanul de iarbă şi flori care se întinde de la picioarele tale pînă în zarea largă. Simţi cum îţi intră pe nări şi îţi pătrunde în sînge mirosul acela de pămînt, de flori, de ierburi şi soare. Parcă nu-ţi mai vine să te ridici. Doar cînd te strigă mama, răspunzi: – Da, mamă, sînt aici".

CARMEN ADRIANA ENACHE, clasa a VII-a A, Liceul industrial nr. 6, Tîrgovişte. Sensibilă, talentată, dar şi cu multe lecturi, care o ajută să înţeleagă rolul metaforei, simplitatea cuvîntului, să pătrundă în intimitatea poeziei firesc, fără adjective de prisos ca în „Mînzul": „Priveşte trist cum/ ulucile gardului/ îl împiedică/ să alerge cu herghelia de zmei-armăsari/ şi căiuţi mari.// Priveşte trist/ şi simte deodată/ că-l înconjură un val fierbinte/ şi sîngele/ îi clocoteşte-n vine;/ face cîţiva paşi înapoi/ îşi ia avînt/ şi gardul nu mai e". Sau ca în „Portret": „Mă uit la albatros/ Neaua penelor sale se reflectează/ în ochii mei./ Mă-ncununez pe fruntea-mi/ dalbă de copil,/ cu strălucirea unei boabe de rouă./ Îmi tivesc rochia/ cu maci, garoafe şi crăiţe./ Sorb cu nesaţ/ aerul ce musteşte lumină./ Îmi întregesc portretul/ cu zborul de rîndunea/ şi mersul cîrdului de căprioare./ Apoi observ c-am copiat fidel/ chipul ţării.

MIHAELA CERNEA, elevă (uită în cele trei scrisori trimise să-şi spună clasa) la Şcoala nr. 1, Tîrnăveni, jud. Mureş, scrie mult, cu febrilitate, cu nerăbdare, dar şi cu talent.

Cînd încearcă să-şi stăpînească fraza, să n-o încarce cu epitete inutile, izbuteşte să ne convingă, ca în „Meditaţie la monument", din care citām: „Stăteam lîngă atîţia eroi. Le citeam şi reciteam numele... Privind atîtea nume de eroi şi încercînd să-mi imaginez chipul fiecăruia, am văzut urcînd scările albe ale monumentului o mamă îmbrăcată în negru. În mînă avea o fotografie înnegrită de vreme. Venea către mine. Mi-a arătat fotografia. Era un băieţel blond, de-o voioşie neasemuită. Am auzit-o spunînd:

– E mare, a crescut, îl văd şi acum în haina militară. E aici? Mă aşteaptă? Nu e aşa că e aici?

Am rămas fără glas.

– Nu e nici aici?

Şi a plecat. Îmi venea s-o opresc, să-i spun:

– E aici. E iarba, e cerul, e soarele, e floarea. Sîntem noi."

O aşteptăm pe Mihaela şi printre participanţii la concursul „Eroica '85". Reamintim, cu acest prilej, că regulamentul concursului „Eroica '85" a fost publicat în nr. 7 al revistei „Cutezătorii". Pot fi trimise poezii, schiţe, povestiri, portrete, reportaje inspirate din realitatea zilelor noastre. „Eroica '85" vă aşteaptă la o întrecere, în care să-şi spună cuvîntul sensibilitatea artistică, talentul, fantezia... Lucrările cu menţiunea „Pentru concursul Eroica '85" vor fi selecţionate, iar cele mai bune vor fi publicate imediat... Concursul se va încheia la 1 decembrie 1985. Cele mai bune lucrări, pe lîngă publicarea în revistă, vor fi distinse cu premii, menţiuni şi diplome.

Din cele opt poezii trimise de eleva DIANA BENEA, clasa a VII-a A, Şcoala nr. 1,Baia Sprie, am ales spre publicare „Tăceri de primăvară".

COSTACHE ANTON

* * *

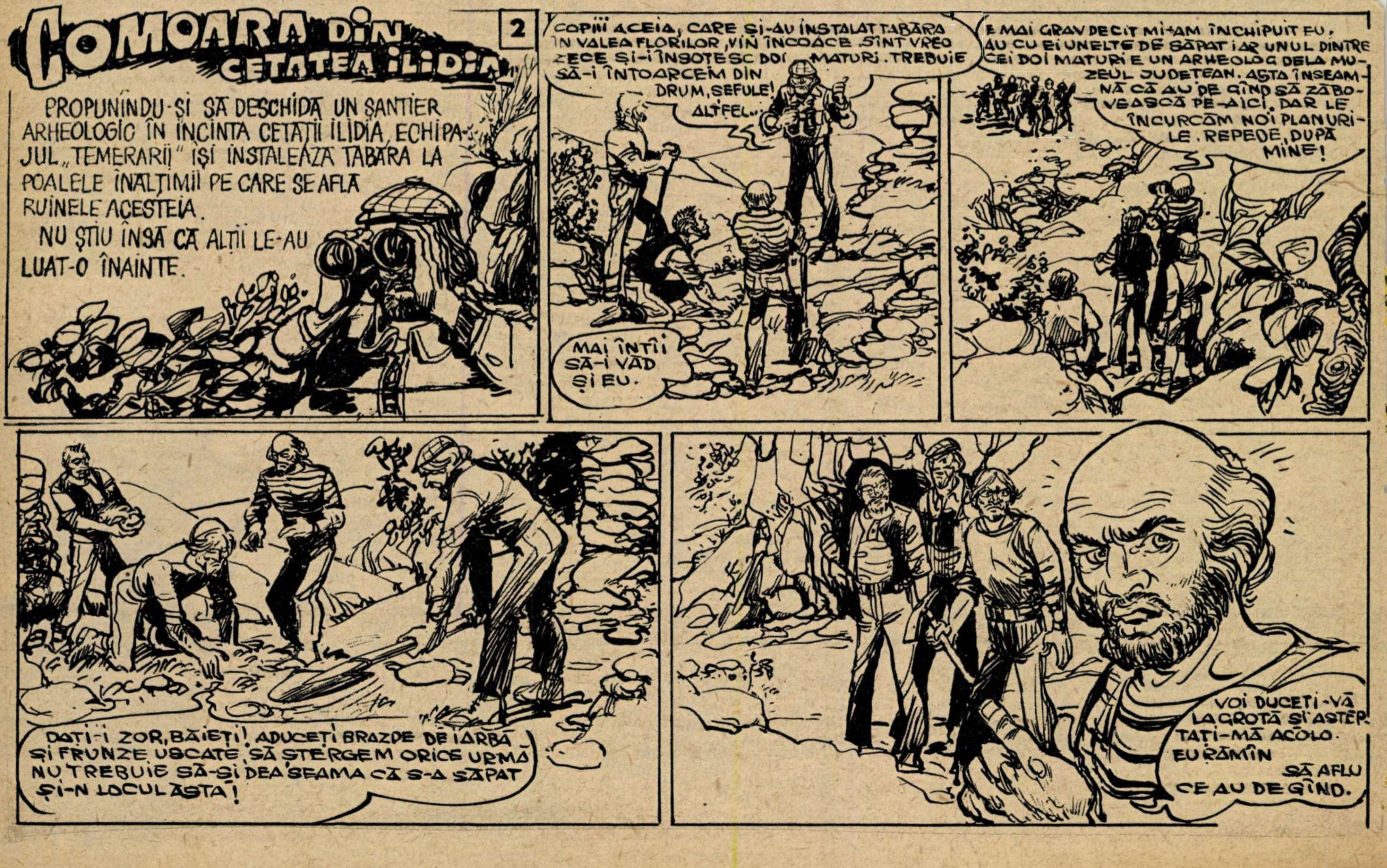
COMOARA DIN CETATEA ILIDIA
2
PROPUNÎNDU-ŞI SĂ DESCHIDĂ UN ŞANTIER ARHEOLOGIC ÎN INCINTA CETĂŢII ILIDIA, ECHIPAJUL „TEMERARII" ÎŞI INSTALEAZĂ TABĂRA LA POALELE ÎNĂLŢIMII PE CARE SE AFLĂ RUINELE ACESTEIA.
NU ŞTIU ÎNSĂ CĂ ALŢII LE-AU LUAT-O ÎNAINTE.
COPIII ACEIA, CARE ŞI-AU INSTALAT TABĂRA ÎN VALEA FLORILOR, VIN ÎNCOACE. SÎNT VREO ZECE ŞI-I ÎNSOŢESC DOI MATURI. TREBUIE SĂ-I ÎNTOARCEM DIN DRUM, ŞEFULE! ALTFEL...
MAI ÎNTÎI SĂ-I VĂD ŞI EU.
E MAI GRAV DECÎT MI-AM ÎNCHIPUIT EU. AU CU EI UNELTE DE SĂPAT IAR UNUL DINTRE CEI DOI MATURI E UN ARHEOLOG DE LA MUZEUL JUDEŢEAN. ASTA ÎNSEAMNĂ CĂ AU DE GÎND SĂ ZĂBOVEASCĂ PE-AICI. DAR LE ÎNCURCĂM NOI PLANURILE. REPEDE, DUPĂ MINE!
DAŢI-I ZOR, BĂIEŢI! ADUCEŢI BRAZDE DE IARBĂ ŞI FRUNZE USCATE SĂ ŞTERGEM ORICE URMĂ. NU TREBUIE SĂ-ŞI DEA SEAMA CĂ S-A SĂPAT ŞI-N LOCUL ĂSTA!
VOI DUCEŢI-VĂ LA GROTĂ ŞI AŞTEPTAŢI-MĂ ACOLO. EU RĂMÎN SĂ AFLU CE AU DE GÎND.

Aceasta mi-i țara

Cuvînt de munte şi de vioară,
Hotar de vise, o creangă de-alun,
Tărîm de zîmbet, de primăvară,
Aceasta mi-i ţara, leagăn străbun.

Trepte de stîncă urcă-n chemare,
Lumina scaldă cununi de clipe,
Din vatra firii se-nalţă soare
Floare de lotus vrînd să-nfiripe.

Şi unde lumina brăzdează plaiul,
Chemînd la viaţă ce-i românesc,
Aici, în versuri cuvîntă naiul
Şi-aici, un cîntec vreau să clădesc.

OANA ŞERBAN,
clasa VI-a,
Bucureşti

Florile

Florile albe, la margine de deal,
Florile albe, pe vîrf de munte,
Florile albe, în sufletul tău.

Florile negre, în peşteri misterioase,
Florile negre, pe norii cei suri,
Florile negre, în oamenii răi.

Florile roşii, în inimi îndrăgostite,
Florile roşii, trandafirii în floare.
Florile roşii, dragostea nemuritoare.

ANDREEA MAFTEI,
Şcoala nr. 30,
Bucureşti

Învăţătoarei mele

Un trandafir în dar ţi-aş da,
Strop de alb şi peruzea,
Floare de cireş pe masa ta aş aşeza
Macul roşu din cîmpie,
Trilul cald de ciocîrlie,
Grîul copt, comoara mea,
Toate ţie ţi le-aş da.
Dar sînt mică şi nu pot,
Grîul galben nu s-a copt,
Macul roşu din cîmpie
Mă priveşte cu trufie...
Şi atunci cu suflet cald
Eu îţi spun doar: „Mulţumesc!"
Ştiu să scriu şi să citesc!

CRISTINA RALUCA IONIŢĂ,
clasa a III-a,
Medgidia

Vers

Soare cu flori pe umeri
Răsare în mijlocul nostru,
Sub pletele noastre
ca un şotron ce-nfierbîntă
asfaltul;
Cu noi, copilăria sare într-un picior,

Alergăm spre munţi, şi ei
Se coboară să ne sărute
obrajii.
Ca un stol de păsări
Zburăm într-o lume înaltă.

SEBASTIAN LĂZĂROIU,
cenaclul literar „Muguri",
Comăneşti, jud. Bacău

În dulcea Românie

De vii aici, în România,
În faţa ta se vor desface
Un brîu de munţi-cununi de PACE —
Vei şti ce este bucuria.

De vii în dulcea Românie,
Vei şti ce este omenia,
Vei şti ce-nseamnă să iubeşti,
Ce-nseamnă munca, armonia.

De vii în dulcea Românie,
Uşor, tu vei putea-nţelege
C-aici iubirea de moşie
Ne e Cuvînt şi ne e Lege.

MIHAELA POPTĂNAŞ,
clasa a VI-a A,
Şcoala nr. 5, Reghin

Adolescenţă

Inimile noastre tinere erup
şi se transformă în arbori
cu rădăcini înfipte în istorie
Cuvintele noastre
sînt păsări ce alunecă pe
cerul albastru şi pur, descătuşate,
Iar timpurile noastre
din epoca-lumină
Ajung să se confunde
în strălucitoare lumină comunistă,
cu patria nemuritoare.

IOANA LUPEA,
clasa a VIII-a A,
Şcoala nr. 1, Moreni,
jud. Dîmboviţa

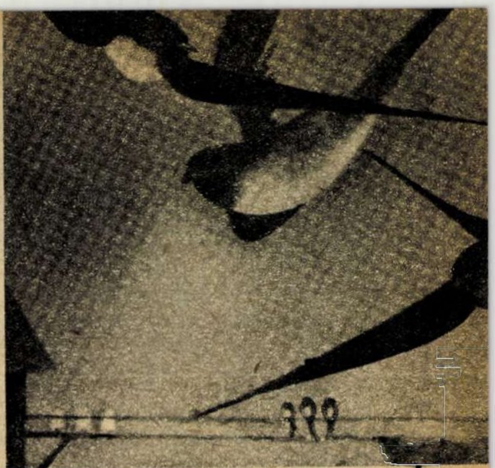

Tăceri de primăvară

Roiuri de fluturi albi
Împînzesc zarzărul
Cu inimi albe
primăvara trage puţin colţul perdelei
priveşte verdele liniştitor al ierbii
cu ochi senini de copil.

Rîndunica,
acest bumerang
cu inimă şi aripi,
O privesc întorcîndu-se
mereu de unde a plecat.

DIANA BENEA,
clasa a VII-a A,
Şcoala nr. 1, Baia Sprie

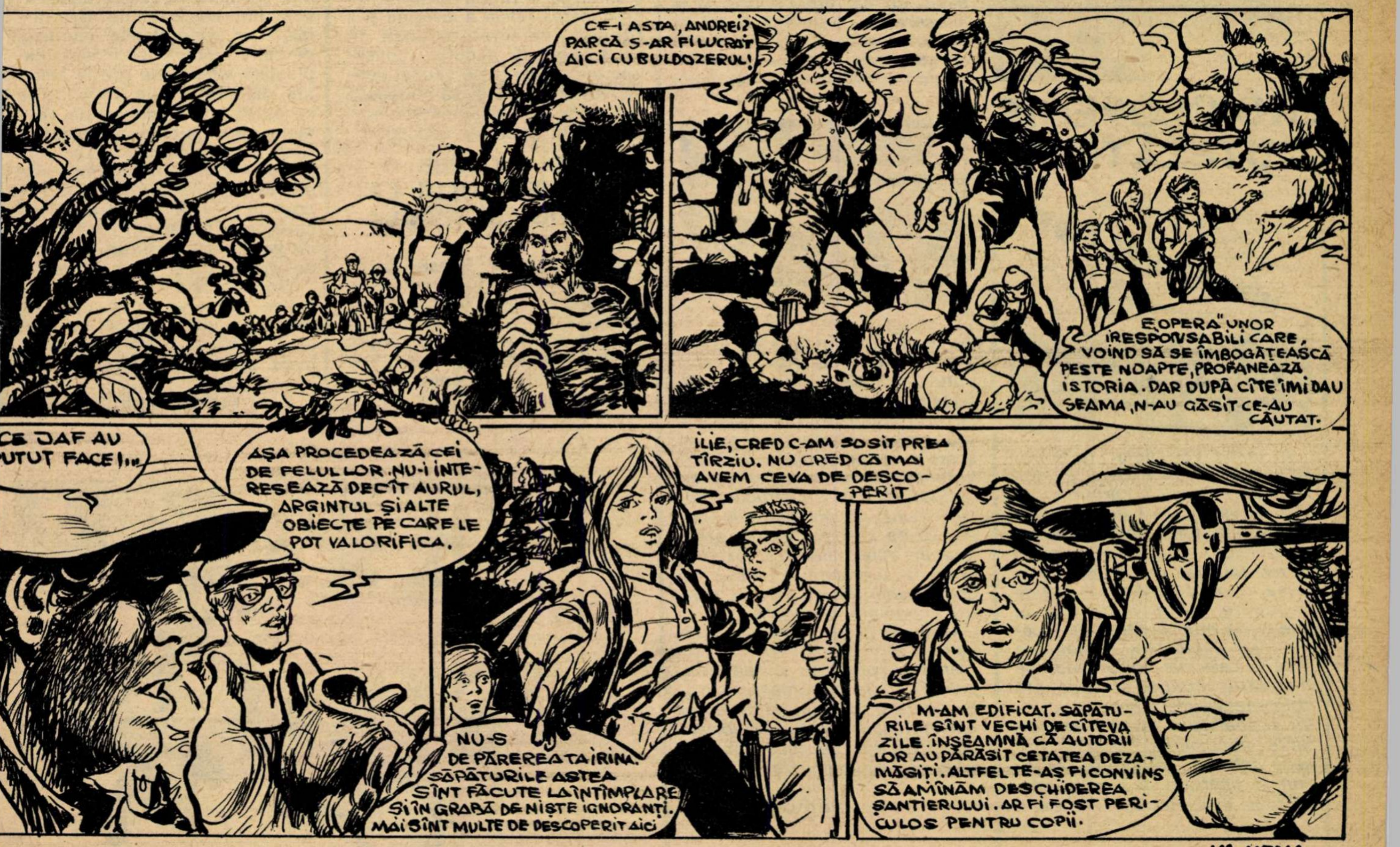
CE-I ASTA, ANDREI? PARCĂ S-AR FI LUCRAT AICI CU BULDOZERUL!
E „OPERA" UNOR IRESPONSABILI CARE, VOIND SĂ SE ÎMBOGĂŢEASCĂ PESTE NOAPTE, PROFANEAZĂ ISTORIA. DAR DUPĂ CÎTE ÎMI DAU SEAMA, N-AU GĂSIT CE-AU CĂUTAT.
CE JAF AU PUTUT FACE!...
AŞA PROCEDEAZĂ CEI DE FELUL LOR. NU-I INTERESEAZĂ DECÎT AURUL, ARGINTUL ŞI ALTE OBIECTE PE CARE LE POT VALORIFICA.
ILIE, CRED C-AM SOSIT PREA TÎRZIU. NU CRED CĂ MAI AVEM CEVA DE DESCOPERIT
NU-S DE PĂREREA TA IRINA. SĂPĂTURILE ASTEA SÎNT FĂCUTE LA ÎNTÎMPLARE ŞI ÎN GRABĂ DE NIŞTE IGNORANŢI. MAI SÎNT MULTE DE DESCOPERIT AICI
M-AM EDIFICAT. SĂPĂTURILE SÎNT VECHI DE CÎTEVA ZILE. ÎNSEAMNĂ CĂ AUTORII LOR AU PĂRĂSIT CETATEA DEZAMĂGIŢI. ALTFEL TE-AŞ FI CONVINS SĂ AMÎNĂM DESCHIDEREA ŞANTIERULUI. AR FI FOST PERICULOS PENTRU COPII.

VA URMA

ENCICLOPEDIE „CUTEZĂTORII“

MINERITUL PE GLOB

MUZEUL „DIAMANTELOR NEGRE“

În inima Văii Jiului, la Petroșani, se află un muzeu al „diamantelor negre“ – cărbunii, pîinea industriei, fără de care n-ar fi posibilă funcționarea termocentralelor, a atîtor fabrici și uzine. Înființat cu 25 de ani în urmă, muzeul cuprinde 5 000 de exponate, care merg de la unelte de muncă specifice începuturilor exploatării carbonifere pînă la cele mai noi și moderne instalații, schițe și machete comparative ale minelor, puțurilor și abatajelor vechi și noi, diferite documente, hărți și desene tehnice, fotografii, înscrisuri și tipărituri de specialitate. Muzeul este împărțit în șapte secțiuni prezentînd tehnica exploatării cărbunelui și dezvoltarea mineritului pînă în 1944. Înfloririi mineritului în anii socialismului îi este consacrată o sală specială, impunătoare.

Fiii minerilor din cele 15 localități miniere ale zonei vin aici pentru a lua lecții de minerit, a învăța cum se lucra odinioară în subteran și cum se lucrează în prezent. Aici pot vedea unelte rudimentare ca dălți și tîrnăcoape, săpăligi și cazmale, de pe vremea cînd iluminatul se făcea cu ștearțuri (un fel de opaițe), iar transportul în coșuri împletite de nuiele, pe suitoare ori pe galerii în vagonete de lemn, cu cai orbi, folosiți și la aducerea la suprafață a cărbunelui, pe puțuri, cu troliuri prevăzute cu tambururi și frîne manuale, ventilația și aerajul făcîndu-se cu ajutorul unor burdufuri din piele de bou. Abia la începutul secolului au început să fie folosite ciocanele pneumatice, iar prin anii 1930–1940 havezele mecanice. Modernizarea pe scară mare, apoi mecanizarea și automatizarea completă s-au realizat în anii construcției socialismului, cu precădere în ultimii 20 de ani, de cînd se practică în Valea Jiului și exploatarea la suprafață a cărbunelui cocsificabil, atît de valoros pentru economia națională.

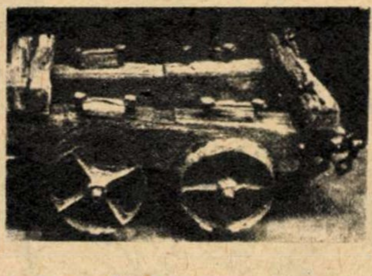

Original, bogat în exponate de cultură tehnică minieră din domeniul exploatării cărbunelui, precum și în documente istorico-sociale, Muzeul Mineritului din Petroșani este un important punct de atracție pentru toți vizitatorii Văii Diamantelor Negre.

VIOREL STRĂUȚ

ZILELE MINERILOR LA ROROS

La Roros, cel mai vechi oraș minier din Norvegia, a fost deschis un original muzeu. El este compus din mai multe mine de diferite vechimi, special amenajate spre a fi vizitate de public. Deschiderea la Roros a acestui muzeu nu este întîmplătoare. Aici se desfășoară, conform tradiției, festivalul „Zilele minerilor“. În cadrul seminariilor, expozițiilor, al diferitelor acțiuni culturale, atenția este concentrată asupra vieții zilnice a minerilor. Sînt ilustrate condițiile lor de muncă, problemele sociale cu care se confruntă ei, situația familiară, perspectivele lor de viitor.

O atracție deosebită o exercită asupra participanților la festival muzeul mineritului. Vizitatorii pot face un tur prin galeriile minelor ce intră în componența muzeului. Primul obiectiv îl reprezintă mina cea mai veche, intrată în exploatare în 1645. Circuitul se încheie cu vizitarea celei mai noi mine afectate muzeului, închisă în 1972. Pe tot parcursul acestei călătorii prin adîncurile pămîntului, vizitatorul are impresia, ca urmare a efectelor de sunet și lumină, că minele străbătute sînt în funcțiune. Un moment culminant îl reprezintă, datorită emoției vii pe care o stîrnește în rîndul turiștilor, reproducerea fidelă a imaginii și a zgomotului unei explozii în mină. Această excursie constituie o experiență de neuitat pentru vizitatorii veniți să cunoască modul de viață al minerilor norvegieni în decursul secolelor.

O ISTORIE A MINERITULUI LA BANSKA STIAVNICA

Istoria orașului Banska Stiavnica din R.S. Cehoslovacă este inseparabil legată de cea a mineritului. Ea a început încă în Evul Mediu. În minele de argint de lîngă Banska Stiavnica a fost folosit, în 1627, pentru prima dată în lume, praful de pușcă. Tot aici s-au utilizat, în premieră, o serie de instalații pentru pomparea apei din galerii. În 1735, la Banska Stiavnica s-a deschis o școală pentru învățarea meseriei de miner, iar în 1763 prima școală superioară de mine din lume.

O inițiativă de dată recentă o reprezintă înființarea în localitatea amintită a unui muzeu al mineritului. Muzeul se află într-o zonă cu un relief deosebit de accidentat, într-un loc unde se mai pot vedea încă vestigiile vechilor activități miniere. Menirea muzeului este de a-i familiariza pe vizitatori cu munca grea a minerilor din secolele trecute.

ÎN ADÎNCUL MUNTELUI DE GRANIT

Un punct de atracție pentru turiștii britanici îl reprezintă, la ora actuală, fostele mine pentru exploatarea gresiei, deschise cu mulți ani în urmă în munții din apropierea micului oraș Blaenau Ffestiniog din nordul Țării Galilor. Aceste mine, săpate în munți cu văi abrupte și stînci ascuțite, fără să mai fie rentabile în prezent, continuă să aducă venituri locuitorilor orașului, ca urmare a transformării lor într-un complex muzeistic ce atrage numeroși vizitatori. Turiștii sînt curioși să vadă cum se înfățișează adîncurile unui munte și să cunoască în ce condiții se lucra în aceste mine. Ei sînt impresionați de galeriile tăiate în măruntaiele muntelui de către lucrători pe măsura exploatării **vinelor** de gresie amintite, dispuse într-un unghi de 30 de grade față de orizontală, veritabile caverne care înaintează în roca dură a muntelui. La Llechwedd vizitatorul este impresionat de cele 16 orizonturi de lucru cu pînă la 30 de astfel de caverne la fiecare nivel. Tavanul de granit este susținut de piloni de gresie groși de 12 metri.

Vizitatorilor li se oferă posibilitatea de a vedea și uneltele, destul de rudimentare, întrebuințate pînă nu demult la exploatarea gresiei.

TUDOR PRELIPCEANU

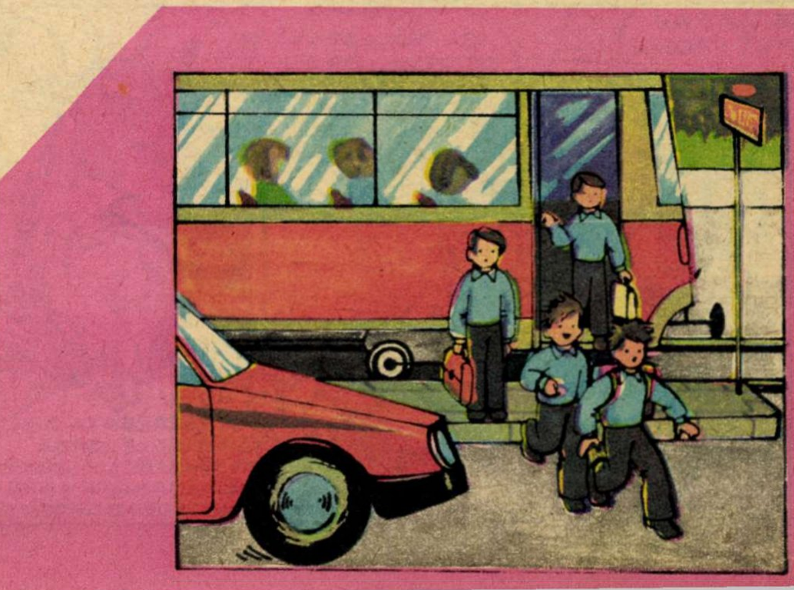

În lumea păpușilor

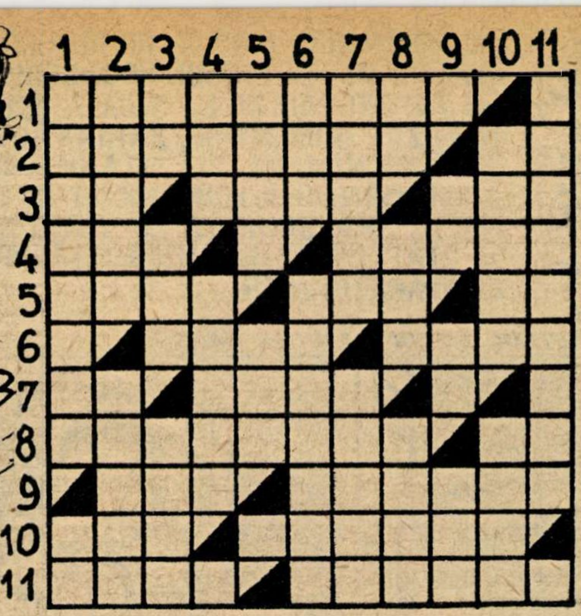

ORIZONTAL: 1) Eroul-păpușă al unor minunate aventuri descrise de Carlo Collodi în cartea sa, socotită o capodoperă a genului. 2) Păpușarii care dau viață marionetelor prin fantezia și personalitatea lor actoricească (sing.). Începe și termină joaca! 3) Paul Dan. Autorul operei „Păpușa din Nürnberg" pe un libret de Leuven și Beauplan. Creator de muzică! 4) Pasăre răpitoare. Nume masculin. 5) Tradiționalul „container" plin cu jucării, din spinarea lui Moș Gerilă (pl.). Instituție federală din S.U.A. (abr.). La fel. 6) Pește ganoid, un fel de thon. Vedetă la teatrul de păpuși. 7) Sorele piramidelor. Orășel în R.P. Ungară. 8) Așezămînt european fondat în anul 1958 cu ocazia Congresului internațional al jucăriei ținut la Bruxelles. La școală! 9) Exclamație de bucurie. A răspîndi lumină. 10) Emilia cea mică. Pe teritoriul acestui vechi stat din antichitate (azi în Irak) au fost date la iveală păpuși din argilă arsă datînd din secolul al II-lea î.e.n., cu care se jucau fetele seleucizilor. Rîu în Birmania. Subtil (fig.).
VERTICAL: 1) Se joacă cu păpușile (pl.)! Din ebonită. 2) În orașul Delhi din această țară a fost creat un Muzeu al păpușilor care cuprinde exemplare reprezentative din peste 100 de țări. A mînui păpușile pe scenele teatrelor de păpuși. 3) Din nimereală! Comisia Economică a O.N.U. pentru Africa (abr.). Cîntăreață engleză care a lansat melodia „Păpușa pe sîrmă" compusă de Peter Maurice. 4) Cap în nordul insulei Honshu. A reproduce cu fidelitate. 5) Baie. Numele modern al rîului Eurotas pe care se găsea legendara Spartă. 6) Constanța (abr.). Profesor care, între anii 1927–1931 alături de pictorul G. Lövendhal și sculptorița Ioana Basarab, a încercat să pună bazele unui teatru de păpuși cult. 7) Crustaceu marin comestibil. Suflat cu aur. 8) La tîrg! Bărbierit. Piese... grele la jocul de șah. 9) Teodorescu Paul. Cele dintîi la „Țăndărică". Cîmpie în nord-estul României, cu dune și lacuri. 10) Distracție, dar în același timp participare și educație în cadrul spectacolelor de la teatrele de păpuși. Unul de care nu scapi ușor! 11) Teatru de stat creat în 1949, care și-a luat numele de la un binecunoscut personaj al creatoarei de păpuși E. Conovici.
DICȚIONAR: NRA, AMIA, IRSA, BAWE, OMA.

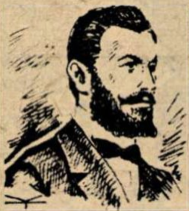

G	I	E	M
7	1	9	O
D	𝄞	2	A
4		5	R
E	8	G	1

PORNIND DINTR-UN ANUMIT PĂTRAT, VEȚI AFLA NUMELE UNUIA DIN CEI MAI MARI MUZICIENI ARDELENI, PRIMUL ORGANIZATOR AL CONSERVATORULUI DIN CLUJ.

Desene de Virgil Tomuleț

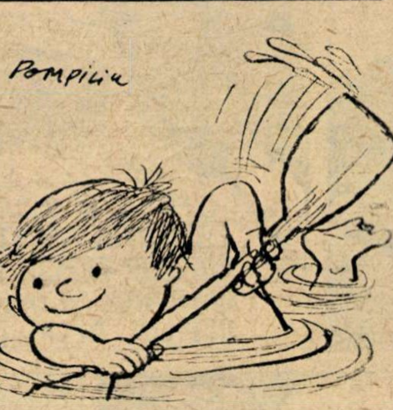

TALON NR. 11

Întrebarea A:

După cum se vede, stația de tramvai din desen e prevăzută cu refugiu pentru pietoni. Cei doi copii care, coborîți din tramvai, s-au angajat în traversare, fac mai multe greșeli. Care sînt acestea?

Întrebarea B:

În ce situație se permite ca mijloacele de transport în comun, cu pasageri la bord, să meargă cu ușile deschise?

Răspunsuri:

☐ — a: în nici o situație;

☐ — b: cînd sînt foarte aglomerate și din această cauză ușile nu pot fi închise, cu condiția ca respectivul mijloc de transport să meargă, în această situație, foarte încet;

☐ — c: vara, cînd este foarte cald, cu condiția ca nici un pasager să nu se afle pe scară, ci numai pe scaune și pe platformă, aceștia din urmă ținîndu-se de barele metalice pe care le au la îndemînă;

☐ — d: cînd, din cauza defectării, ușile nu se mai pot închide și conducătorul autovehiculului respectiv trebuie să ajungă la capătul traseului unde defecțiunea poate fi remediată.

CINE ȘTIE CIRCULAȚIE, CÎȘTIGĂ!

CAREU CU TÎLC

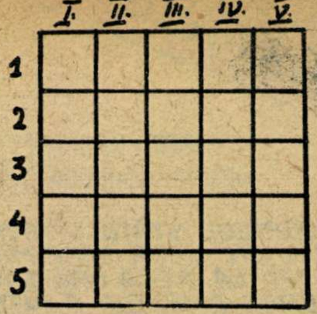

ORIZONTAL: 1) Un singur termen în algebră. 2) Îmbîcsit cu unsoare. 3) Ploaie, nu glumă. 4) Haină îmblănită. 5) Se învîrtește în motorul electric.

La o dezlegare corectă veți observa cîteva curiozități, și anume:
VERTICAL: Pe coloanele II și IV va apărea una și aceeași vocală, iar pe coloanele I și V veți obține numai consoane.

DIAGONAL: Mașină ce transformă energia în mișcare.

NICOLAE TACHE

UN NOU CONCURS

TROFEELE VACANȚEI

UN CONCURS PENTRU TOȚI!

REVISTA NOASTRĂ - gazdă generoasă a numeroase concursuri dedicate vouă - VĂ INVITĂ SĂ PARTICIPAȚI ÎN NUMĂR CÎT MAI MARE LA UNUL DINTRE CELE MAI AȘTEPTATE ȘI ÎNDRĂGITE CONCURSURI: „TROFEELE VACANȚEI".

Concursul debutează din acest număr și va continua pe traseul a zece numere ale revistei „Cutezătorii".

Tematica bogată, interesantă a concursului vă oferă largi posibilități de îmbogățire a cunoștințelor din cele mai diverse domenii.

Se vor acorda următoarele premii:
PREMIUL I: 10 radioreceptoare portabile RIC;
PREMIUL II: 10 perechi de patine pe rotile;
PREMIUL III: 10 rachete badminton;
Numeroase diplome și mențiuni.

Premierea se va face prin tragere la sorți a răspunsurilor corecte pentru fiecare etapă.

Cîte un rînd de premii se acordă cîștigătorilor la fiecare etapă săptămînală.

Fiecare etapă a concursului cuprinde trei întrebări, sub fiecare întrebare apar trei răspunsuri. Ce trebuie să faceți? Identificați răspunsul corect și completați rubricile talonului de mai jos, notînd numărul răspunsului corect la întrebare. Expediați apoi talonul într-un plic pe care veți nota adresa noastră: Revista „Cutezătorii", Piața Scînteii nr. 1, București, cod 71 341, cu mențiunea „Trofeele vacanței", etapa I, II, III etc.

A. „Un cer de stele dedesubt,
Deasupra-i cer de stele —
Părea un fulger ne-ntrerupt
Rătăcitor prin ele."

Strofa este extrasă dintr-un celebru poem publicat, pentru prima dată, în Almanahul Societății academice social-literare „România jună" din Viena, în 1883. Cine este poetul?

1) Grigore Alexandrescu; 2) Mihai Eminescu; 3) Ion Heliade Rădulescu.

B. Care este cel mai înalt vîrf al Carpaților din țara noastră?

1) Moldovanu; 2) Negoiu; 3) Paringu Mare?

C. Cine a cîștigat marele trofeu „Busola de aur", în cadrul primei ediții (1969) a Expedițiilor „Cutezătorii"?

1) „Vînătorii lui Dragoș", Casa pionierilor și șoimilor patriei, Iași; 2) „Sargedava", Școala Orăștioara de Sus, jud. Hunedoara; 3) „Getica", Casa pionierilor și șoimilor patriei, Cîmpina, jud. Prahova.

TROFEELE VACANȚEI TALONUL NR. 1	Întrebarea	Răspunsul corect	Numele ....
	A		Prenumele ....
	B		Clasa ..... Școala ....
	C		Localitatea.............. Județul ....

Cutezătorii

Redactor șef: MIHAI NEGULESCU. Secretar responsabil de redacție: OVIDIU ZOTTA.
Responsabil de număr: ION CRÎNGULEANU; Prezentarea artistică POMPILIU DUMITRESCU;
Prezentarea tehnică: VIOREL SÂMPETREAN

Redacția Piața Scînteii nr. 1, București 33. Telefon: 17 60 10. ADMINISTRAȚIA, Editura „Scînteia". TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA" – Sector export-import presă P.O.Box 12-201, telex 10376 prsfir București, Calea Griviței nr. 64–66.

Materialele nepublicate nu se înapoiază. *Index 41836 12 pagini 1,50 lei*

GALERIA CUTEZĂTORILOR

9

MONICA A FOST SALVATĂ

SCENARIU: ILEANA PIȚA
DESENE: ZAHARIA BUZEA

LĂCRĂMIOARA ONIU ȘI CRISTINA POP (ELEVE ÎN CLASA a-VII-a LA LICEUL PEDAGOGIC DIN SUCEAVA) SE ÎNTORCEAU DE LA ȘCOALĂ. DEODATĂ, DINTR-UN MAGAZIN ALIMENTAR, ZĂRIRĂ IEȘIND NEÎNSOȚITĂ DE NIMENI O FETIȚĂ DE VREO TREI ANIȘORI. BĂNUIRĂ NUMAIDECÎT CĂ ÎN VREME CE MAMA ERA OCUPATĂ CU TÎRGUIELILE, FETIȚA SE STRECURASE NEOBSERVATĂ PRIN MULȚIMEA CUMPĂRĂTORILOR.

COPILUL STĂTU CÎTEVA CLIPE ÎN LOC, APOI, DINTR-O DATĂ, O ZBUGHI CHIAR SPRE PARTEA CAROSABILĂ A STRĂZII. CA DE OBICEI LA ACEA ORĂ ȘOSEAUA PRINCIPALĂ A CARTIERULUI GEORGE ENESCU E ÎNTENS CIRCULATĂ. SE ȘI AUZI URUITUL GREOI AL UNUI CAMION.

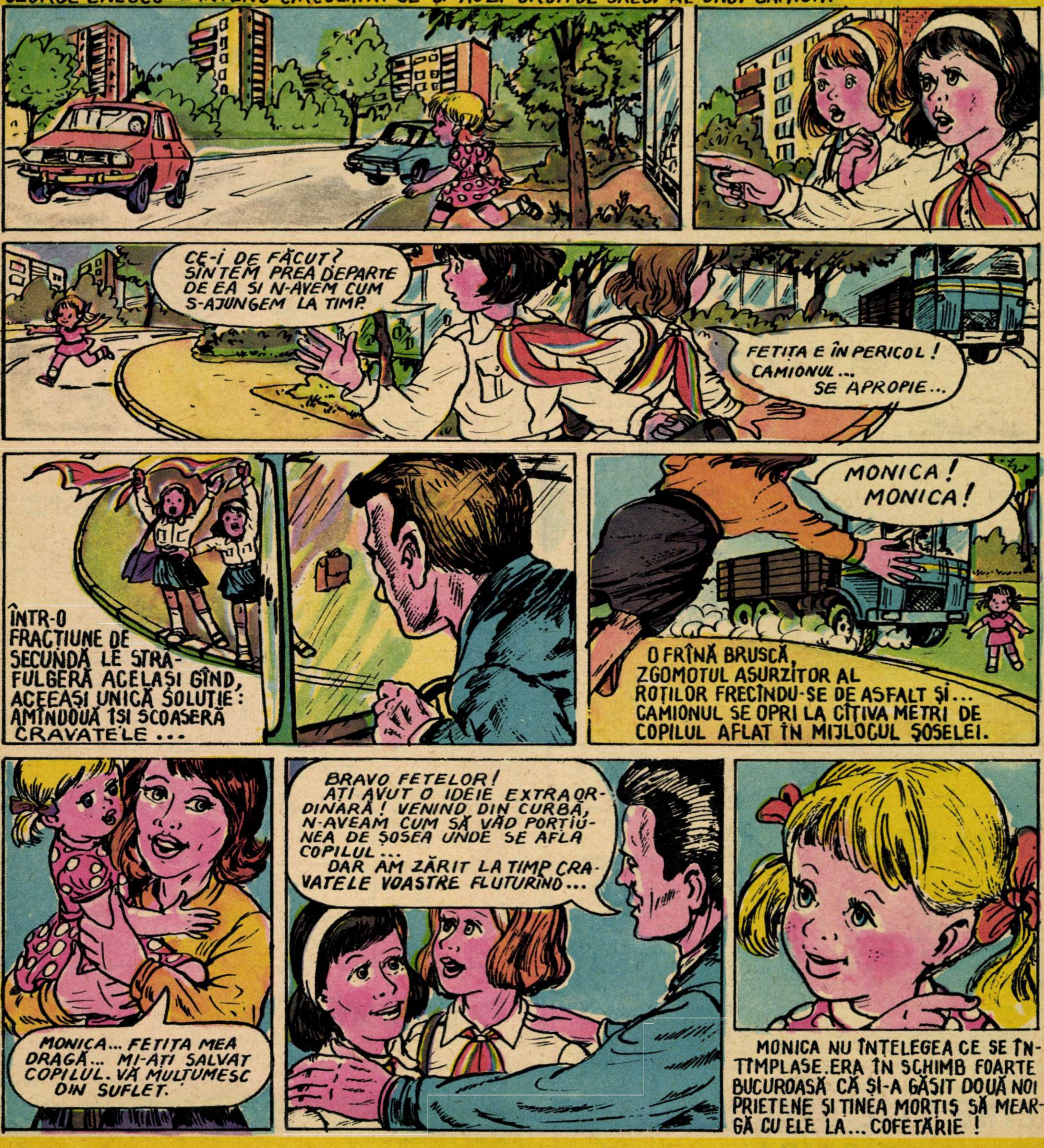
CE-I DE FĂCUT? SÎNTEM PREA DEPARTE DE EA ȘI N-AVEM CUM S-AJUNGEM LA TIMP.
FETIȚA E ÎN PERICOL! CAMIONUL... SE APROPIE...
ÎNTR-O FRACȚIUNE DE SECUNDĂ LE STRĂFULGERĂ ACELAȘI GÎND, ACEEAȘI UNICĂ SOLUȚIE: AMÎNDOUĂ ÎȘI SCOASERĂ CRAVATELE...
MONICA! MONICA!
O FRÎNĂ BRUSCĂ, ZGOMOTUL ASURZITOR AL ROȚILOR FRECÎNDU-SE DE ASFALT ȘI... CAMIONUL SE OPRI LA CÎȚIVA METRI DE COPILUL AFLAT ÎN MIJLOCUL ȘOSELEI.
MONICA... FETIȚA MEA DRAGĂ... MI-AȚI SALVAT COPILUL. VĂ MULȚUMESC DIN SUFLET.
BRAVO FETELOR! AȚI AVUT O IDEIE EXTRAORDINARĂ! VENIND DIN CURBĂ, N-AVEAM CUM SĂ VĂD PORȚIUNEA DE ȘOSEA UNDE SE AFLA COPILUL... DAR AM ZĂRIT LA TIMP CRAVATELE VOASTRE FLUTURÎND...
MONICA NU ÎNȚELEGEA CE SE ÎNTÎMPLASE. ERA ÎN SCHIMB FOARTE BUCUROASĂ CĂ ȘI-A GĂSIT DOUĂ NOI PRIETENE ȘI ȚINEA MORȚIȘ SĂ MEARGĂ CU ELE LA... COFETĂRIE!

29

JOI, 18 IULIE 1985,
ANUL XIX (NR. 928)

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

CADRAN POLITIC

Tovarăşului Nicolae Ceauşescu, secretar general al Partidului Comunist Român, preşedintele Republicii Socialiste România, i-au fost conferite, în cadrul unei adunări solemne, calităţile de membru titular şi preşedinte de onoare al Academiei Republicii Socialiste România, eveniment de excepţională însemnătate în viaţa ştiinţifică şi culturală a naţiunii.

Hotărîrea Academiei Republicii Socialiste România de a încredinţa conducerea supremă a celui mai înalt for ştiinţific şi cultural al ţării tovarăşului Nicolae Ceauşescu constituie expresia înaltei aprecieri, a sentimentelor de recunoştinţă şi stimă deosebite pe care oamenii de ştiinţă şi cultură, asemeni întregului popor, le poartă secretarului general al partidului pentru contribuţia sa inestimabilă la înnoirea şi dinamizarea gîndirii şi practicii revoluţionare, la îmbogăţirea tezaurului socialismului ştiinţific, la dezvoltarea multilaterală, liberă şi independentă a României socialiste.

Conferirea înaltelor titluri tovarăşului Nicolae Ceauşescu, prin hotărîrea unanimă şi entuziastă a membrilor Academiei, sporeşte prestigiul celui mai de seamă for ştiinţific şi de cultură al ţării, deschizînd o nouă etapă în activitatea acestei importante instituţii, moştenitoarea şi continuatoarea valoroaselor tradiţii ale spiritualităţii româneşti care, în ultimele decenii, s-a afirmat cu şi mai multă strălucire prin contribuţia sa la progresul continuu al patriei noastre.

Subliniindu-se că oamenii de ştiinţă şi cultură sînt profund onoraţi de a avea ca membru titular şi ca preşedinte de onoare al Academiei Republicii Socialiste România pe tovarăşul Nicolae Ceauşescu, cel mai iubit şi stimat fiu al naţiunii noastre, în Hotărîre se relevă faptul că secretarul general al partidului, împreună cu tovarăşa Elena Ceauşescu, distins om de ştiinţă, se află în permanenţă în mijlocul cercetătorilor, al creatorilor, al tuturor celor ce participă efectiv la transpunerea în viaţă a prevederilor Programului Partidului Comunist Român, îndrumînd şi orientînd neobosit întreaga activitate de cercetare ştiinţifică şi tehnologică din ţara noastră.

Într-o atmosferă sărbătorească, tovarăşului Nicolae Ceauşescu i s-au înmînat diploma de membru titular şi diploma de preşedinte de onoare al Academiei Republicii Socialiste România. Totodată i s-au înmînat carnetul de membru titular al Academiei şi insigna de aur a marelui for ştiinţific al ţării.

A luat apoi cuvîntul tovarăşul Nicolae Ceauşescu. Discursul secretarului general al partidului a fost ascultat cu viu interes, subliniat în repetate rînduri cu puternice şi îndelungi aplauze.

CONDUCĂTORULUI IUBIT, VIBRANT OMAGIU DE DRAGOSTE ȘI RECUNOȘTINȚĂ

Pentru pionieri şi şcolari, pentru toţi copiii patriei, care s-au născut, cresc şi învaţă sub raza caldă a dragostei părinteşti cu care îi înconjură patria, partidul, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, secretarul general al partidului, constituie un izvor nepreţuit de adîncă mîndrie şi recunoştinţă împlinirea a 20 de ani de la istoricul Congres al IX-lea al Partidului Comunist Român, care a ales în fruntea partidului pe cel mai viteaz şi mai iubit fiu al patriei, tovarăşul Nicolae Ceauşescu. Acest moment sărbătoresc sădeşte în inimi floarea aleasă a bucuriei, a celor mai înălţătoare sentimente, exprimînd omagiul fierbinte al unei vîrste fericite, către marele prieten şi îndrumător al tinerei generaţii, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, ctitorul României de azi şi de mîine.

În cununa de lumină a celor 20 de ani se împletesc cele mai vibrante, cele mai rodnice pagini de istorie contemporană în care se exprimă deopotrivă gîndul vizionar al conducătorului, abnegaţia cu care şi-a slujit întotdeauna poporul, sentimentul puternic al unităţii întregii ţări în jurul partidului, al secretarului său general, talentul, hărnicia şi eroismul de care dau dovadă oamenii muncii din toate ţinuturile patriei. În cununa sărbătorească a celor două decenii distingem cu claritate peisajul nou al României socialiste, peisaj care ne este atît de familiar şi în care frumuseţilor naturale dintotdeauna li s-au adăugat măreţele ctitorii ale **EPOCII NICOLAE CEAUŞESCU,** extraordinara dezvoltare a tuturor judeţelor, a fiecărui sat şi oraş, statura anteică a industrializării, noua rodnicie a ogoarelor, marea înflorire a vieţii ştiinţifice şi spirituale.

Ştim că a fi copil constituie întîiul temei al fericirii, al certitudinii că anii noştri de învăţătură, muncă şi idealuri sînt vegheaţi de părinţi minunaţi, de întregul nostru popor. Şi mai cu seamă sînt vegheaţi de dragostea şi încrederea celor mai iubiţi părinţi — tovarăşul Nicolae Ceauşescu, secretarul general al partidului, şi tovarăşa Elena Ceauşescu, eminentă personalitate politică şi ştiinţifica, prin a căror grijă permanentă avem create cele mai bune condiţii de viaţă şi învăţătură, de afirmare pentru viitorul comunist al patriei.

A fi pionier în **EPOCA NICOLAE CEAUŞESCU** semnifică un legămînt fierbinte cu viitorul comunist al României, cu faptele înaintaşilor, cu înalta fluturare a Tricolorului, căruia cei 20 de ani de glorie i-au conferit cele mai înalte străluciri.

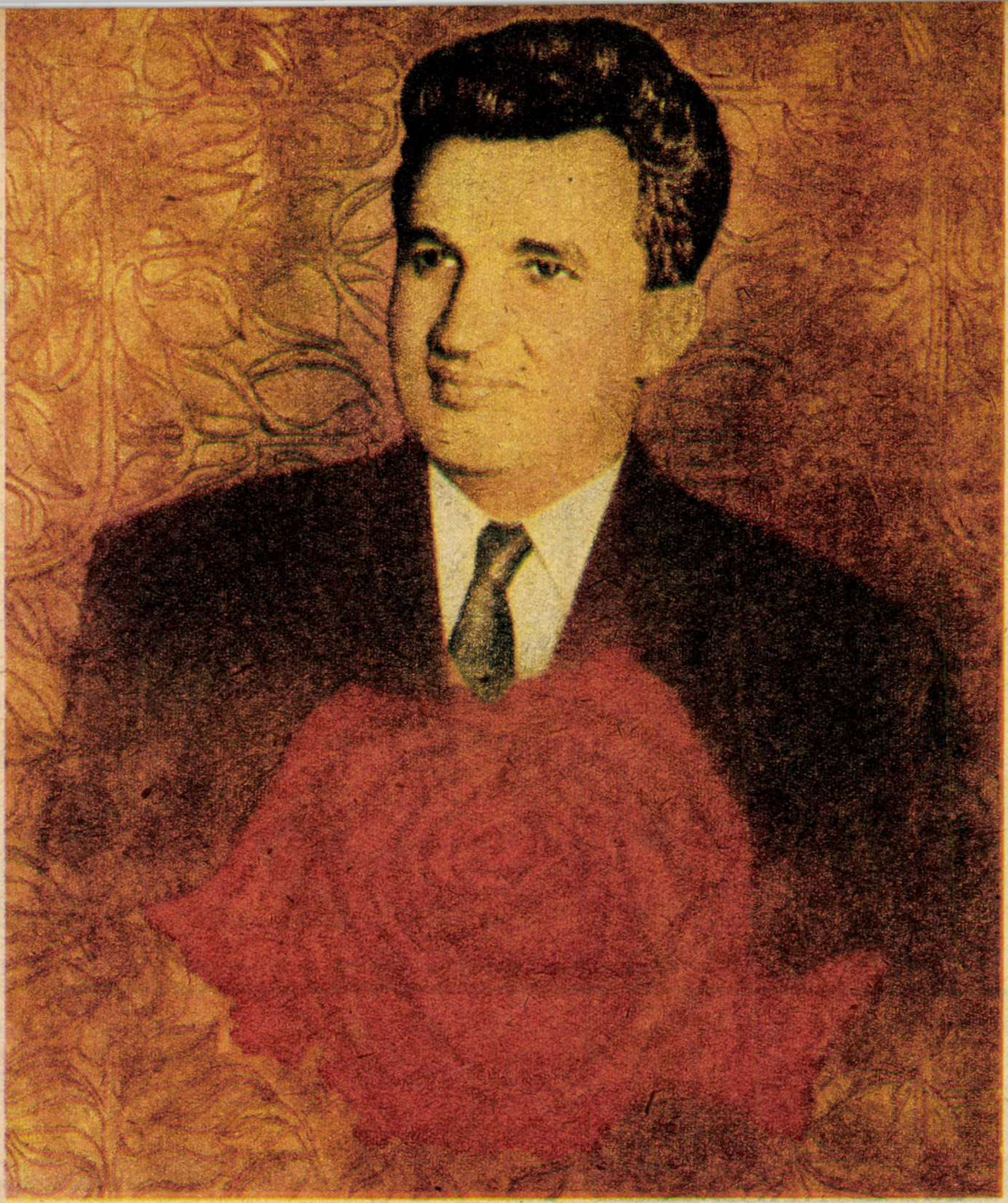

EPOCA NICOLAE CEAUȘESCU

Aceasta-i epoca în care
creștem și muncim
Și învățăm ce-nseamnă omenia,
Să fim mereu cutezători
dorim,
În țara păcii și a muncii:
România.
Partidul nouă, iată, ne-a
deschis
Clare orizonturi—vrednicia,
Avînd izvor în muncă și în vis
Partidul, Ceaușescu, România.

IONELA VLAD
Subredacția „Tot înainte",
Hunedoara

PĂRINTE DRAG

Străbate munții Transfăgărășanul,
Se-nalță-n soare combinate noi,
Întreaga țară și-a sporit elanul
Condusă de-un Erou între eroi.

S-a înfrățit iar Dunărea bătrînă
Cu Marea Neagră printr-un vast canal
Cum înfrățită-i nația română
În drum spre comunistul ideal.

Părinte drag ce porți în suflet lege
Să lupți pentru-a fi pace pe Pămînt,
Noi vă urmăm cu dragostea și visul;
Ne sînteți rază-n cîntece și gînd.

RUXANDRA CONSTANTINESCU
Școala nr. 80, București

Născuți în ani de glorii și lumină,
Prin grija țării creștem și-nflorim;
Cu dragoste adîncă și deplină
Epoca Ceaușescu o cinstim.

La vîrsta-nvățăturii, hărnicia
Ne-o împletim cu-al patriei avînt.
Copii destoinici are România —
Exemplul comuniștilor urmînd.

Epoca Ceaușescu ne deschide
Cutezătoare porți spre viitor
Pe drum de glorie, tot înainte,
Cresc tineri comuniști sub Tricolor!

Însăși strălucirea cravatei roșii cu tricolor, însemnul cel mai drag care ne luminează copilăria, ne-a fost conferit din adînca-i dragoste de către conducătorul partidului și al patriei, consfințind marea dragoste a țării și a partidului îngemănată în culorile ce ne flutură pe piepturi.

În anii eroici ai epocii pe care o trăim s-a făurit o Românie puternic dezvoltată, cu o industrie modernă, puternică, avînd o agricultură socialistă în care hărniciei oamenilor i se alătură cele mai noi cuceriri ale științei și tehnicii, cu o viață spirituală și științifică ce ne situează printre țările cu un înalt nivel cultural și educativ.

În această țară, România socialistă, țară a păcii, libertății și demnității, deschidem ochii spre o lume a muncii pline de dăruire, a pasiunii pentru nou, a spiritului cutezător, a eticii și echității socialiste. Făurind o țară tot mai puternică, poporul român înfăptuiește neabătut mărețele perspective deschise de Congresul al IX-lea al partidului, gîndite și înfăptuite prin marea dăruire pentru popor, pentru țară a tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al partidului.

Creștem și învățăm avînd lîngă noi faptele de muncă ale părinților și ale fraților noștri, avînd lîngă noi viața fremătătoare a satelor și orașelor înnoite. Avem în inima noastră cel mai înalt exemplu care ne însuflețește pentru a crește ca urmași demni ai comuniștilor, pentru a ne respecta neabătut legămîntul pionieresc, pentru a ne dărui tot ce avem mai bun, întreaga capacitate de muncă și creație, pentru ca România să se afirme și mai puternic ca o țară a creației, a socialismului și comunismului, a păcii.

La marea sărbătoare a țării, a întregului popor, aducem omagiul cel mai fierbinte al vîrstei noastre cutezătoare, legămîntul că pășind în al treilea deceniu al **EPOCII NICOLAE CEAUȘESCU** vom ști să creștem așa cum ne îndrumă secretarul general al partidului, dovedindu-ne încă din fragedă vîrstă buni patrioți, dovedind spirit revoluționar, dragoste de muncă, spirit gospodăresc, contribuind, după puterile noastre, și în tot mai înaltă măsură, ca România să fie tot mai bogată, tot mai demnă, tot mai înfloritoare.

Ne însuflețește marea dragoste cu care ne înconjură tovarășul Nicolae Ceaușescu, tovarășa Elena Ceaușescu, părinți minunați care ne-au dăruit această vîrstă fericită și cărora, la rîndul nostru, le aducem azi cele mai frumoase și mai însorite flori ale iubirii noastre nemărginite, ale bucuriei de a fi copiii celei mai rodnice și mai luminoase epoci din milenara istorie a patriei, **EPOCA NICOLAE CEAUȘESCU.**

Ne este comunismul țel și faptă —
Sub steagul patriei ne-angajăm
Chemarea părintească, înțeleaptă,
Cu eroism și cinste să urmăm.

Acolo unde patria ne cheamă,
Vom fi prezenți mereu, cutezători —
Dînd viață-n graiul faptelor de seamă
Îndemnurilor marelui conducător!

Pe drumul luptei și al măreției
Ne-ncolonăm cu-avînt sub Tricolor;
Spre comunism, spre slava României
Și noi vom fi, vom fi triumfători!

Cu dragoste și-ncredere
Ne ocrotesc copilăria
POPORUL, CEAUȘESCU, ROMÂNIA.

CUTEZĂTORI ÎN EPOCA D

MEŞTERII RECOLTELOR DE MÎINE

În fiecare campanie agricolă, pionierii judeţului Giurgiu trăiesc bucuria şi satisfacţia de a fi alături de părinţi, de oamenii satelor, dînd ajutor la întreţinerea culturilor, la strînsul roadelor. Şi fiecare succes le dă încredere în forţele lor, le oferă dovada că şi ei pot contribui la sporirea bogăţiei şi bunăstării localităţii, a judeţului în care trăiesc, şi că se pregătesc pentru viitor.

Pe întinderile nesfîrşite ale ogoarelor, în livezi şi grădini, pionierii pot fi întîlniţi ajutînd la prăşitul sfeclei şi porumbului, la recoltatul mazării. Pînă în urmă cu cîteva zile livezile au răsunat de cîntecele şi voioşia sutelor şi sutelor de pionieri care au participat la culesul cireşelor şi vişinelor.

Peste 37 550 de pionieri şi şcolari din judeţul Giurgiu au ajutat de curînd la prăşitul unor suprafeţe ce totalizează 108 ha cultivate cu sfeclă, 237 ha cu porumb, la recoltatul păioaselor de pe o suprafaţă de 500 ha. În aceeaşi perioadă, ei au cules 53 tone de mazăre şi 15 tone căpşuni, cireşe şi vişine.

La întreţinerea culturilor, printre cei mai harnici s-au dovedit pionierii din comunele **Vidra, Vedea, Putineiu, Adunaţii Copăceni, Călugăreni, Singureni, Stoeneşti**

VLĂSTARE DE LUMINĂ

Avînd fericirea de a se fi născut în epoca celor mai mari împliniri din istoria patriei, pe care cu înaltă mîndrie patriotică o numim **EPOCA NICOLAE CEAUŞESCU,** milioanele de copii ai ţării cresc şi se pregătesc pentru muncă şi viaţă, bucurîndu-se de cele mai minunate condiţii de învăţătură şi pregătire practică, de dezvoltare a spiritului de creativitate, de manifestare a talentului şi aptitudinilor în sport şi activităţi artistice.

Educaţi în spirit revoluţionar, în cultul dragostei faţă de patrie, partid şi popor, ei au fericirea de a fi permanent înconjuraţi de părinteasca dragoste şi grijă a partidului, a secretarului său general, tovarăşul **NICOLAE CEAUŞESCU,** cel mai iubit prieten şi îndrumător al copiilor, înalt exemplu de dăruire revoluţionară, patriot înflăcărat şi neobosit luptător pentru pace pe întreaga planetă. Preţioasele îndemnuri, indicaţii şi orientări date de secretarul general al partidului generaţiilor tinere din patria noastră constituie pentru toţi pionierii un permanent şi mobilizator program de pregătire pentru viitor.

La aniversarea celor două decenii de la Congresul al IX-lea al partidului, care marchează momentul de început al celei mai luminoase şi mai rodnice perioade din istoria României, milioanele de copii de pe tot cuprinsul patriei aduc prinosul dragostei şi recunoştinţei lor **PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN,** tovarăşului **NICOLAE CEAUŞESCU,** pentru minunatele condiţii de viaţă şi învăţătură de care se bucură, pentru copilăria fericită pe care o trăiesc, reafirmîndu-şi hotărîrea de a urma neabătut preţioasele îndemnuri şi indicaţii date de secretarul general al partidului, de a fi permanent sîrguincioşi, harnici şi cutezători, de a creşte şi a se pregăti pentru a deveni cetăţeni de nădejde ai ţării, de a-şi dărui întreaga energie înfloririi continue a României socialiste.

Purtătorii cravatelor roşii cu tricolor de la Şcoala nr. 1, Buftea, Sectorul agricol Ilfov, se mîndresc cu formaţia lor corală, laureată pe ţară în actuala ediţie a Festivalului Naţional „Cîntarea României". Nu de mult aceasta a fost înregistrată în primă audiţie la radio, figurînd în fonoteca respectivă. Sub bagheta profesoarei Constanţa Tabacu şi-n acompaniamentul orchestrei pionierești de la Școala nr. 105, Popești – condusă de profesorul dirijor Iosif Năstase –, formaţia corală din Buftea prezintă concerte dedicate marilor evenimente aniversare ale ţării. „Vlăstare de lumină", aşa cum se intitulează unul dintre cîntecele aflate în repertoriu, membrii formaţiei corale (pe care vi-i prezentăm şi-n imagine) sărbătoresc măreţul eveniment al împlinirii a 20 de ani de la Congresul al IX-lea al partidului, dînd glas pe aripile cîntecului simţămintelor lor care exprimă fericirea de a fi copil în România de azi.

„ŞCOALA DE TOATE GRADELE TREBUIE SĂ FORMEZE UN TINERET REVOLUŢIONAR, PASIONAT, ÎNDRĂZNEŢ, GATA DE ORICE SACRIFICIU PENTRU INTERESELE PATRIEI ALE SOCIALISMULUI PENTRU APĂRAREA INDEPENDENŢEI ŢĂRII PENTRU PACE"
NICOLAE CEAUŞESCU

CONSTELAŢIA VACANŢA

SEMNAL!

Cele mai frumoase, cele mai pitoreşti locuri din ţară freamătă în aceste zile de voioşie, de cîntec, de veselia copiilor. Pe litoralul însorit al mării, la Năvodari, la Eforie-Sud, ca şi la umbra răcoroasă a pădurilor de munte, la şes sau în zone de deal, mii şi mii de copii îşi petrec minunate zile de vacanţă în tabere.

În bogatul calendar al vacanţei din această lună, se înscriu:

- Festivalul cîntecului patriotic şi dansului pionieresc **„OMAGIU PATRIEI**

GLORII

etc. Alături de ei se află mereu și pionierii municipiului **Giurgiu.** Zilnic aceștia dau o mînă de ajutor la palisatul roșiilor, la prășitul culturilor de mărar, la recoltatul legumelor.

Foarte mulți pionieri din comunele județului se dovedesc și pasionați crescători de animale. În cele 105 microferme ei se pregătesc încă de pe acum să devină pricepuți zootehnicieni. Din localitățile **Ogrezeni, Hotarele, Vlașinu, Găujani, Ghimpați** și din multe altele, tinerii crescători de animale au livrat pînă în prezent, prin contracte, 87 porcine, 2 932 iepuri, 3 415 păsări, 5 tone gogoși de mătase, mierea obținută de la 69 familii de albine, precum și însemnate cantități de lapte.

Frumoasele rezultate obținute de pionieri în creșterea animalelor a făcut ca experiența lor să fie preluată și generalizată în toate școlile din județ. Acum, în zilele de vacanță, harnicii crescători de animale, împărțiți pe echipe, muncesc cu pricepere în fermele lor preocupîndu-se ca avuția acestora să se afle în continuă creștere.

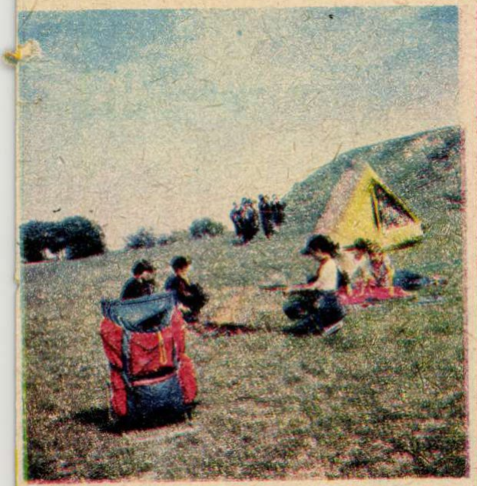

ȘI PARTIDULUI“ — Năvodari (2-13 iulie);

- Tabără subredacțiilor pionierești, Eforie-Sud, Constanța (7-13 iulie);
- Tabăra de creație literară și plastică de la Homorod (29 iunie-10 iulie);
- Etapa republicană a acțiunii-concurs **„PATRIE ROMÂNĂ, ȚARĂ DE EROI“**, Poiana Pinului, Buzău (14-25 iulie);
- Gala filmului pentru copii **„ECRAN DE VACANȚĂ“** - Năvodari, Constanța (14-24 iulie);
- Festivalul internațional **„COPIII LUMII DORESC PACEA“** - Năvodari (15-26 iulie).

Oriunde s-ar afla în aceste zile, gîndul copiilor se îndreaptă cu dragoste și recunoștință către Partidul Comunist Român, către părintele și îndrumătorul iubit al tinerei generații, tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al partidului. Pretutindeni ei dau expresie puternicelor sentimente care îi animă prin vibrante și emoționante manifestări omagiale.

FIII SIDERURGIȘTILOR

Renumele Hunedoarei, de puternic centru muncitoresc cu „foc continuu“, îi însuflețește și pe fiii mai tineri ai siderurgiștilor, ambiționîndu-i să învețe foarte bine, să fie mereu harnici. Combinatul siderurgic este pentru ei o lume miraculoasă, fascinantă. Acolo vor munci, vor crea cei mai mulți dintre ei. Și știu de la părinții lor că nu-i nici prea simplu și nici prea ușor. Dar tocmai așa își doresc: o muncă pasionantă!

Vizitele la locul de muncă al părinților au căpătat, în ultimul timp, și alte dimensiuni prin inițierea activității „Semaforul la locul de muncă al părinților“, în cadrul căreia sînt prezentați cei mai harnici și mai sîrguincioși copii ai siderurgiștilor, și ei fruntași în muncă.

Recent, pe platforma Uzinei nr. 1 cocso-chimică, din Combinatul siderurgic, pionierii s-au întîlnit cu maistrul Silviu Joldeș, Erou al Muncii Socialiste, tatăl pionierului Radu Cosmin Joldeș, de la Școala nr. 3.

Ionela Vlad, membră a subredacției pionierești „Tot înainte“ a solicitat amănunte asupra acestui viu dialog despre muncă pionierei Elena Stoica din clasa a VII-a, prezentă la întîlnire.

„Acțiunea „Semaforul la locul de muncă al părinților“ — desfășurată la Uzina cocso-chimică — a însemnat pentru toți cei prezenți un frumos prilej de a-l evidenția pe unul dintre sîrguincioșii fii ai muncitorilor de aici — pionierul Radu Cosmin Joldeș , care a fost prezentat colegilor de muncă ai tatălui său“, a spus Elena.

S-a spus despre Radu că este un băiat harnic și disciplinat, fruntaș la învățătură, cu note numai de 9 și 10. Cei care muncesc acolo au mai aflat că Radu seamănă în multe privințe cu tatăl său, fiind un băiat săritor în orice împrejurare, bun coleg, curajos și modest.

Pionierii l-au cunoscut atît pe tatăl lui Radu cît și pe alți harnici cocsari ai Hunedoarei, cu care au vorbit despre muncă, despre viitoarea lor profesie .

...Desigur, la Hunedoara, „Semaforul la locul de muncă al părinților“ a mai prezentat mulți alți copii care fac cinste școlii, Organizației Pionierilor. Printre ei se află și pioniera Liliana Toma, de la Școala nr. 7, din clasa a IV-a B, pioniera Adriana Clej, din clasa a VI-a A, Școala nr. 4, și mulți alții.

MUNCĂ ȘI CUTEZANȚĂ

Lacul artificial din centrul orașului Bicaz, cu o suprafață de aproximativ 0,5 kmp, locul de recreere și sport al copiilor , a devenit, de la 1 lunie 1985, și sursa de energie hidroelectrică pentru atelierele tehnico-aplicative ale pionierilor din Bicaz, județul Neamț. Ideea, aparținînd deopotrivă pionierilor și profesorilor îndrumători, a apărut prin anii '79–'80.

După o amplă documentare în întreprinderile de profil din orașul Bicaz (Uzina electrică și C.L.A.) și consultații cu specialiștii, pionierii îndrumați de profesorul de fizică Vasile Suciu au trecut la realizarea proiectului microcentralei.

În acest scop, au efectuat diverse măsurători privind debitul și căderea de apă a lacului. În urma unor calcule laborioase, s-a ales o turbină cu 12 pale de tip Pelton cu diametrul de 1 020 mm și o volantă de 280 kg. La un debit mediu de apă de 0,6 mc/s și o cădere de apă de 2,8 m, dată de înălțimea barajului, turbina acționează, printr-un sistem tip fulie cu trei canale (diametrul 940 mm), un generator sincron de 5 KVA.

Pentru realizarea proiectului clădirii microcentralei s-au făcut măsurători geologice și topometrice și s-a consultat un arhitect. După întocmirea și aprobarea proiectului s-a trecut la construirea microcentralei.

Prin munca pionierilor, a profesorilor și a părinților, cu sprijinul oamenilor muncii de la Combinatul de lianți și azbociment Bicaz, s-au construit canalul de aducțiune a apei și clădirea tehnică. La construcția clădirii s-au folosit panouri de beton recuperate. Clădirea microcentralei, dispusă pe trei niveluri, cuprinde sala turbinei, sala generatorului cu atelierul mecanic și sala de comandă cu atelierul de creație tehnică cu profil de hidroenergetică, construcții radio și telegrafie.

Turbina a fost realizată de părinții pionierilor, prin muncă patriotică, de la Combinatul de lianți și azbociment Bicaz. Generatorul sincron de 5 KVA a fost procurat de la „Electromotor“-Timiș, din contribuția de muncă patriotică a pionierilor. Tabloul de comandă proiectat de membrii cercului de construcții radio a fost realizat în cooperare cu Combinatul de lianți și azbociment Bicaz.

Astfel, printr-o muncă asiduă de cîțiva ani și învingînd numeroase greutăți, pionierii au realizat o microcentrală proprie, prima de acest fel din țară, care furnizează energie pentru necesitățile a numeroase cercuri tehnico-aplicative ale pionierilor din Bicaz.

La construcția microcentralei s-au remarcat, printre alții, pionierii **Radu Corduneanu, Răzvan Surdu, Ovidiu Stanciu, Brîndușa Tiriplică, Gabriel Calistru, Marcel Niță și Mihai Iștiuc.**

Pentru viitor, pionierii și-au propus să mărească debitul lacului prin captarea unor surse de apă care trec prin imediata apropiere. Totodată vor realiza și comanda automată a vanei de la canalul de aducțiune a apei.

Prin această nouă amenajare se creează un disponibil de energie electrică care va fi folosit de Casa de cultură și Consiliul popular al orașului Bicaz.

Ing. ILIE CHIROIU

1965-1985:

MARI CTITORII ALE UNUI TIMP EROIC

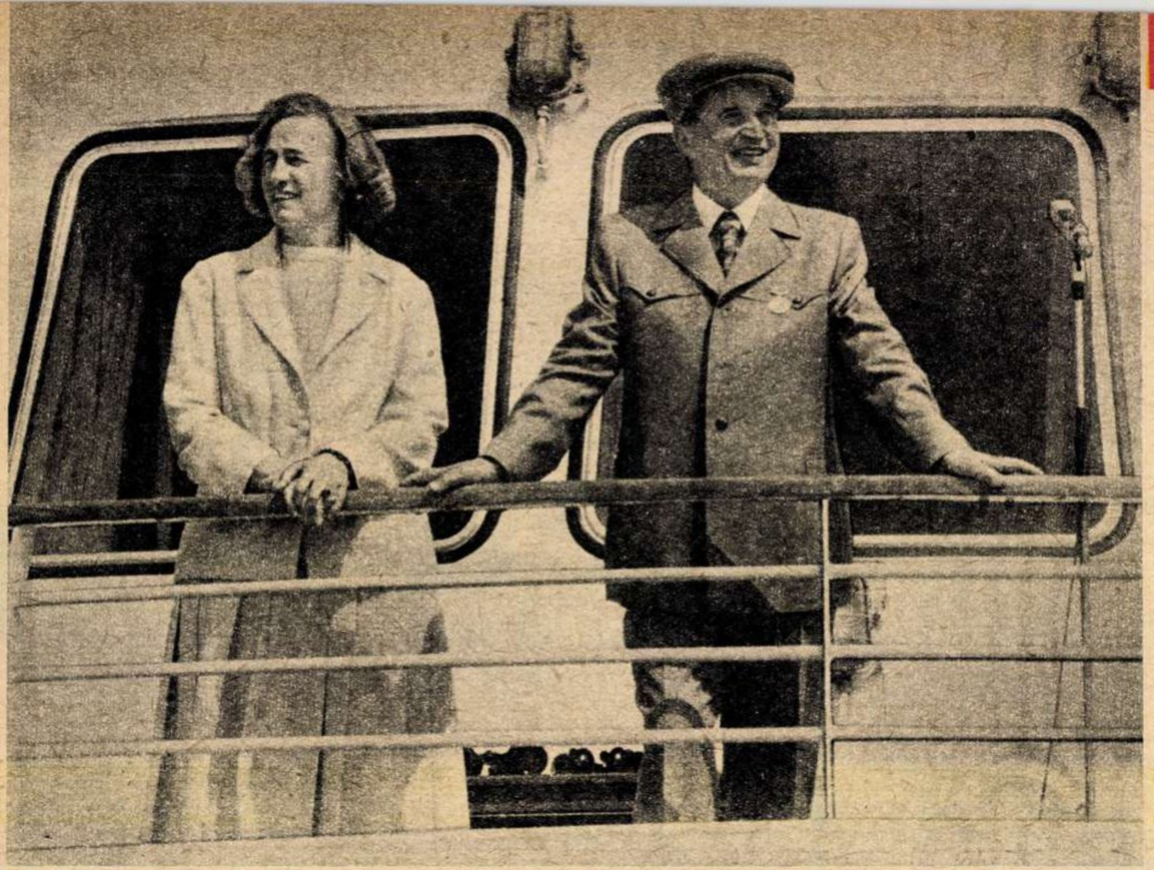

Ţara trăieşte, cu profundă mîndrie, sărbătorirea a douăzeci de ani de la Congresul al IX-lea al partidului – actul istoric de-o excepţională însemnătate ce avea să deschidă perspective dintre cele mai cutezătoare devenirii patriei. Sînt momente care marchează împlinirea a două decenii de cînd în fruntea partidului a fost ales tovarăşul Nicolae Ceauşescu, patriot şi revoluţionar înflăcărat, a cărui gîndire şi activitate creatoare se regăsesc, determinant, în toate domeniile vieţii noastre politice, social-economice şi culturale.

Arhitect vizionar al noii renaşteri a României, tovarăşul Nicolae Ceauşescu anticipa, încă de la tribuna Congresului al IX-lea al partidului, uriaşele direcţii de dezvoltare, imprimînd, prin exemplul său personal, un nou stil de muncă, ale cărui ţeluri aveau să devină, de-a lungul glorioşilor ani, coordonate definitorii: eficienţă, calitate, cutezanţă revoluţionară.

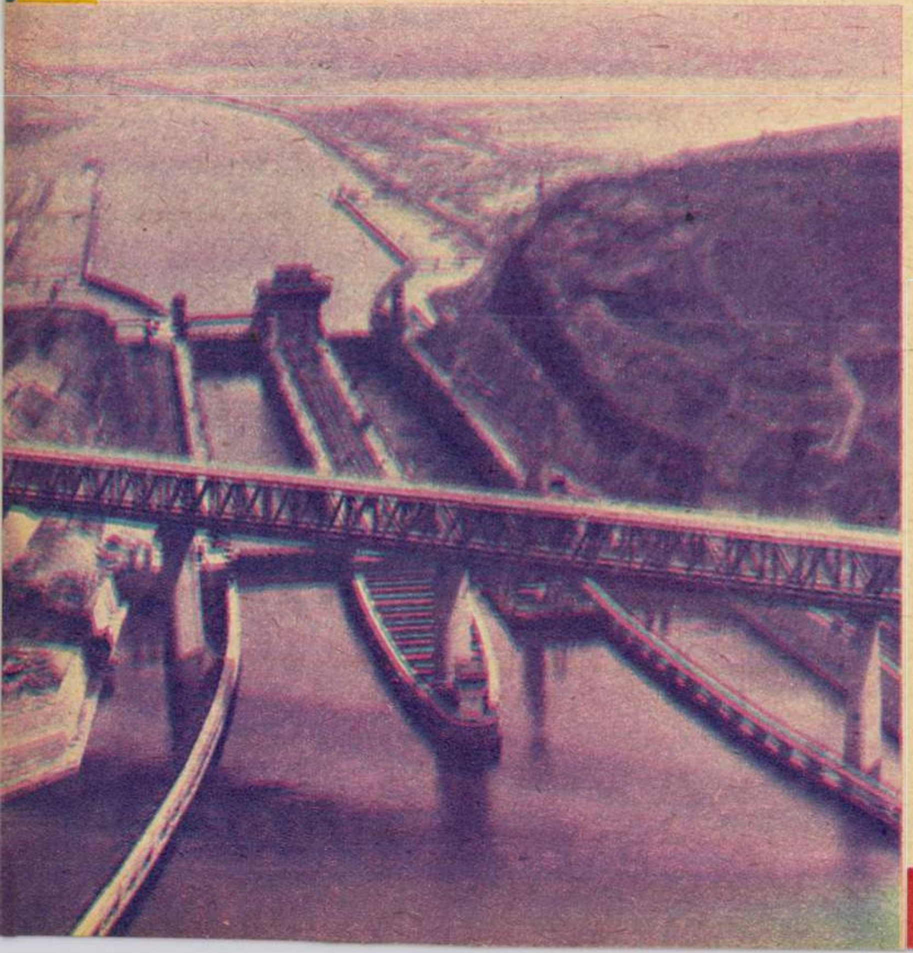

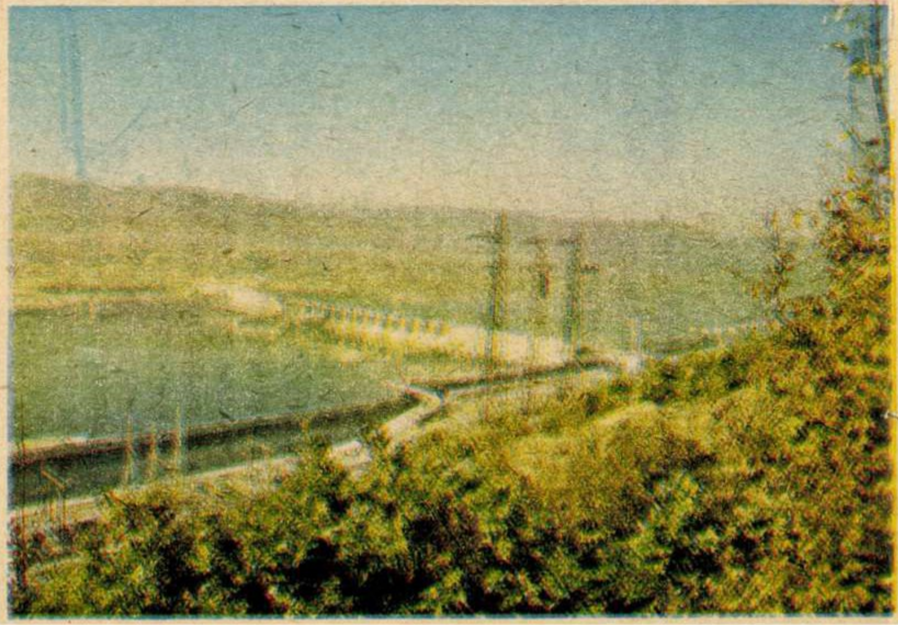

Ca o dovadă a realismului politicii promovate cu consecvenţă de secretarul general al partidului, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, stau şi vor rămîne mărturii peste vreme marile realizări înfăptuite în perioada dintre Congresul al IX-lea al partidului şi pînă în prezent în toate domeniile de activitate, argumente de netăgăduit ale vitalităţii creatoare a poporului nostru, ale încrederii în socialism şi comunism.

Aceste realizări exprimă uriaşul efort material şi uman pe care patria, într-o deplină unitate de gînd şi faptă, în jurul partidului, al secretarului său general, l-a depus cu o neistovită dăruire.

...La scurtă vreme de la istoricul eveniment de acum douăzeci de ani, se petrecea un act de mare însemnătate politică şi social-economică, consfinţind izbînzile dobîndite şi noile temelii puse dezvoltării ţării. Patria noastră a devenit Republica Socialistă România. A urmat apoi reorganizarea teritorial-administrativă a ţării, fapt care, în esenţă, a însemnat reconstrucţia din temelii a oraşelelor şi aşezărilor provinciale şi racordarea lor la însuşi ritmul general de dezvoltare rapidă a întregii ţări. Un număr de 19 judeţe, printre care Botoşani, Covasna, Ialomiţa, Harghita, Mehedinţi, Olt, Sălaj, Satu-Mare, Vrancea, Tulcea etc., aveau să cunoască un ritm de dezvoltare fără precedent, în consens cu însuşi pulsul devenirii armonioase, multilaterale a întregii ţări. Dacă în anul de referinţă, 1965, doar Capitala şi încă 3 judeţe realizau o producţie industrială de peste 10 miliarde de lei, în 1980, toate judeţele aveau capacităţi pentru o producţie care să se ridice la acest nivel.

Alt punct de reper: faţă de anul 1945, producţia industrială a ţării a fost, în 1984, de peste 100 de ori mai mare; în industria construcţiilor de maşini, producţia a crescut în această perioadă de peste 400 de ori, în industria chimică de peste 1 000 de ori, iar în cea metalurgică de peste 100 de ori.

Concomitent, a început construcţia platformelor industriale. Documentele şi memoria colectivă reţin cu fidelitate descătuşarea nemaiîntîlnită ce transformase întreaga ţară într-un imens şantier.

Pe fondul experienţei şi al acumulărilor succesive care, de la un an la altul, începeau să dea roade, s-au produs, cum era şi firesc să se întîmple, profunde mutaţii în conştiinţa şi, implicit, în modul de acţiune al generaţiilor de constructori.

„Socialismul, sublinia tovarăşul **NICOLAE CEAUŞESCU – este opera maselor populare, a oamenilor muncii, a poporului, el se construieşte cu poporul şi pentru popor. Socialismul este opera conştientă a clasei muncitoare, a maselor populare, a poporului, care-şi făureşte în mod conştient, în conformitate cu cerinţele dezvoltării sociale, propria istorie, propriul viitor".**

Abnegaţie, dăruire, sacrificiu, muncă perseverentă – sînt noţiuni fără de care istoria dinamică a acestor ani dinamici ar fi de neînţeles.

„Nimic nu a căzut din cer! Totul este muncă, rodul muncii poporului nostru, al eforturilor sale eroice!" sublinia secretarul general al partidului, referindu-se la izbînzile pe care România, într-o perioadă relativ scurtă, le-a dobîndit, deşi a fost obligată să pornească la drum în construcţia sa multilaterală cu o „zestre" precară. Astfel putem aprecia operele monumentale ale poporului nostru edificate în anii fecunzi ai **EPOCII NICOLAE CEAUŞESCU:** Transfăgărăşanul, Canalul Dunăre–Marea Neagră, marile combinate siderurgice, bazinul minier al Gorjului, hidrocentralele de pe Dunăre şi de pe rîurile noastre interioare, metroul bucureştean... Astfel putem înţelege cum se cuvine profundele semnificaţii ale grandioasei opere colective a poporului: însăşi înfăţişarea de astăzi a României, ţară a cărei forţă industrială a crescut de aproape 6 ori în ultimii 20 de ani, iar toate domeniile şi sectoarele de activitate au înregistrat creşteri cu adevărat spectaculoase, fără precedent.

Acest proces vast – devenirea patriei – este unul dialectic şi priveşte societatea noastră în întreaga ei complexitate şi, prin urmare, în cadrul acestuia sînt antrenaţi toţi fiii patriei, fără deosebire de naţionalitate, strîns uniţi în jurul partidului, al secretarului său general, călăuziţi de aceleaşi sentimente, de aceleaşi nobile idealuri.

Încrederii pe care Preşedintele ţării a manifestat-o întotdeauna faţă de puterea şi geniul constructiv al poporului i s-a răspuns cu temeinice realizări în toate domeniile de activitate.

Iar încrederea este motivaţia cea mai percutantă a profundului democratism al secretarului general al partidului, cel care şi-a făcut un crez potrivit căruia, misiunea cea mai înaltă o reprezintă slujirea intereselor poporului, a năzuinţelor sale de prosperitate şi progres.

Un adevăr unanim recunoscut: nu există domeniu de activitate în care să nu se regăsească ideile novatoare ale tovarăşului Nicolae Ceauşescu. Bilanţurile, semnificative, la îndemîna oricui, argumentează cu puterea evidenţei grija sa neabătută – în cadrul procesului istoric de devenire a patriei – faţă de afirmarea, împlinirea şi desăvîrşirea personalităţii tuturor fiilor patriei, indiferent de naţionalitate, vîrstă, profesie.

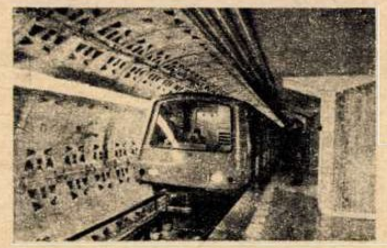

Semnificativă, din acest punct de vedere, este preţuirea pe care a acordat-o şi o acordă tineretului ţării, cel ce reprezintă „o puternică forţă socială, viitorul însuşi al naţiunii".

În aceşti ani luminoşi, copiilor ţării, întregului tineret li s-au creat condiţii excepţionale, materiale şi spirituale, ceea ce evidenţiază cu strălucire grija statornică a partidului şi statului nostru, personal a tovarăşului Nicolae Ceauşescu, faţă de cei ce au datoria morală şi patriotică şi deci misiunea istorică de a continua nobilele tradiţii ale poporului, cuceririle sale revoluţionare, idealurile sale cele mai de preţ.

În aceste momente de adîncă vibraţie şi mîndrie patriotică, pătrunşi de sentimentul viu al recunoştinţei, pentru minunatele condiţii de viaţă, muncă şi învăţătură ce li s-au creat, purtătorii cravatelor roşii cu tricolor aduc un fierbinte omagiu tovarăşului Nicolae Ceauşescu, tovarăşei Elena Ceauşescu, cu convingerea că vor răspunde întotdeauna cu dăruire încrederii cu care au fost investiţi, fiind prin incandescenţa inimilor lor tinere, prin fapte de muncă şi învăţătură, la înălţimea glorioasei epoci contemporane a patriei.

VIOREL SÂMPETREAN

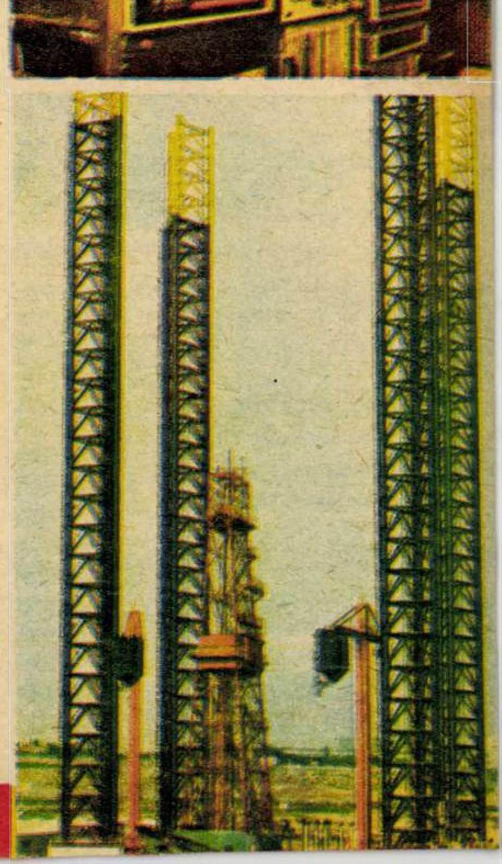

Una dintre coordonatele esenţiale ale politicii partidului şi statului nostru promovate cu consecvenţă de secretarul general al partidului, tovarăşul Nicolae Ceauşescu, vizează ridicarea continuă a nivelului de trai, material şi spiritual al poporului:

- în ultimii douăzeci de ani au fost majorate în mai multe etape retribuţiile personalului muncitor, retribuţia medie pe economie sporind, în această perioadă, de aproape 3 ori;
- fondul total de retribuire pe economie se ridică de la 57,2 miliarde lei în 1965 la 298,8 miliarde lei în 1985;
- fondurile alocate de la bugetul de stat pentru satisfacerea cerinţelor social-culturale ale populaţiei au crescut la 90,9 miliarde lei în 1985, faţă de 20,9 miliarde lei în 1965;
- în cei douăzeci de ani de construcţie multilaterală, zestrea urbanistică a localităţilor ţării s-a îmbogăţit cu 300 noi cartiere de locuinţe;
- în noile locuinţe construite din 1965 pînă în prezent s-au mutat circa 10 milioane de oameni;
- în această perioadă în 90 de localităţi s-au finalizat sau sînt în curs de finalizare noile centre civice – mărturii ale măiestriei şi inventivităţii creatoare ale poporului nostru.

În cei douăzeci de ani de înfăptuiri cutezătoare, grija statornică a partidului şi statului nostru faţă de împlinirea destinului celor mai tineri fii ai patriei este reliefată de impresionantele investiţii şi fonduri alocate pentru asigurarea celor mai optime condiţii de învăţătură, muncă şi viaţă:

- în anul 1984 fondul alocaţiei de stat pentru copii a însumat peste 14 miliarde lei, iar bugetul de stat pentru ocrotirea sănătăţii a depăşit 16 miliarde lei;
- peste 886 000 de copii sînt cuprinşi în 12 938 unităţi ale învăţămîntului preşcolar;
- peste 3 milioane de pionieri şi şcolari deprind tainele cunoaşterii, studiind în peste 14 130 unităţi ale învăţămîntului primar şi gimnazial;
- 75 332 săli de clasă, 9 119 laboratoare, 5 941 ateliere-şcoală sînt dotate la nivelul celor mai înalte cote valorice cerute de rigorile învăţămîntului modern;
- populaţia şcolară însumează în prezent 5 588 059 preşcolari, elevi, studenţi;
- numărul unităţilor şcolare a sporit de la 24 060 în 1965–1966 la 29 089 în 1984–1985;
- în România funcţionează 3 031 unităţi de învăţămînt cu predare şi în limbile naţionalităţilor conlocuitoare;
- în anul 1985, peste 2 milioane elevi şi studenţi sînt prezenţi pe 219 şantiere naţionale şi locale ale tineretului;
- producţia editorială pusă la dispoziţia şcolii româneşti de toate gradele a reprezentat, numai în anul 1984, 516 titluri.

1

COPILĂRIA NOASTRĂ, MÎNDRĂ PRIMĂVARĂ

Pe acest pămînt de ţară milenară,
Străluminat de soarele-n amiază,
O minte clară ne veghează
Copilăria noastră, mîndră primăvară.

E Ceauşescu, vrednic fiu al României,
Ce ne conduce paşii spre culmile semeţe.
Şi asemeni lui, purtăm în inimi vise îndrăzneţe,
Şi azi culegem, bogate, roadele copilăriei.

LILIANA MARIŞ
Cenaclul „Visătorii",
Întorsura-Buzăului

EROICA'85

PARTIDUL, CEAUŞESCU, ROMÂNIA

Faptele sale îmi mîngîie copilăria,
Gîndurile sale îmi luminează viitorul.
Drumurile noastre, aici, în România,
Sub mătasea vie ce-îmbracă tricolorul,
Sînt arcuite în lumina unui cer albastru
Seninul lui, brăzdat de porumbei de nea,
Ne luminează ca un astru:
Viaţa, viitorul, pacea.
El, cel mai bun şi drept părinte,
El, eroul ce îşi închină viaţa nouă,
E-nconjurat de dragoste fierbinte,
Căci a creat o eră nouă
Trăită azi din plin pe-acest pămînt
De noi, ce mîine vom fi mari
Şi-o vom slăvi mereu în cînt.
Vă mulţumim, conducător viteaz!
Vă mulţumim, părinte iubitor.
Vom fi mereu cu gîndul treaz,
Şi fapta noastră s-o răsfrînge-n viitor.
O ţară cum n-a fost vreodată,
O ţară, mereu nouă, minunată.
Vă spunem azi, cu glasul inimilor fierbinte:
Mulţi ani, iubit conducător!
Ne sînt suprem îndemn, ne sînt mîndria:
Partidul, Ceauşescu, România!

MANUELA VÎLCU
Şcoala nr. 5, Focşani

OMAGIU

Tovarăşei Elena Ceauşescu

Dăm cîntec zării cu inimile noastre
De cald omagiu ne e gîndul plin
Pentru cea mai dragă mamă iubitoare
Ce ne clădeşte-un viitor senin.

Alături de acel ce cu credinţă
E-al ţării drag Conducător,
Ea ne veghează azi copilăria
Să creştem bravi sub steagul tricolor.

Dăm cîntec zării cu glasurile noastre,
În anotimpul ce ne cheamă:
Noi vă rostim cu sufletul fierbinte
Recunoştinţa vie, scumpă mamă.

TEOFANA LAVINIA IACOB
Comăneşti, judeţul BACĂU

PARTIDULUI

Eu sînt vlăstarul stejarului cel mare
Care ne creşte şi ne mîngîie cu drag.
Şi care ne învaţă să iubim
cu-nflăcărare,
Patria şi tricolorul, mîndru nostru steag.

El este-al nostru dascăl înţelept
Care ne-ajută să ajungem oameni mari,
Cu mînă harnică şi gîndul drept,
Să fim ai ţării vrednici temerari.

Ne place munca cea de zi cu zi,
Ne place versul plin de învăţăminte,
Bravi făurari ai patriei vom fi,
Mereu cutezători, tot înainte!

FLORIN PODUŢ
Şcoala nr. 6, Baia Mare

COPIII PĂCII

Privesc orizontul aşa cum îl privesc toţi copiii acestui pămînt, cu ochii mari, albaştri, în care rîde marea. Ascult chemările păcii, în hora florilor, aşa cum toţi copiii ştiu s-asculte trăinicia. În pletele mele blonde îşi scutură universul stelele şi cometele de jar şi simt mult mai aproape ecoul munţilor şi fruntea umedă a apelor. Mîna mea a învăţat să mîngîie fluturii şi florile, iar inima mea s-a înroşit în focul de culori al curcubeului.

Îmi place să zburd prin frunze şi prin firele de iarbă şi să zbor cu rîndunelele pe cerul cel mai limpede al zilelor de vară. Iubesc pacea, prietenii ei şi-ai mei. Iubesc trandafirii şi păsările. Iubesc oamenii acestei lumi. Trăim într-o lume pe care o dorim a păcii şi a prieteniei. Prieten ne este soarele, prietene fîntînile şi holdele. Şi pacea ne priveşte prin ferestre. Ferestrele inimilor noastre de copii. Pacea e un cîntec care ucide războiul. Iar noi sîntem copiii păcii.

MONA LISA APOSTU
Şcoala nr. 8, Bîrlad

EROU AL MUNCII NOASTRE ZIDITOARE

Erou al muncii noastre ziditoare
Slăvit să fii, ca cel mai brav din toţi,
Far viu ne eşti şi pildă roditoare
Înflăcărat spre comunism ne porţi.

Erou al ţării noastre legendare,
Luptînd milenii pentru libertate,
Prin tine, azi, stăpîn e pe hotare
Poporul făurind o lume de dreptate.

Întreaga ţară astăzi te cîntăm
Învăpăiaţi de marea sărbătoare,
Ani mulţi şi sănătate! îţi urăm,
Erou al muncii noastre ziditoare!

FLORENTINA IONESCU
Olteniţa

2

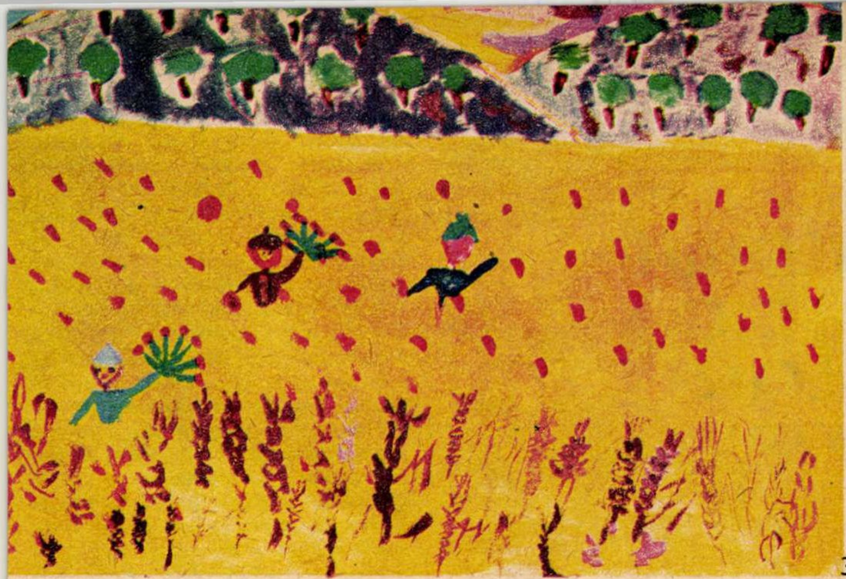

3

4

Desene de:

1 **CRĂCIUN FĂNICĂ; GIURCANI-VASLUI**
2 **LĂCRĂMIOARA MARIANICI, ORȘOVA**
3 **BOGDAN NISTOR BACĂU**
4 **ALINA BILȚ, SUCEAVA**

MAGISTRALA ALBASTRĂ

Cum a început vacanța, am pornit în una dintre cele mai frumoase excursii cu vaporul pe Dunăre.

Plutind în jos, pe Dunăre, întîlnim o minune de frumusețe, realizată prin hărnicia, curajul și fantezia oamenilor muncii: Hidrocentrala de la Porțile de Fier I. Porțile ecluzei se deschid și apele Dunării ne duc spre o nouă și mare realizare contemporană: Porțile de Fier II.

Ajungînd la cîmpie, Dunărea își lărgește matca și își domolește apele. În călătoria noastră privim lanurile nesfîrșite de grîu, livezile și viile care acoperă pustiurile de nisip din sudul Olteniei, îndepărtate în ultimii ani datorită marelui sistem de irigații construit aici.

Bătrînul fluviu ne duce mereu spre mare. În drum ne oprim la Turnu-Măgurele, la Giurgiu, la Călărași, orașe care s-au transformat, așa cum am aflat, foarte mult în ultimii douăzeci de ani, căpătînd o nouă identitate. Numele acestor orașe se bucură astăzi de mare faimă în industria chimică, în construcția de nave, în siderurgie.

Apropiindu-ne de Cernavodă, zărim de departe turnul de beton și sticlă al farului care călăuzește navigația pe Canalul Dunăre-Marea Neagră. Sîntem toți solemni și emoționați. Vasul pe care călătorim, apropie de noi clipa intrării pe magistrala albastră. Privim uriașele porți ale ecluzei de la Cernavodă care se deschid să primească vasul, nava noastră. O navă ușoară, un pescăruș care, după ce părăsește ecluza, se îndreaptă zburînd parcă pe apele albastre ale Canalului Dunăre-Marea Neagră. Drumul spre mare este liber. Trecem, ca într-un basm, prin grădina de aur a Dobrogei.

Ne strîngem în preajma pilotului care conduce nava noastră spre mare. E un tînăr vesel, deși poartă barbă aurie de dac. Aflăm de la el că de la inaugurare — adică exact într-un an și șase săptămîni, prin canal au trecut peste 4 500 de nave românești și străine, că noi nu sîntem primii călători, că înaintea noastră au admirat geniul constructiv al poporului nostru peste 17 mii de excursioniști români și străini.

Aflăm că la construirea celor 64,2 kilometri ai magistralei albastre au lucrat cu entuziasm și cutezanță, cu avînt revoluționar și dăruire patriotică, timp de 8 ani, zeci de mii de constructori, tehnicieni, ingineri, tineri brigadieri și militari ai forțelor noastre armate, că au fost excavați peste 300 milioane metri cubi de rocă și pămînt, că s-au turnat mai mult de 3 milioane și jumătate metri cubi de betoane, că au fost construite trei porturi fluviale — la Cernavodă, la Medgidia și Basarabi — poduri monumentale, cele două ecluze și farurile de la Cernavodă și Agigea și, bineînțeles, marele port maritim Constanța-Sud spre care ne îndreptăm, scurtînd drumul cu o zi și jumătate. Călăuza noastră, care nu are în mînă vechiul cornet de tablă prin care strigau altădată piloții, ci un mic aparat de radiorecepție, se pregătește să anunțe intrarea în portul Agigea.

Călătoria noastră pe Dunăre se apropie de sfîrșit. Prin fața ochilor ni s-au perindat ca pe un ecran mari realizări ale Epocii Nicolae Ceaușescu. Oglinda albastră-verzuie a mării începe să strălucească în zare. O privim cu încîntare, cu entuziasm chiar, iar sub pleoape păstrăm încă și o vom mai păstra, sînt sigur, și peste ani, imaginea vie a celei mai mari ctitorii din istoria țării noastre, magistrala albastră.

CLAUDIU ADRIAN CIURESCU
Școala nr. 3, Hunedoara

FRUMUSEȚEA SATULUI NATAL

Locomotiva fluieră și trenul pornește. Îmi ocup locul de lîngă geam și fac semne de bun rămas cu mîna celor de pe peronul gării. A mai trecut un trimestru și eu mă întorc în satul natal, Eremitu.

Timpul e frumos, cu soare. Văd cîmpuri mănoase, apoi Nirajul, acest rîu zglobiu care aleargă, se ia la întrecere cu trenul care mă duce. Uneori se ascunde după o cotitură, alteori zburdă alături de trenul nostru.

După o călătorie de trei ore sosesc și cobor în gară. Eremitu, satul meu natal, e o părticică din patria mea. Cum las gara în urmă, îmi iese în cale un drum asfaltat. Ajung în dreptul școlii. Pînă anul trecut aici am învățat. Mă opresc mirată. Lîngă clădirea veche a școlii a apărut alta nouă. Se deosebește de cea veche prin culoare și dimensiuni.

Trec peste un mic podeț și pe măsură ce înaintez aproape nu-mi mai recunosc satul. Ce mult s-a schimbat într-un interval de timp atît de scurt. Trec pe lîngă noul cabinet medical, apoi cîteva case mai încolo mă întîmpină clădirea cu etaj a cabinetului medico-veterinar.

Pe strada principală, ca două surori, s-au înălțat cele două noi clădiri: blocul cu opt locuințe și căminul cultural.

C.A.P. este, de asemenea, o mîndrie pentru Eremitu prin rezultatele sale. În drum pînă la C.A.P. multe case noi laudă hărnicia și fantezia locuitorilor de aici.

S-a schimbat mult satul meu într-un an. Și-mi dau seama acum, privindu-l de pe podul care traversează Nirajul, că s-a schimbat structural în ultimii douăzeci de ani, în glorioasa Epocă Nicolae Ceaușescu. Îmi doresc din toată inima ca, atunci cînd voi mai avea prilejul să-l revăd, să mă întîmpine alte frumoase noi împliniri care să dea de veste că aici locuiesc oameni inimoși, harnici și cinstiți.

SZÁSZ EVA,
Tîrgu Mureș

TETRATLONUL *atletic școlar*

EDIȚIA A XVI-A 1985

Timp de două zile (29 și 30 iunie a.c.), modernul complex sportiv al tineretului din Capitală a cunoscut animația unor numeroase și pasionante competiții desfășurate în cadrul **„Săptămînii mondiale a culturii fizice și sportului“.** *Fiecare dintre aceste competiții – și* **Cupa „Pionierul“ la înot** *(desfășurată la bazinul olimpic descoperit, la care au participat cei mai buni copii din țară în vîrstă de pînă la 8 ani), și* **Cupa „U.T.C.“, la handbal fete** *și* **U.G.S.R. la oină,** *și* **„Marșul factorilor poștali“,** *și* **„Festivalul ansamblurilor de gimnastică ritmică“** *– s-au impus prin spectaculozitatea și prin performanțele remarcabile realizate în cadrul lor. În mod deosebit însă atenția numeroșilor spectatori și a specialiștilor a fost reținută de către întrecerile din cadrul tradiționalului* **Tetratlon atletic școlar,** *ajuns în acest an la cea de-a XVI-a ediție.*

Desfășurat de la etapa pe clasă pînă la cea republicană (între care se află etapele pe școală, pe localitate, pe centru de comună, pe județ și pe zonă), Tetratlonul a reunit și de această dată în cadrul celor patru probe – **viteză (60 m), rezistență (500 m fete și 800 m băieți), aruncarea mingii de oină** *și* **săritura în înălțime —** *mii și mii de pionieri și școlari din întreaga țara. Ei sînt copiii născuți în 1971 și mai mici, cu aptitudini în domeniul atletismului și pasionați de practicarea acestei discipline sportive considerată ca prima între toate celelalte. 132 dintre aceștia, constituiți în 11 echipe de fete și 11 echipe de băieți, echipe care s-au situat pe locul întîi în etapa pe zonă (au fost 11 asemenea zone), au participat la actuala finală. Buna organizare a competiției, timpul însorit, dar răcoros (după ploaia torențială din ziua precedentă întrecerilor) au oferit tuturor participanților posibilitatea deplinei etalări a talentului și a nivelului pregătirii lor. Între aceștia, cîțiva s-au remarcat în mod deosebit prin performanțele realizate cu acest prilej, multe dintre acestea fiind recorduri personale:* **LUCIAN BUZAN (Şcoala nr. 2, Cîmpia Turzii, județul Cluj) — cu 7,34 la viteză (60 m), cu 79, 80 m la aruncarea mingii de oină și cu 1,65 m la săritura în înălțime; KEREJY ANTAL (Şcoala nr. 2, Rm. Vîlcea, județul Vîlcea) — cu 7.37 la viteză (60 m) și cu 2.03.7 la rezistență (800 m); ANIŞOARA BĂLTĂȚEANU (Şcoala nr. 30, Craiova) — cu 7.94 la viteză (60 m) și cu 1.16.2 la rezistență (500 m), urmată îndeaproape de colegele ei de școală și de echipă — GEANINA BĂBĂI și TAMARA JUDE — prima cu 1.16.4, a doua cu 1.16.5 la rezistență (500 m), NICOLETA VINTILOIU (Şcoala nr. 6, Ploiești), cu 7.99 la viteză (60 m).**

După două zile de concurs, **pe locul întîi la individual s-au situat LUCIAN BUZAN (Şcoala nr. 2, Cîmpia Turzii, județul Cluj), cu 421 puncte** *și* **NICOLETA VINTILOIU (Şcoala nr. 6,**

Ploieşti), cu 416 puncte. Pe echipe, clasamentul final arată astfel: la băieţi — 1. Şcoala nr. 2, Rm. Vîlcea, cu 1 948 p; 2. Şcoala nr. 11, Reşiţa, cu 1 926 p.; 3. Şcoala nr. 11, Baia Mare, cu 1 903 p.; 4. Şcoala nr. 16 Bacău, cu 1 887 p.; 5. Şcoala nr. 8, Tîrgovişte, cu 1 872 p.; 6. Şcoala nr. 57, Bucureşti, cu 1 859 p; la fete — 1. Şcoala nr. 30, Craiova, cu 1 957 p; 2. Şcoala nr. 2, Mangalia, cu 1 927 p.; 3. Şcoala nr. 20, Bacău, cu 1 901 p.; 4. Şcoala nr. 1, Sfîntu Gheorghe, cu 1 885 p; 5. Şcoala nr. 1 Caracal, cu 1 862 p.; 6. Şcoala din comuna Andrieşti, judeţul Ialomiţa, cu 1 841 p.

Aşadar, **FETELE DIN ECHIPA ŞCOLII NR. 30, CRAIOVA** *şi* **BĂIEŢII DIN ECHIPA ŞCOLII NR. 2, RM VÎLCEA,** *precum şi* **LUCIAN BUZAN** *şi* **NICOLETA VINTILOIU, CLASAŢI PE LOCUL ÎNTÎI, ŞI-AU CÎŞTIGAT DREPTUL DE A PARTICIPA LA CEA DE-A XXIX-A EDIŢIE A FINALEI INTERNAŢIONALE A TETRATLONULUI ATLETIC INTERNAŢIONAL „PRIETENIA", CARE SE VA DESFĂŞURA, ÎN ULTIMA PARTE A LUNII IULIE, ÎN R.P. POLONĂ.**

FOTOGRAFII ŞI TEXT:
C. DIACONU

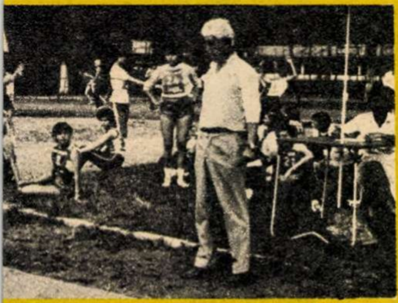

Hei, parcă era vorba să nu arăţi tot ce poţi!
POMPILIU

Tovarăşe profesor vreţi să arunc mingea, de locul unu, de locul doi sau de locul trei ?!!
POMPILIU

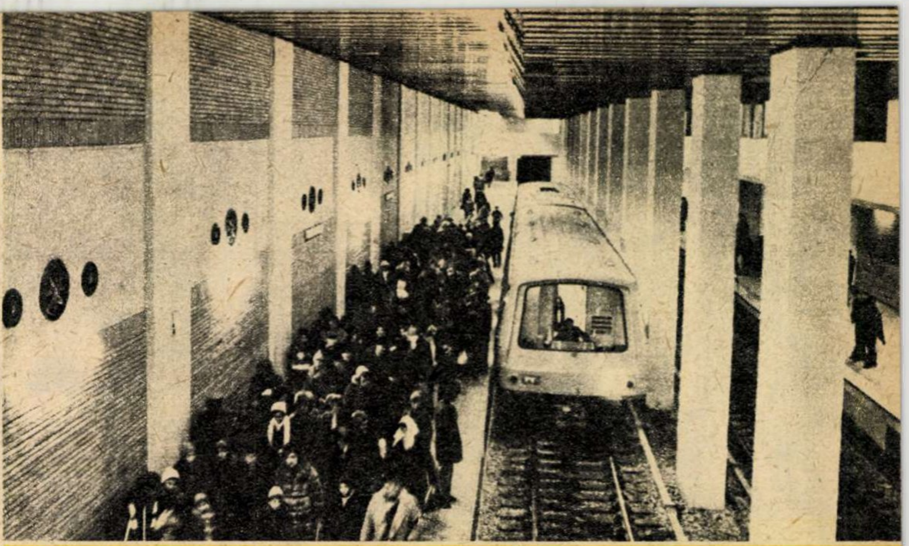

CONCURSUL Trofeele Vacanţei 3

A. Cu metroul bucureştean — monumentală operă a acestor ani — călătoresc milioane de oameni în vagoane rapide, elegante, înzestrate cu instalaţii ultramoderne de semnalizare, frînare, dirijare, suspensii pe perne de aer, comenzi electronice... Unde au fost construite vagoanele metroului bucureştean?

1) la Craiova? 2) la Arad? 3) la Timişoara?

B. Magistrala albastră, nouă şi modernă cale de navigaţie, este traversată în principalele sale puncte de monumentale poduri. Este alcătuită din două ecluze, la Agigea şi Cernavodă, şi înmănunchează trei porturi fluviale: Cernavodă, Medgidia, Basarabi, precum şi marele port maritim Constanţa Sud. Ce lungime are Canalul Dunăre—Marea Neagră?

1) 63,2 km? 2) 64,2 km? 3) 74,2 km?

C. Care sînt cele patru generice ale tradiţionalei acţiuni pionereşti de educaţie patriotică „Tot înainte", prezentă în paginile revistei noastre?

1) „Sîntem primăvara ţării", „Pionieri în ani de glorii", „Trepte ale tinereţii revoluţionare", „Cîntăm patria, partidul şi poporul"; 2) „Sîntem urmaşii unui popor eroic", „Pionieri în anii de lumină", „Ştafeta generaţiilor", „Cinstim patria, partidul şi poporul"; 3) „Străjuitori de vatră românească", „Noi ne-am născut în ani de glorii", „Arc peste timp", „Omagiu patriei şi partidului"

Expediaţi săptămînal talonul într-un plic pe adresa redacţiei, cu menţiunea „Trofeele vacanţei", etapa a III-a.

TROFEELE VACANŢEI
TALONUL NR 3

Întrebarea	Răspunsul corect	Numele ....
A		Prenumele ....
B		Clasa ..... Şcoala ....
C		Localitatea.............. Judeţul ....

Cutezătorii

Redactor şef: MIHAI NEGULESCU. Secretar responsabil de redacţie: OVIDIU ZOTTA; Responsabil de număr: ELENA MĂNESCU. Prezentarea artistică: POMPILIU DUMITRESCU; Prezentarea tehnică: VIORel SÂMPETREAN

Redacţia Piaţa Scînteii nr. 1, Bucureşti 33. Telefon: 17 60 10. ADMINISTRAŢIA, Editura „Scînteia". TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile şi agenţiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA" – Sector export-import presă P.O.Box 12-201, telex 10376 prsfir Bucureşti, Calea Griviţei nr. 64–66.

Materialele nepublicate nu se înapoiază. Index 41836 12 pagini 1,50 lei

CEAUSESCU
OM AL PACII
PCR

9

LA CEAS DE SĂRBĂTOARE

Cu florile-n cunună
Şi soarele în piept
Aducem cald omagiu
Omului celui mai drept.

Aducem flori de suflet
Şi fapta noastră-naltă
Celui care în viaţă
Ni-i călăuză dreaptă.

La ceas de sărbătoare
Cu vise-naripate,
Noi îi urăm de pace,
Senin şi sănătate!

Să ne-angajăm cu toţii
Să învăţăm mai bine
Să devenim ai ţării
Constructori bravi de mîine!

GEORGETA CHIRAN
Giurgiu

* * *

MESAJ DE PACE

Trimit salut prin glas de ciocîrlie
Fraţilor mei — copii din lumea-ntreagă —
De-aici din prea frumoasa Românie,
Din ţara care mi-e atît de dragă.

La noi e pace şi e bucurie,
Căci pentru asta luptă-ntreg poporul;
Urcăm spre comunism treaptă cu treaptă
Urmîndu-ne cu drag conducătorul.

CĂTĂLIN TACHE
Şcoala nr. 36, Bucureşti

LUMINĂ

Pacea înseamnă ochii albaştri
ai copiilor,
Zîmbind fericiţi,
sub bolta cerului senină,
Pacea înseamnă semănarea
seminţelor în brazdă,
Izvor nesfîrşit de iubire.
Pacea înseamnă aurul soarelui,
Ce ne mîngîie părinteşte frunţile,
Şi ne înfrăţeşte leagănul de cer,
Să trăim mereu în lumină.

DANIEL BRATU
Şcoala nr. 9, Călăraşi

ŢARA MEA

Seamănă cu mine ţara mea,
Seamănă cu fratele meu şi cu tine,
Seamănă cu jocul dintr-o stea
Ţara mea de astăzi şi de mîine.

Visez un pod de flori pînă la cuvinte
Pe care să alerg dimineaţa
Să te pot cînta, pămîntule părinte,
Să-ţi limpezesc cu cîntecul meu faţa!

De muguri s-a umplut toată grădina
Şi din pămînt ies pui de iarbă, temători,
Veniţi! le strig. E Pace şi lumina
Şi zborul ni-e înalt spre viitor!

ELENA MARIA CALISOV
Şcoala nr. 87, Bucureşti

SPRE CERUL ALBASTRU

Soare. Flori pe pajişti înverzite.
Linişte. Linişte şi fluturi.
Şi cerul albastru,
Şi verdele crud al pomilor,
Şi nori străvezii.

Dar ce arătare vîjîie printre nori?
E-un zmeu!
La capătul sforii,
Un copil rîde soarelui
Şi dimineţii.
E pace!

STANCA GĂNESCU
Cenaclul „Lira",
Baia Mare

VIITORUL

Ca să pot respira, învăţa
Am nevoie de pace,
Numai aerul fără fum
În porumbel mă preface.

Ca să pot recita
Balade despre eroi
Buzele mele cheamă
Cele mai curate ploi.

Pentru că viitorul e-n azi
Iubesc, cînt anii de pace
Cu un vers sărut florile,
Toţi copiii să se joace!

DARIE C. PETRE
Şcoala nr. 197, Bucureşti

OMAGIU CONDUCĂTORULUI IUBIT

Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

30

JOI, 25 IULIE 1985,
ANUL XIX (NR. 929)

DOUĂ DECENII DE LA ISTORICUL CONGRES AL IX-LEA AL PARTIDULUI

> **„În tot ce facem trebuie să**
> **ne gîndim întotdeauna la genera**
> **ţiile de azi şi de mîine, l**
> **copiii patriei noastre, la copii**
> **dintotdeauna ai naţiunii noas**
> **tre! Să facem totul ca genera**
> **ţiile viitoare, copiii patrie**
> **noastre, ai întregii lumi să**
> **nu cunoască războaiele, să**
> **trăiască într-o lume a păcii ş**
> **colaborării! Să muncim cî**
> **mai bine, să asigurăm genera**
> **ţiilor viitoare, urmaşilor noştr**
> **o Românie liberă, indepen**
> **dentă, în comunism!"**
>
> **NICOLAE CEAUŞESCU**

Miercuri, 24 iulie, a avut loc Plenara Comitetului Central al P.C.R. și a activului central de partid, consacrată aniversării a 20 de ani de la Congresul al IX-lea al Partidului Comunist Român și de la alegerea tovarășului Nicolae Ceaușescu în funcția de secretar general al partidului, precum și sarcinilor ce revin organelor și organizațiilor de partid, comuniștilor, tuturor oamenilor muncii în realizarea neabătută a hotărîrilor Congresului al XIII-lea, a Programului de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism.

Plenara a avut loc în Sala Palatului Republicii, unde, la 24 iulie 1965, Congresul al IX-lea a ales pe tovarășul Nicolae Ceaușescu în cea mai înaltă funcție de conducere în partid.

După aprobarea în unanimitate a ordinei de zi a plenarei, a urmat momentul solemn ce a dat expresie, în cel mai înalt grad, sentimentelor de nețărmurită dragoste, stimă și prețuire pe care comuniștii, toți cetățenii patriei le nutresc față de conducătorul iubit al partidului și statului nostru — prezentarea Omagiului adus tovarășului Nicolae Ceaușescu de Comitetul Central al Partidului Comunist Român, Consiliul Național al Frontului Democrației și Unității Socialiste, Consiliul de Stat și Guvernul Republicii Socialiste România cu prilejul aniversării a două decenii de la Congresul al IX-lea al partidului.

Documentul omagial se constituie într-o vibrantă reafirmare a înaltei prețuiri, a recunoștinței întregului partid, a întregii noastre națiuni față de tovarășul Nicolae Ceaușescu, eminent militant comunist, ilustru conducător, înflăcărat patriot, personalitate proeminentă a lumii contemporane, care și-a făcut din înflorirea continuă a patriei, din creșterea bunăstării și fericirii poporului, din slujirea cauzei socialismului și păcii țelul suprem al strălucitei sale vieți și activități revoluționare.

În uralele puternice ale celor prezenți, tovarășului Nicolae Ceaușescu i-a fost înmînat, în numele Comitetului Central al Partidului Comunist Român, Consiliului Național al Frontului Democrației și Unității Socialiste, Consiliului de Stat și Guvernului Republicii Socialiste România, documentul omagial cu prilejul aniversării a două decenii de la Congresul al IX-lea al Partidului Comunist Român.

În continuare au luat cuvîntul tovarăși din conducerea partidului și statului, reprezentanți ai unor organizații de masă, eroi ai muncii socialiste, care au omagiat personalitatea tovarășului Nicolae Ceaușescu și au evocat marile realizări ale poporului nostru în cei 20 de ani de la Congresul al IX-lea al partidului.

Tovarășului Nicolae Ceaușescu i-au fost înmînate apoi mesajele-angajament adresate cu prilejul aniversării a două decenii de la Congresul al IX-lea al partidului, în numele comuniștilor de pe întreg cuprinsul țării, de către organizațiile județene de partid și organizația de partid a Capitalei. Secretarului general al partidului i-au fost prezentate, de asemenea, mesajele-angajament adresate, în numele clasei muncitoare, țărănimii, intelectualității, tinerei generații, femeilor, armatei, al tuturor categoriilor de oameni ai muncii din patria noastră.

Plenara Comitetului Central al P.C.R. și a activului central de partid a adoptat, într-o însuflețitoare unanimitate, Apelul adresat comuniștilor, tuturor oamenilor muncii, întregului nostru popor, cu prilejul aniversării a 20 de ani de la Congresul al IX-lea al partidului, în vederea îndeplinirii exemplare a hotărîrilor Congresului al XIII-lea al Partidului Comunist Român, a Programului partidului de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism.

Primit cu cele mai calde sentimente, cu deosebită însuflețire, a luat cuvîntul, în încheierea lucrărilor plenarei, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România.

Cuvîntarea tovarășului Nicolae Ceaușescu a fost urmărită cu cel mai viu interes, cu profundă mîndrie și satisfacție, fiind subliniată, în repetate rînduri, cu puternice aplauze, urale și ovații.

În această atmosferă vibrantă, în sală și-au făcut apariția grupuri de pionieri și șoimi ai patriei, pentru a aduce tovarășului Nicolae Ceaușescu, la această scumpă aniversare, prinosul lor de dragoste, stimă și recunoștință pentru copilăria fericită ce o trăiesc, pentru privilegiul de a se forma ca oameni de nădejde la școala eroică a gîndirii și acțiunii patriotice, revoluționare, a secretarului general al partidului.

Copiii au urcat la prezidiu, oferind, cu gingășie și afecțiune, tovarășului Nicolae Ceaușescu și tovarășei Elena Ceaușescu buchete de flori. Ei au rostit, cu însuflețire, „Ceaușescu — P.C.R.!", „Ceaușescu — România ocrotesc copilăria!", „Ceaușescu — pace!".

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, tovarășa Elena Ceaușescu au primit cu dragoste părintească omagiul celor mai tinere vlăstare ale României socialiste.

Mulțumind pionierilor și șoimilor patriei pentru emoționanta lor manifestare, tovarășul Nicolae Ceaușescu a adresat celor prezenți, întregii națiuni chemarea de a face totul ca generațiile viitoare, copiii patriei noastre, ai întregii lumi, să nu cunoască războaiele, să trăiască într-o lume a păcii și colaborării, de a munci cît mai bine pentru a asigura generațiilor viitoare, urmașilor noștri, o Românie liberă, independentă, în comunism.

După încheierea lucrărilor plenarei, în aclamațiile puternice ale celor prezenți, tovarășul Nicolae Ceaușescu, tovarășa Elena Ceaușescu, ceilalți tovarăși din conducerea de partid și de stat s-au îndreptat, printr-un adevărat culoar viu, format de mulțime în Piața Republicii, spre sediul Comitetului Central al partidului.

Tineri și tinere, îmbrăcați în frumoase costume naționale, șoimi ai patriei și pionieri, mii și mii de oameni ai muncii au înconjurat cu deosebită căldură pe tovarășul Nicolae Ceaușescu, pe tovarășa Elena Ceaușescu, oferindu-le buchete de flori.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, tovarășa Elena Ceaușescu au răspuns cu prietenie manifestărilor de dragoste și prețuire cu care sînt înconjurați.

Grandioasa manifestare din Piața Republicii s-a încheiat sub semnul înălțătoarelor sentimente ale unității strînse, indisolubile, a poporului în jurul partidului, al secretarului său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, al hotărîrii nestrămutate a comuniștilor, a întregului popor de a acționa cu abnegație, cu dăruire patriotică și eroism revoluționar pentru înflorirea necontenită a patriei noastre, România socialistă.

20
DE ANI
DE LA CONGRESUL
AL IX-LEA AL
RTIDU
COMUNIST ROMAN

DIN ADÎNCUL INIMII

În glas cu ţara, cu întreg poporul,
La marea aniversare-n grai ales,
Omagiem al IX-lea Congres,
Cinstim partidul şi conducătorul!

Două decenii! Soare-n cartea ţării.
O epocă de aur, drum măreţ —
Un ritm înnoitor al dezvoltării,
O eră de-mpliniri şi frumuseţi!

Două decenii — epocă de glorii
A celui mai viteaz conducător —
Sînt împlinirea unei mari istorii,
Şi ferme temelii spre viitor.

În cartea gloriei române scrie:
Congresul IX, piatră de hotar,
Şi marele bărbat, vizionar,
Au făurit o nouă Românie!

Congresul IX, peste veac rămîne
Tezaur de idee şi avînt,
Pentru onoarea patriei române.
Şi rodul strămoşescului pămînt.

Copii născuţi în epoca-lumină,
Vegheaţi de marele conducător,
Noi vă urmăm cu dragoste deplină,
Iubit părinte şi îndrumător!

Sînt douăzeci de ani ai fericirii
De-a fi copil şi pionier a fi;
Sub semnul muncii şi al dăruirii
Trăim o epocă de bucurii.

Prin grija sa, condiţii minunate
De muncă, -nvăţătură, joc avem.
Recunoştinţa inimii curate
V-o adresăm azi în cel mai cald poem.

Vă mulţumim cu drag, pionereşte,
Că anii ni-i vegheaţi şi ocrotiţi.
Pe drum de glorii patria-nfloreşte,
Noi creştem vrednici, demni şi fericiţi.

Noi ne mîndrim că-n ţara demnităţii
Partidul la al IX-lea Congres,
Stegar al muncii şi al libertăţii —
Făuritor de glorii v-a ales!

Mărețe, socialiste magistrale
De la Congresul IX se deschid;
Tot ce-am visat prin muncă s-a împlinit,
Desăvîrşind azi comunista cale!

Din Maramureş pin' la ţărm de mare
E ţara împodobită-n noi comori;
Cinstim la glorioasa aniversare
Viteazul ctitor şi conducător.

Tovarăşe Secretar general,
Noi, toţi copiii,
V-aducem cu iubire, fericiţi,
Recunoştinţa pentru vîrsta bucuriei,
Pe care ne-o vegheaţi şi ocrotiţi.

Vă mulţumim că larg deschis ne-aşteaptă
Măreţul României viitor,
Ca fii ai gloriosului popor
Să-l înălţăm pe-o treaptă şi mai înaltă.

Iubită tovarăşă Elena Ceauşescu,
Vă mulţumim că-n anii de lumină
Întîiul gînd se-ndreaptă spre copii
Şi fericirea ne e azi deplină —
Şi demni urcăm spre anul 2000.

Iubiţi părinţi, cu marile elanuri
Ale frumoasei vîrste ce-o trăim,
Spre-nalte, comuniste idealuri
Cum ne visaţi — aşa ne pregătim.

Iubite tovarăşe Nicolae Ceauşescu,
Noi, pionierii, şoimii, toţi copiii,
Iubit conducător, făgăduim
Spre gloria poporului şi-a României
Viaţa-ntreagă să ne-o dăruim.

Ni-i comunismul stea nepieritoare —
Ne luminează drumul ne-nfricat,
Cum ne învaţă cu iubire şi ardoare
Viteazul ctitor, marele bărbat.

Acolo unde patria ne cheamă
Vom fi, şi noi, mereu, triumfători —
Aşa cum ne educă şi ne-ndeamnă
Exemplul marelui conducător.

Jurăm să creştem demni de măreţia
Acestor vremi de glorie, jurăm.
Mereu în piept şi-n inimi să purtăm
Partidul, Ceauşescu, România.

CU GLASUL BUCURIEI
NOI ÎL CINSTIM FIERBINTE
PE MARELE PRIETEN
AL COPILĂRIEI.
TRĂIASCĂ CEAUŞESCU —
EROUL ROMÂNIEI!

CONSTELAŢIA VACANŢA

PIONIERI ÎN AMFITEATRELE VERII

Pretutindeni, în ţară, muncile agricole mobilizează toate energiile satelor. Se recoltează legume şi fructe, se face totul pentru asigurarea unor condiţii de dezvoltare cît mai bune culturilor de porumb, floarea-soarelui, sfeclă de zahăr, fasole etc. Ca întotdeauna pionierii dau un preţios ajutor acolo unde este nevoie. Încă din primele zile ale lunii iulie pionierii din judeţul **Gorj,** din comunele **Mătăsari, Samarineşti, Curţişoara, Hurezani, Motru, Bărbăteşti...** şi-au făcut simţită prezenţa fructuoasă pe ogoarele cooperativelor agricole de producţie. Într-o singură săptămînă, ei au ajutat la prăşitul unei suprafeţe ce totalizează 150 ha de porumb. La **Cruşeţ, Dănciuleşti, Ţinţăreni, Brăneşti** şi în multe alte comune, pionierii au participat la prăşitul sfeclei furajere pe o suprafaţă de circa 100 ha.

După ce au fost recoltate paioasele, copiii din **Scoarţa, Däneşti, Cilnic** şi **Turceni** i-au ajutat pe părinţii cooperatori la eliberarea terenurilor de circa 800 tone de paie.

În cronica hărniciei din această vară, pionierii gorjeni au înscris şi succesele obţinute la strînsul plantelor medicinale. În această frumoasă acţiune ce i-a reunit pe copii în „farmaciile naturii“ au fost culese peste 10 tone de plante, iar cei mai harnici s-au dovedit cei din localităţile **Tismana, Padeş, Runcu, Glogova, Crasna, Novaci şi Baia de Fier.**

Se culeg coacăzele...

Prin hărnicia şi priceperea locuitorilor, de mai mulţi ani peisajul din împrejurimile comunei **Băiculeşti,** judeţul **Argeş,** a fost îmbogăţit: pe mari întinderi cresc şi rodesc bogat, în fiecare vară, plantaţiile de coacăze.

Cînd ciorchinii delicaţi încep să capete culoarea rubinului, e semn ca poate începe recoltatul. Şi atunci plantaţiile se animă de glasurile vesele de copii. Printre şirurile de coacăz poposesc în fiecare zi peste 100 de pionieri sosiţi din Băiculeşti şi din comunele învecinate. Întrecîndu-se în hărnicie, ei umplu cu rapiditate circa 300 de lădiţe pe zi.

La **Topoloveni, Leordeni,** ca şi în alte localităţi argeşene, putem întîlni în aceste zile sute de copii care dau ajutor la întreţinerea culturilor, la recoltatul legumelor şi fructelor. Cei peste 30 000 de pionieri sericicultori din judeţ se pregatesc să valorifice producţia de gogoşi de mătase obţinută din cea de-a doua cultură din acest an. În acelaşi timp, pretutindeni ei se îngrijesc de pregatirea solariilor pentru culturile anotimpului rece şi de loturile şcolare.

INIMOŞII DIN CÎMPIA SOAREULUI

În frumoasa zi de vară în care au încheiat anul şcolar, pe frunţile multora dintre copiii comunei **Bucu,** judeţul **Ialomiţa,** au înflorit coroniţele de premiant. De altfel, toţi cei care învaţă în şcoala din această comună au muncit şi s-au pregătit astfel încît putem spune că unitatea pionierească de aici este o unitate model.

Harnicii copii din comuna Bucu nu lasă nimic să se risipească: nici un gram de hîrtie, de fier vechi sau alte materiale care ar putea să fie folosite. Acest fapt a făcut ca pînă la încheierea anului şcolar ei să-şi îndeplinească integral angajamentul la muncă patriotică, ba să şi-l depăşească cu 7%. În rîndul inimoşilor gospodari care s-au evidenţiat la recuperarea materialelor refolosibile se numără **Eugen Ştefan, Ginel Petre, Ionela Andrei, Monica Vizireanu** şi mulţi alţii.

Printre colegii din judeţul Ialomiţa, copiii din comuna Bucu sînt renumiţi şi prin pasiunea cu care se ocupă de sericicultură. În crescătoria de viermi de mătase pot fi întîlniţi zilnic copii care urmăresc evoluţia micilor vieţuitoare ce produc gingaşele fire preţioase. Perioadele de vîrf ale „producţiei“ cer muncă multă pentru asigurarea curăţeniei şi aerisirii crescătoriei, precum şi pentru procurarea furajelor. Pionierii claselor a VII-a A şi B, precum şi cei dintr-a VI-a au adus zilnic cîte 30 de saci cu frunze de dud. Acum, cu toţii sînt bucuroşi şi mîndri că munca lor dă roadele aşteptate. Se estimează că producţia de gogoşi de mătase din această vară va fi de 250 kg. Pentru a completa cartea de vizită a hărniciei pionierilor din comuna Bucu, menţionăm că de curînd ei au predat la Plafar peste 400 kg plante medicinale.

Iată cîteva imagini care vorbesc despre hărnicia lor.

FRUNTAŞI ÎN ACŢIUNEA „3R“

Munca, hărnicia dovedite de pionieri în cadrul acţiunii celor „3R“, în îndeplinirea şi chiar depăşirea angajamentului de muncă patriotică asumat pentru acest an, constituie cu adevărat un act patriotic prin aportul lor important la recuperarea şi redarea în circuitul economiei naţionale a unor tot mai mari cantităţi de materiale refolosibile.

În chenarul de onoare al hărniciei pionierilor teleormăneni, corespondenta noastră **Doina Mohora,** de la subredacţia pionierească din municipiul **Alexandria,** ne roagă să-i înscriem pe colegii din comunele **Balaci** — care şi-au realizat angajamentul de muncă patriotică în proporţie de 105%, **Conţeşti** — 105,4%, **Pietroşani** — 103,3% şi **Sfinţeşti** — 105,5%. S-au evidenţiat, de asemenea, pionierii din unităţile **şcolilor nr. 2** şi **4** din **Zimnicea,** care şi-au îndeplinit angajamentul — primii în proporţie de 112,7%, iar ceilalţi de 100%. Cei din **Băbăciţa, Drăcşani, Comoara, Rădoieşti-Vale, Drăgăneşti** şi **Slobozia** au înregistrat şi ei remarcabile procente de depăşire. Bineînţeles campania depăşirilor continuă nu numai în unităţi, ci şi la nivelul detaşamentelor. Aşa s-a întîmplat în detaşamentul clasei a IV-a A, de la Liceul industrial nr. 2, sau în cel al clasei a V-a B, de la Şcoala nr. 4 din **Tr. Măgurele,** care încă de acum o lună şi l-au realizat integral. Pionierii de la Şcoala nr. 3 din comuna **Gălăteni** (o şcoală mică, numai cu clase II-IV), anunţau şi ei, nu de mult, îndeplinirea angajamentului în proporţie de 107%. Momentul de bilanţ al frumoaselor lor succese ei au ţinut să-l sărbătorească la debutul vacanţei, împreună cu comandantul lor instructor, tovarăşul învăţător **Ilie Ghinescu,** căruia acum, în preajma pensionării, îi mulţumesc că i-a învăţat să îndrăgească nu numai învăţătura, ci şi munca, să le fie asemeni harnicilor lor părinţi.

Tot corespondenta noastră Doina Mohora ne transmite pentru chenarul de onoare al fruntaşilor numele unor pionieri, care prin contribuţia proprie au sporit cantităţile de materiale refolosibile colectate de detaşamentul din care fac parte. Astfel, **Anca Oltei,** din clasa a VII-a B, a adus 40 kg maculatură peste cantitatea care-i revenea individual. Colegii au felicitat-o pe **Cristina Medinţu,** din clasa a VI-a A, în cadrul unei adunări de detaşament pentru noua cantitate de fier vechi — 200 kg! — recuperată cu ajutorul ei. Şi nu s-au mirat deloc colegii lui **Alin Georgescu,** din clasa a IV-a C — de la aceeaşi şcoală, nr. 7 din

Alexandria — că el singur a adus peste 50 kg de hîrtie, căci îl știau și harnic, și inimos, și foarte întreprinzător. Cele 612 kg fier vechi, 272 kg hîrtie, 408 sticle și 748 borcane strînse de pionierii din clasa a III-a B au făcut ca angajamentul lor de muncă patriotică să fie realizat în proporție de 115%. Cumulînd 522 kg fier vechi, 232 kg maculatură, 348 sticle și 638 borcane, alături de alte sortimente de materiale refolosibile, detașamentul clasei a IV-a C, de la amintita școală din Alexandria, înregistrează depășirea angajamentului cu 16%.

VĂ INVITĂM LA CLUBUL NOSTRU DE VACANȚĂ

Recent, corespondenții noștri din **Oltenița** ne-au relatat despre cîteva dintre numeroasele activități politico-educative, tehnico-științifice, cultural-artistice și sportive care se înscriu în repertoriul bogat al clubului lor de vacanță. Cu firească mîndrie au vorbit pionierii în cadrul dialogului intitulat „Orașul nostru în Epoca Nicolae Ceaușescu", despre noua tinerețe, despre înflorirea pe care a cunoscut-o pitoreasca așezare de la Dunăre - Oltenița - în acești ani luminoși, anii celor mai impresionante ctitorii din istoria patriei.

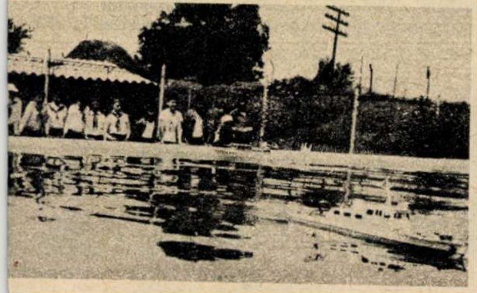

„Călătorie în trecutul neamului", „Sîntem nepoți de daci și de romani" - iată temele unor vizionări de filme sau vizite la Muzeul de istorie și arheologie al orașului, care vor prilejui emoționante incursiuni în istorie, rememorarea unor file eroice din lupta poporului nostru pentru apărarea gliei străbune, pentru dreptate, pentru libertatea și neatîrnarea țării. Un foarte captivant dialog tehnico-științific, înscris pe agenda clubului de vacanță, se prefigurează a fi cel intitulat „Zborul peste lume al inteligenței românești". Dintre spectacolele pe care le vor susține pionierii-artiști - participanți la actuala ediție a Festivalului Național „Cîntarea României" - amintim: „Privim cu mîndrie și încredere viitorul", „Cîntăm țara și partidul", „Mugur de fluier". Pasionații rachetomodeliști și navomodeliști s-au pregătit intens pentru apropiatele întreceri, ca de altfel și sportivii. Cît privește „Racheta năzdrăvană" sau „Busola năzdrăvană" - ați înțeles că e vorba despre confruntarea dintre tenismeni și respectiv, dintre participanții la concursul de orientare turistică - fără îndoială că ele se anunță ca două trofee foarte aprig disputate. Să amintim, de asemenea, că, zilnic, bazinul de înot e asaltat de copii care participă la cursul de inițiere în acest frumos și îndrăgit sport al verii. „Avem o vacanță veselă, o vacanță competitivă, dar în același timp și harnică" - ne scriu colegii voștri din Oltenița. „Săptămîna celor 3R" va fi o nouă săptămînă-record pentru recuperarea materialelor refolosibile, iar acțiunea „Ne cheamă pădurea", ca și excursiile în Lunca Dunării au ca scop recoltarea fructelor de pădure și a plantelor medicinale de sezon. Colțul legumicol, parcela cu furaje, loturile cu culturile de sfeclă și soia, crescătoria de iepuri constituie locuri unde vacanța poate fi întîlnită zilnic în „haine de lucru".

Iată acum și un fotocaleidoscop primit de la Oltenița, ilustrînd doar cîteva dintre feluritele preocupări ale pionierilor care-și desfășoară activitatea în cadrul clubului de vacanță. Precum vedeți, navomodeliștii au „lansat la apă" o nouă navă și-i urmăresc cu interes traseul pe oglinda bazinului, verificîndu-i calitățile tehnice. „Pentru spectacolele vacanței se fac repetiții în aer liber" - ne spun fetele din echipa de dans modern (laureate ale actualei ediții a Festivalului Național „Cîntarea României"). Un asemenea decor și-au ales, în același scop, și membrele formației vocal-instrumentale, cîștigătoare ale locului doi la faza pe țară a festivalului. Noul aeromodel e gata de zbor - pare să ne spună unul dintre constructorii lui. Iată și o secvență de antrenament pe pista de carting.

Iar „Vacanța în haine de lucru" ne este înfățișată de către reporterii subredacției „Cutezătorii" din **Giurgiu.** La **Goștinari** se construiește, pentru anul viitor, un nou solar. Pe pionierii Școlii din **Dărăști,** obiectivul aparatului foto i-a surprins într-una din zilele în care ei veniseră să-i ajute pe sătenii cooperatori la recoltarea cepei.

APLAUZE LA BUDEȘTI

Pionierii din Budești - frumoasa comună maramureșeană - iubesc tradițiile populare strămoșești și au harul să le ilustreze ca interpreți. Aici, ne transmite comandanta lor de unitate, **Irina Ciceu,** pionieră membră a C.N.O.P., a înflorit în ultimul an, în mod spectaculos, un buchet de formații folclorice pionierești, cu peste 60 de membri din toate clasele II-VIII. În scurt timp, cronica lor artistică pionierească avea să semnaleze un debut entuziast pe scena Festivalului Național „Cîntarea României"; fiindcă aici, la Budești, s-a desfășurat faza zonală a festivalului, au participat cîteva sute de colegi ai budeștenilor din peste zece comune maramureșene și, după cum mărturisește Irina, „a fost prima noastră „ieșire" în fața părinților și locuitorilor din comună, în fața unui public numeros..."; au urmat succese remarcabile la faza republicană a festivalului, printre laureații mult aplaudați și felicitați de juriu aflîndu-se ansamblul folcloric de cîntece și dansuri „Cosăul", grupul vocal-instrumental de băieți, taraful și pionierul instrumentist Ioan Paul. Pionierii din Budești au participat și la tradiționala sărbătoare maramureșeană „Tînjaua" și au prezentat spectacole de înaltă ținută artistică la manifestarea „Colocvii de cultură românească", șirul programelor prezentate de ei dovedindu-se continuu și generos. Irina ne mai anunță două „surprize": colegii ei vor putea fi întîlniți pe litoral, la „Serbările mării", iar telespectatorii vor avea prilejul să-i urmărească pe micul ecran „cum au fost filmați în peisajul mioritic al munților..."

Rodul hărniciei și talentului tineresc al copiilor, al îndrumării pasionate și competente ale profesorilor Daniela și Petru Dunca și a învățătorului Petru Ștețiu, aceste formații pionierești aduc noi ritmuri cutezătoare pe scena Festivalului Național „Cîntarea României".

Pagini realizate de
E. ROȘCA, I. PITA, M. MICU

OMAGIU PATRIEI ȘI PARTIDULUI

Ospitalierul complex de tabere de pe malul Mării Negre — Năvodari — răsună, ca în fiecare vară, din zori și pînă-n seară, de glasurile vesele ale copiilor veniți din întreaga țară să-și petreacă aici minunatele zile de vacanță, să-și refacă forțele după un rodnic an de muncă și învățătură. Soarele darnic cu razele calde, valurile unduitoare ale mării și mai ales ambianța de prietenie, de joc și voioșie dau bucurie fiecărei clipe trăite în tabără.

Aici, la Năvodari, și-au dat întîlnire și cele mai bune formații artistice pionierești, laureate ale ultimei ediții a Festivalului Național „Cîntarea României". Timp de cinci zile, pe scena largă a Teatrului de vară, în aplauzele sutelor de spectatori, au răsunat emoționante cîntece patriotice, au fost recitate frumoase versuri, interpretate numeroase și expresive dansuri tematice pionierești. Fiecare seară, fiecare spectacol s-a constituit într-un fierbinte omagiu adus patriei și partidului, exprimînd dragostea și recunoștința nețărmurite ale copiilor țării față de tovarășul **NICOLAE CEAUȘESCU**, față de tovarășa **ELENA CEAUȘESCU** pentru minunatele condiții de viață și învățătură create, pentru căldura și grija părintească cu care le ocrotesc permanent copilăria.

Prestigioasele manifestări artistice reunite sub genericul **„Omagiu patriei și partidului"** se înscriu în ansamblul acțiunilor politico-educative prilejuite de aniversarea a două decenii de la istoricul Congres al IX-lea al Partidului Comunist Român, congres care a inaugurat perioada cea mai fertilă din istoria țării noastre, denumită cu profundă mîndrie patriotică **EPOCA NICOLAE CEAUȘESCU.**

În vers și cînt, în lumină și culoare, s-au strîns, ca-ntr-un buchet, cele mai pure sentimente ale vîrstei candorii, gînduri înaripate, bucuria de a fi copil în România socialistă, dorința de pace și prietenie cu toți copiii planetei.

Cei peste 500 de pionieri și șoimi ai patriei, membri ai celor 23 de formații prezente la Năvodari, au susținut programe de înaltă ținută artistică, bucurîndu-se de succesul deplin în fața numeroșilor spectatori care asaltau, seară de seară, tribunele teatrului. Astfel, atît formațiile cunoscute, cum ar fi estrada „Micii castelani" din Carei, formația vocal instrumentală „Flores" din Timișoara, estrada pionierilor din Zalău, corul „Camerata infantis" din Brașov, cît și formațiile apărute mai de curînd în Festivalul Național „Cîntarea României", cum sînt formațiile de dans tematic din Suceava și Drăgășani, grupul vocal al șoimilor patriei din Giurgiu s-au bucurat de același răsunător succes.

Pentru ultima seară de spectacol, cel de gală, selecția numerelor artistice s-a făcut cu multă greutate și „strîngere de inimă". Se părea că nimic din ceea ce se derulase pînă acum pe scenă nu putea fi lăsat deoparte. Iar cînd cei 30 de trompeți au dat semnalul de începere, pe scenă se aflau corurile reunite (Școala nr. 42, Voluntari, București; Școala nr. 27 Brașov, corul pionierilor constănțeni), de jur-împrejur toate celelalte formații. O explozie de culoare, de bucurie, de tinerețe! Din piepturile tuturor răsună cîntecul care începe cu versurile „Ceaușescu, România, ocrotesc copilăria"; o pionieră recită emoționant „Purtăm în inimă recunoștință"; fete din Cluj-Napoca, îmbrăcate în diafane rochii albe, încinse la mijloc cu un brîu de flori, interpretează dansul pe care l-au intitulat „Iubire și recunoștință"; din Suceava, grațioasele pioniere dansatoare au venit cu dansul tematic „Țara cu holde de aur"; colegele lor din Drăgășani cu un altul care exprimă sărbătoarea culesului strugurilor; pionierii buzoieni au compus un cîntec intitulat „PARTICIPARE, DEZVOLTARE, PACE", iar cei din Costești-Argeș, „Sîntem a viitorului solie". Cîntece și dansuri, înaripate de bucuriile copilăriei fără griji, versuri ce exprimă dragostea față de patrie și partid, față de cel mai apropiat prieten și îndrumător al tinerei generații, tovarășul Nicolae Ceaușescu, au adus o sărbătoare a copilăriei pe malul însorit al Mării Negre. Pionierii aflați pe scenă au exprimat, în fapt, sentimentele care îi animă pe toți copiii țării noastre, copii născuți în anii Epocii Nicolae Ceaușescu, ani glorioși de înflorire fără precedent a patriei dragi.

ELENA MĂNESCU

Cîntec

Pe-acest meleag cu fii și cu părinți
Răsună-un cîntec către anii două mii
Din frumusețea mîinilor fierbinți
Rostit de glasurile noastre de copii.

E darul nostru ce rămîne peste timp,
Lumina adunată în carpatic plai
În cel mai rodnic anotimp
Cînd țara se-nveșmîntă-n mîndru strai.

Păstrăm în noi scîntei de soare,
Ne cheamă țara mereu, tot înainte,
Pornesc semeț ideile să zboare
Și înconjură glia cu dragoste fierbinte.

Giulia Retezan-Reșița

Copilărie fericită

În țara primăverii, România,
Noi învățăm să rîdem, să cîntăm,
Un anotimp de vis ne e copilăria
Și strălucește-n noi cînd ne jucăm.

Ne înălțăm sub falduri de drapel
Purtînd în inimi vis și faptă aleasă,
Iar mîine, cu brațe vajnice, de-oțel,
Vom face România mai frumoasă.

Laura Bularca
Întorsura Buzăului

Cîntec de pace

Într-o zi o rază s-a desprins din soare,
Într-o zi pădurea și-a înălțat cîntul spre cer,
Într-o zi și-a trimis șopotul spre izvoare,
În acea zi lumea era un giuvaer.

Într-o zi un curcubeu a încoronat un astru
Și de pe Terra s-a auzit un cînt
Care picura limpede, senin și măiastru
În acea zi au înflorit toate florile pe pămînt.

Într-o zi un porumbel a zburat spre lumină
Și a atins un nor în zborul său agil.
De-atunci numai soarele stăpînește pe zarea senină.
Toate acestea le-am citit în zîmbetul unui copil.

Angela Laza
Subredacția „Tot înainte", Hunedoara

Expoziția republicană:

«ROMÂNIE — PLAI DE AUR»

Dacă vrem să căutăm imaginile optimismului și ale bucuriei, nicăieri nu le vom găsi în mod mai strălucitor exprimate ca în lucrările de artă plastică ale copiilor. Un desen echivalează la ei cu înregistrarea unui moment al istoriei. Căci, privind picturile copiilor, ce altceva înfățișează Mircea cel Bătrîn sau Mihai Viteazul, peisajul patriei sau acele desene și afișe ce redau tonifiant sentimentul păcii!

În creațiile copiilor, așa cum se evidențiază în **ampla expoziție republicană „Românie — plai de aur", dedicată aniversării a 20 de ani de la Congresul al IX-lea al P.C.R.** și organizată în cadrul Festivalului Național „Cîntarea României", la Pitești, în Casa de Cultură a Sindicatelor, de către Ministerul Educației și Învățămîntului, C.C. al U.T.C. și Consiliul Național al Organizației Pionierilor, distingem o unitate între imaginile istoriei și ale vieții contemporane cu cele imaginate de copii ca produse ale unei fantezii bogate și originale. De fapt, fiecare din cele peste 500 de lucrări prezentate și selecționate din peste 9 000 de lucrări trimise din întreaga țară sînt rodul propriilor experiențe și cunoștințe ale copiilor, înflăcărate de sentimentul patriotic, efectul unor stări afective ca prietenia, admirația, mîndria etc. sau rezultatul curajului de a visa, de a imagina viitorul.

Necesitatea de a imprima eficacitate acțiunii concrete dezvoltă la copii facultățile rațiunii și ale imaginației creatoare. Cît de emoționante sînt rînduite pe simeza experienței imaginile vorbind despre diversitatea gîndurilor, preocupărilor și sentimentelor copiilor din patria noastră!

Proiecții ale personalității copiilor, lucrările expuse relevă forme ale gîndirii și imaginației care redau cu talent experiențe trăite, cunoștințe legate de familie, de școală, de istorie și de societate. Ceea ce le caracterizează, cu prioritate, este apelul sincer și entuziast către viață, către afirmarea propriului eu în raport cu al celorlalți copii și chiar cu al oamenilor mari, ridicîndu-se la înțelegerea problemelor majore ale vieții.

În expresia artistică a copiilor, actul invențiunii artistice tinde spre poezia imaginii și pe analiza rațională a existenței. Multe dintre lucrările prezentate poartă pecetea realizării artistice unitare a unui colectiv. S-a și atribuit, în acest sens, printre cele 206 premii acordate, un premiu special pentru lucrările în colectiv Cercului de artă plastică Albești, Argeș, acestea manifestînd o sensibilitate comună, preferințe și opțiuni unitare, armonioase și poetice, de nobilă și autentică valoare și calitate, ce s-au evidențiat în ansamblul expoziției și prin valoarea desenului, precizia și farmecul ornamentelor.

Compozițiile lucrărilor, coloritul așternut cu delicatețe, imaginația suculentă și inedită, plină de originalitate, relevă în expoziție stiluri închegate și, totodată, diferite de la județ la județ, purtînd amprenta regională a fiecăruia. Sîntem astfel în prezența unor talente infinit diverse și care fiecare exprimă o personalitate martoră a unei vocații imperioase. Organizarea expoziției este și mărturia unei acțiuni de amploare, generalizată la toți copiii, care a luat un caracter particular, interesant și necesar.

În lucrările expuse, remarcăm îndeosebi preșcolari și școlari mici, formele inventive ale redării naturii (vegetalele, soarele etc.) și a unor portrete de copii la care esențialul sînt ochii, transpuse plastic în metafore, cu o mare libertate a imaginației spontane. Apoi, la pionieri, odată cu... avansarea în vîrstă și îmbogățirea propriilor experiențe, apar temele desprinse din domeniul istoriei, dar și din perimetrul diferitelor acțiuni la care participă. Elevii din clasele liceale au în lucrările lor manifestările conștiinței, redate în forme realiste ca rezultat al observației și analizei raționale. Trebuie să remarcăm și un progres în adaptarea imaginației creatoare, a gustului artistic la lucrări cu caracter funcțional și decorativ. Aflăm astfel, și ca urmare a legării învățămîntului de practică, un număr impresionant de tapiserii, broderii, imprimeuri, ceramică, etc., lucrări realizate la un înalt meșteșug și de certă valoare artistică. O mențiune specială merită a fi acordată și picturilor pe sticlă de o încîntătoare fantezie și de o noblețe fascinantă.

Constatăm, de asemenea, cum expresia plastică, gustul pentru artă și creșterea nivelului artistic sînt mai răspîndite pe aria localităților țării și într-o continuă creștere față de anii anteriori.

Există o înclinație firească pentru artă fără ca în mod necesar ea să devină o profesiune, ci se manifestă ca rezultat al satisfacției estetice și al nevoii de a se exprima și a-și afirma personalitatea. Prin artă, micul artist descoperă lumea. La rîndul său expresia artistică este un limbaj universal, la îndemîna oricui, un limbaj al culturii, al dragostei de țară și un grai al păcii.

Lucrările realizate de pionieri ne obligă să privim pictura ca o artă deschisă tuturora, ca un limbaj al vieții curente, ca posibilitatea de a da curs sensibilității și spiritului creator. Tinerii artiști au accelerat și multiplicat inițiativele și invențiunile, ridicînd creația lor la o situație excepțională în raport cu celelalte manifestări. Ei au cucerit dreptul comun în domeniul artei plastice, dreptul la autonomie și manifestare.

Prospețimea picturilor, a desenelor și ceramicii, a tapiseriilor și sculpturilor, spontaneitatea observației, restituirea prin creație a încrederii în sine, obținerea feericului, a poeziei și originalității inedite sînt acele trăsături ce dau un farmec deosebit lucrărilor din ampla expoziție republicană. Dar mai presus de orice, expoziția exemplifică posibilitățile și condițiile de elevație spirituală și artistică pe care copiii patriei le trăiesc și le au, zi de zi, în țara noastră, ceea ce îndreptățește remarcabilul ei succes pe plan republican.

MIRCEA DEAC

FLORI DE CÎMP

Schiță de MIHAELA MONORANU

Cum l-am învățat eu pe Cornel să cosească. Iată cum l-am învățat: eu țineam iarba de cap, ca să stea în picioare, iar el dădea cu coasa pe dedesubt. Îi spuneam s-o taie mai de jos, tai-o mai de jos, Cornele, una cu pămîntul, strigam, și abia mă feream să nu-mi reteze adidașii. Dar față de mai înainte cînd nu reușea în ruptul capului decît să aplece iarba pe-o parte și coasa numai să alunece pe deasupra ei, acum i se părea ceva grozav că, cel puțin, o vedea în urma lui cum rămîne tăiată. Se pornise, nu glumă, se înroșise la față, se repezea înainte, iar eu abia puteam să întind mîna cît mai departe, ca să nu-mi atingă picioarele, și să prind smocuri de iarbă de vîrf, să le taie el cu coasa.

— Acum e bine? mă întrebă cînd se opri o clipă ștergîndu-se voinicește de sudoare pe obraji.

— E bine, dar mă gîndesc să nu treacă pe-aici careva și să vadă ce n-a mai văzut.

— Lasă băiatul în pace, zise mama izbucnind în rîs. El de unde să știe?

Eu îl lăsam, dar nu mă lăsa el pe mine. Așa că i-am luat coasa din mînă și-am zis stai, Cornele, să-ți mai arăt o dată. Și hîrști, am și ras o palã, chiar de la pămînt, de se vedea țărîna uscată, vezi, așa trebuie să rămînă în urmă, tuns! Și Cornel nici n-a mai avut răbdare să mă lase să dau încă o dată, acum gata, știu, a zis, văzînd cît de ușoară e treaba asta. Și hîrști, a rotit și el o dată coasa, și iarba s-a aplecat pe o parte, și coasa prin aer, pe deasupra ei. Și nervi!

— Nu trebuie să te superi, Cornel. Așa ți se pare, că-i ușor, cînd vezi pe altul, care e învățat. Dar cositul e greu. Doar așa se și zice cînd o face unul pe obosit, ce, ai tras la coasă?

— Lasă-l în pace, strigă mama care împrăștia iarba în urma noastră, să o usuce soarele dogoritor. De ce nu-l iei tu pe Cornel să vă duceți colo, pe coastă, la aluni, pînă-n vîrful dealului, să vadă și el atîtea neamuri de flori, să vă plimbați pe-acolo că-i rai. Luați-o pe colo, pe cărare, pe la vișini.

I-ar fi convenit ei mai mult să stau să cosesc, dar trebuia și să se poarte frumos cu un musafir de la oraș. Așa-i întotdeauna, la toate casele, am văzut: oamenii caută să se poarte cît mai bine cu cei de la oraș veniți aici să respire aer curat, să vadă frumuseți, să-și întărească sănătatea. Au grijă: nu care cumva să se plictisească, să se simtă stingheriți, văzîndu-i pe toți ceilalți muncind tot timpul. Că doar o vacanță, un concediu au și ei, și pe urmă tot la muncă se duc.

Am înfipt coasa cu coada în pămînt și-am pornit încolo, spre coastă. Doar nu-l puneam eu să cosească, el ținea morțiș. De venit venise cu badmintonul, casetofonul, cu undițe și tălpice de înotat și ne distraserăm grozav. Dar cum vedea că mă mai duc pe la treburi, mai cosesc, mai fac căpițe, îi era rușine să stea degeaba, ori poate îi era urît. Gata apărea din casă și se apuca și el să ajute la căpițe. Și se ambiționa, și se făcea că nu s-a întîmplat nimic cînd, din partea cealaltă a căpiței îți azvîrlea un braț de fîn drept în cap, în partea asta, unde erai, în loc să-l nimerească pe vîrf.

Am urcat pe coastă, am încercat alunele care erau crude încă, am rupt cîte o nuia lungă și dreaptă, ne-am trîntit pe pajiștea înțesată de flori, însă Cornel n-avea răbdare, n-avea stare de fel. Acum hai să cosim, zice. Aoleu! M-am gîndit că era timpul să ascut coasa, dar numai la gîndul că imediat Cornel avea să mi-o ceară s-o ascută el, mi-a venit s-o las așa, dar nu era chip, trebuia ascuțită. Mi-am agățat tocul cu gresia în cureaua pantalonilor și asta a fost cea mai mare greșeală.

— Lasă c-o ascut eu, a zis, și prima lui grijă a fost să se repeadă să-mi ia tocul cu gresia din cureaua mea și să-l agațe în cureaua lui. Și-mi trăgea din toate puterile și coasa din mînă, nerăbdător. Chiar că acum mă temeam să nu-și taie vreun deget, așa că i-am spus să mă lase mai întîi să-i arăt. Gata, știa și asta, mă trăgea de braț să-i dau gresia înapoi. Ei, cum putusem eu să dau așa de repede, cînd pe o parte, cînd pe cealaltă a lamei, iar el nu putea? Dădea cu gresia pe partea asta, pe urmă făcea un ocol să înconjure coasa cît pe colo, ca să treacă în partea cealaltă să ascută. Și iar se înroșea și îi era necaz. Cei de la oraș cînd vin la țară se copilăresc. Și unchiul, gata, să nu le arăți nimic, să vezi cum știu ei singuri dintr-o dată tot. Păi chiar, de ce n-ar putea? Coasa n-are nici ambreiaj, nici altceva, doar o lamă în capătul unei cozi. După cîteva zile învață, dar la început te fac să rîzi, iar ei nu, nu, stai să vezi, am greșit numai acum, n-am calculat bine mișcarea, dar o să vedeți imediat! Pesemne că frumusețea naturii, a cîmpului, a fînului plin de flori, a cerului albastru, a mirosului îmbătător, a soarelui, a dealurilor, a luminii minunate, îi fac să creadă că ce-i frumos e și ușor. Dar e și un fel de răsfăț, de copilăreală, de bucurie. Satul e casa părintească a tuturor oamenilor dintr-o țară. Și cînd vin la casa părintească, și bătrîni dacă sînt, tot se copilăresc.

Și dintr-o dată numai ce-mi cade pe mînă o picătură de ploaie cît o frunză de mare, din senin. Era un

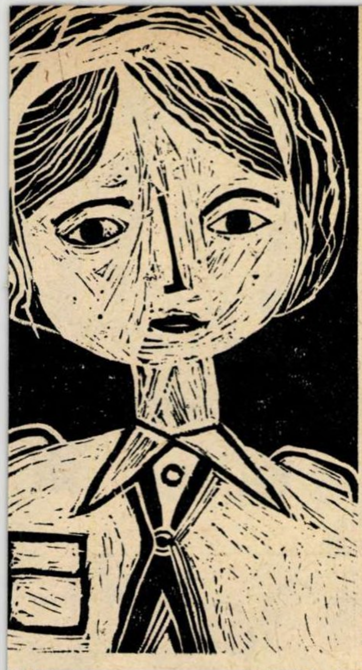

1

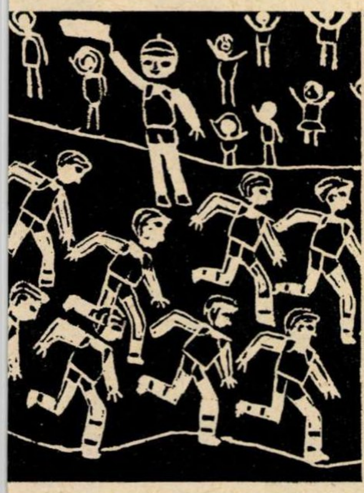

2

Vacanța

Ne-așteaptă muntele, ne-așteaptă
marea,
prin holde-nalte pasul nostru
sprinten
va poposi cînd vine înserarea
și Făt-Frumos dă calului său pinten.
Ne-așteaptă brazii, ne așteaptă rîul
cu prunduri largi, cu apa de cleștar,
ne-așteaptă marea cu științul far.
Ne-așteaptă macii cîmpurilor țării,
ne-așteaptă Greuceanu și cu Pintea,
ne-așteaptă țărmii viselor candorii
spre care vom înainta cu mintea.
Rămîn în urmă basme, rămîn cărți,
dar altele-și deschid în noi
speranța,
vom naviga pe-atlase și pe hărți,
iar stelele ne-afla-vor cutezanța
cu care creștem și culegem flori,
cu care creștem și purtăm mîndria
de-a fi copii și vajnici luptători
acestui leagăn veșnic de splendori,
acestei țări eterne, România!

TITUS VÎJEU

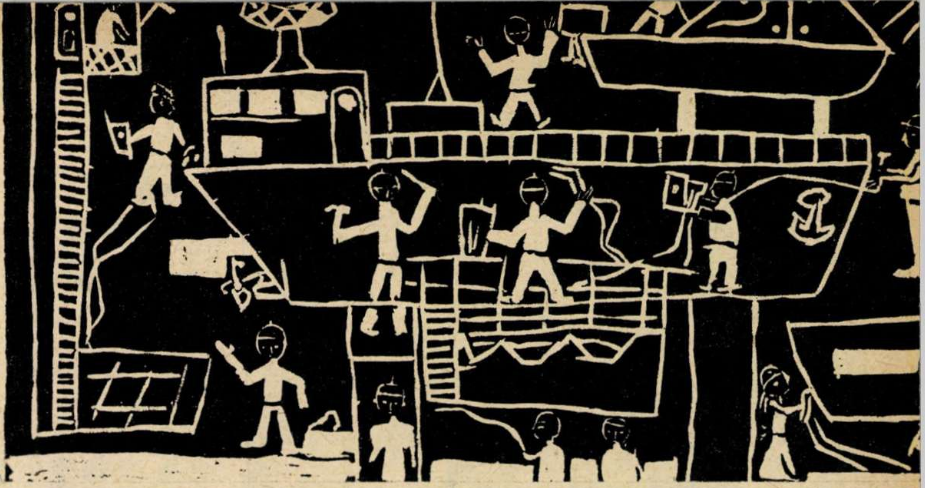

3

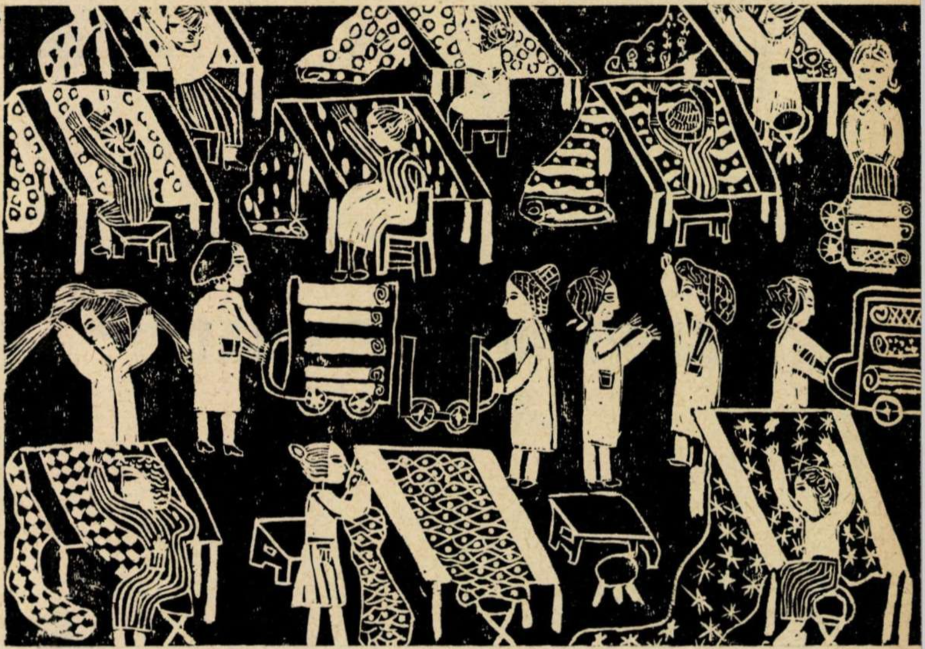

4

1-2. **Portret de pionieră** și **Crosul primăverii** — linogravuri de Camelia Marianici, cl. a VI-a, Orșova, jud. Mehedinți.
3. **Constructori de nave** — linogravură de Ion Păunescu, cl. a VII-a, Orșova, jud. Mehedinți.
4. **Țesătoria „Cazanele"** — linogravură de Eugenia Dăescu, cl. a VII-a, Orșova, jud. Mehedinți.

---

nor negru și greu chiar deasupra noastră. Străluceau de lumină dealul și pîlcurile de aluni, norul își zvîrlea umbra numai pe cîmpul nostru.

— Vine ploaia, vine ploaia, ploaia, m-a picurat! striga mama din capătul celălalt. Lăsați cositul, să strîngem repede în căpițe ce s-a uscat, și începu să alerge după furci și după greble peste fînul împrăștiat. Soarele nu se vedea deloc, era chiar sub nor, dar lumina lui ieșea atît de strălucitoare de jur-împrejurul norului, încît susura, uscîndu-se, iarba tăiată, de atîta căldură. Începură să se agite bondarii și viespile și să se zbată de presimțirea ploii, de se izbeau orbește de noi cu capetele lor tari. A fost o învălmășeală atît de mare de fîn, de gîze, de miros, de căldură, pe tăcute și în mare grabă, încît prima răpăială de ploaie și-a dat întîlnire cu ultima căpiță. Am mai apucat să punem repede niște vrejuri de bostan peste vîrfuri, și am alergat cît ne-au ținut picioarele pînă am ajuns în cerdac. Ah, ce ploicică! Și ce plăcut e să o privești, cînd n-ai lăsat-o să te păcălească.

— Ne-ai întrecut, Cornel, la strînsul fînului, a zis mama. Iar Cornel zise că el, la strînsul fînului se pricepe foarte bine și putea să fi fost și mai mult că tot nu-i scăpa nici un fir. Și că abia aștepta să se apuce iar de cosit cînd o fi senin.

— Poate ține ploaia vreo trei zile, am zis eu și mama izbucni în rîs, apoi îi spuse lui Cornel să nu ia seama la ce spun.

— Nu lua seama la ce zice el, Cornel, că niciodată nu știu cînd glumește. Ai să vezi că îi dai tu de rost pînă la urmă și cositului. Doar nu puteai așa, dintr-o dată.

— Cum să nu-i dea de rost? am zis. Nu-s eu aici ca să țin iarba de cap, s-o taie el?

Mama încercă să-și stăpînească rîsul, dar degeaba. Așa că-l pufni și pe Cornel. Parcă eu de ce făceam glume, de aceea! Nimic nu-i mai stînjenitor și mai greu de suferit decît să te laude și să se tot poarte cu mănuși cu tine cineva, cînd nu-i cazul. Așa că am rîs noi ce-am rîs, și pe urmă mama i-a spus lui Cornel că nu trebuie să se rușineze să se joace și să se plimbe pe unde-i place cînd noi avem treburi. Că, de, ce să faci, treburile nu se termină niciodată. Dar el de aceea e în vacanță, să se odihnească. Și poate că atunci cînd s-o întoarce acasă are și el treburi acolo, la oraș, că degeaba nu stă nimeni. Și pe urmă vine și școala...

— O să zugrăvim, și să reparăm, și să curățăm tot, a zis Cornel. Să punem casa la punct. O să dau la pompă pîn' oi face niște mușchi atîta! Sînt așteptat cu mare bucurie și nerăbdare...

— Aha! făcu mama arătîndu-mă pe mine și împingîndu-mă de umăr mai încolo. Dar ăsta de ce crezi tu că e așa de harnic de se scoală în fiecare dimineață, fără să-l trezesc eu, odată cu soarele? Și ia coasa în primire fără să-l roage nimeni? Și abia îl pot urni de acolo la amiaza, să vie să mănînce?

— De ce? întrebă Cornel.

— Și a mai mers și în fiecare zi cu taică-su la pădure, la metri cubi, înainte de a veni tu! De ce crezi?

— Nu știu, zise Cornel.

— Nu i-ai spus? se uită mama mirată la mine.

— Cum să-i fi spus de așa de departe! m-am apărat eu.

Mama mă privi nedumerită.

— Cum de departe?

— Păi, tocmai ocolea coasa să o ascută pe partea cealaltă, am zis, și-atunci mama întinse mîna pe deasupra cerdacului, în șuvoiul de ploaie, și mă stropi pe neașteptate pe obraz. Ne lăsă și se duse la ale ei.

— Mă duc în tabără la Năvodari, joia viitoare, i-am spus eu lui Cornel.

El privea cum plouă, nu mă asculta. Parcă era supărat.

— Lasă, Cornele, că pînă sîmbătă te învăț să cosești, pe cuvîntul meu, am zis, împingîndu-l cu umărul, în glumă. Poate vrei să dai cu coasa pe la tine prin balcon, la etajul patru, să te vadă vecinii...

— Aș vrea să iau cu mine sîmbătă acasă niște flori de cîmp, zise Cornel. Un buchet mare.

— Nu se poate, i-am spus.

— De ce?

— Nu știu. Dacă vrei să duci flori de grădină, poți să ajungi cu ele proaspete și vii pînă la Arad. Dar cu florile de cîmp, n-ajungi nici pînă la Praxia.

— Hei! De ce, n-o mai face pe înțeleptul.

I-am spus că nici gînd s-o fac pe înțeleptul. Dar să se uite odată pe o pajiște. Pe marginea drumului. În autogară. Oriunde. O să vadă pe jos părăsite mănunchiuri multicolore firave, triste, speriate, ofilite. Toți se reped să le culeagă pentru nespusa lor frumusețe, iar apoi le cad din mînă parcă fără știrea lor. Nu mai sînt bune de nimic. S-au și ofilit de strînsoare. Parcă aveai niște flori, unde-s? Nu știu, au rămas pe undeva. Nu mai erau frumoase. Înainte de a se sui în tren, în mașină, în autobuz, trebuie să se descotorosească de ele. Se deschide singură mîna. Cad jos. De aceea, de cîte ori privești un cîmp cu flori, parcă dintr-un murmur de miliarde de glasuri tainice și fără sfîrșit, fiecare floare ți-ar spune: îți place să ne vezi? E frumos? E minunat? Atunci să vii aici ori de cîte ori ți-e dor. Altfel nu se poate. Florile de cîmp nu călătoresc niciodată. Ele stau întotdeauna la locul lor, cum stau stelele pe cer.

Gata-gata să ne cuprindă melancolia care se însoțește cu ploaia și cu gîndurile profunde! Noroc că ne-a strigat mama la masă. Cornel mîncă tot spre bucuria mamei care zise că pînă acum nu-l prea văzuse mîncînd și el cu mai multă tragere de inimă...

— Așa-i cînd vii de la coasă, am zis eu, și bucătărioara noastră de scînduri a răsunat de un asemenea rîs, încît s-au trezit speriate din somn, cîrîind, găinile aciuate de ploaie pe sub cerdac.

CEA DE-A IV-A FINALĂ PE ȚARĂ A CUPEI „PIONIERUL" LA ÎNOT

CAMPIONI AI „DACIADEI" LA... 7 ANI

Numărîndu-se printre bucuriile și emoțiile de debut ale vacanței, Cupa „Pionierul" la înot, înscrisă în calendarul „Daciadei", i-a adus în Capitală pe cei mai buni înotători și înotătoare din țară care încă nu depășiseră „respectabila" vîrstă de... 8 ani!

Înarmați cu dîrzenie, cu ambiție, cu talent, cum aveau s-o dovedească — pe parcursul celor două zile de întrecere — cei 126 de copii au probat abnegația, seriozitatea și dăruirea antrenorilor care răspund de pregătirea lor sportivă.

La startul competiției, desfășurată la bazinul olimpic descoperit din cadrul Complexului sportiv al tineretului, s-au aliniat pionieri veniți din 16 județe și municipiul București, fiecare reprezentînd loturi formate din 4 fete și 4 băieți. Pregătiți să participe la probe de 50 m liber, 50 m bras și 4x50 m ștafetă băieți și fete, micii înotători au oferit specialiștilor, ca și numeroșilor spectatori (dintre care n-au lipsit părinții și bunicii emoționați și grijulii) o întrecere pasionantă, un adevărat spectacol. Galeria neobosită i-a încurajat frenetic deopotrivă pe fete și pe băieți, lupta cu secundele fiind deosebit de strînsă. S-au remarcat numeroși copii înotători pe care, desigur, îi vom reîntîlni și în anii următori pe podiumul învingătorilor, în întreceri naționale sau internaționale. Așa, de pildă, s-a detașat **Mădălina Mironiuc,** din Baia Mare, care a obținut cel mai bun timp al concursului — 47,5 la 50 m bras. Pentru aceasta Mădălinei i-a fost oferită de către Federația de înot o frumoasă cupă. Din discuția noastră cu simpatica cîștigătoare — în timp ce strîngea la piept cupa — am aflat că practică înotul numai din această iarnă, că învață de 9 și 10 și a luat premiu la sfîrșitul anului școlar. Stăm de vorbă și cu tovarășa antrenoare, Maria Szilagyi, care ne confirmă hărnicia fetiței și tenacitatea ei în obținerea de rezultate bune, chiar și la antrenamentele de rutină. Merge la bazin cu regularitate, în fiecare zi a săptămînii.

După cele două zile de întreceri, pe prima treaptă a podiumului de premiere au urcat următorii concurenți: la 50 m liber — **Răzvan Barbu** (Brașov) și **Szücs Iolan** (Caraș-Severin); la 50 m bras — **Ioan Costin** (București) și **Mădălina Mironiuc;** la 4 x 50 m ștafetă — și la băieți, și la fete — echipele județului Caraș-Severin.

Din scurtul nostru interviu cu Răzvan Barbu, pionier la Școala nr. 11 din Brașov, aflăm că acesta este comandant de detașament, deținător al unui carnet de note numai de 10 și, bineînțeles, un foarte bun înotător. Este bronzat, cu părul ca o perie, foarte vioi. Ne răspunde la întrebări uitîndu-se de fiecare dată la tovarășa antrenoare, Eva Gîrleanu, care „l-a descoperit" încă de pe cînd avea 3 ani! De atunci se antrenează cu regularitate, ascultînd întocmai îndrumările competente ale antrenoarei.

Și un interviu colectiv cu lotul pionierilor reșițeni, fiii siderurgiștilor — cîștigători ai celor mai multe trofee:

— Sîntem cu toții buni prieteni, ne ajutăm și ne încurajăm reciproc — ne spune Szücs Iolan. Acasă, la noi, la Reșița, avem încă foarte mulți colegi care sînt buni înotători. Aceasta pentru că ne bucurăm de condiții deosebite de antrenament, avem bazin olimpic și antrenori competenți, precum Simona Ruth, Mihai Pompilian, Adina Suster, Mihai Anton...

Fotoreportaj de **ELENA MĂNESCU**

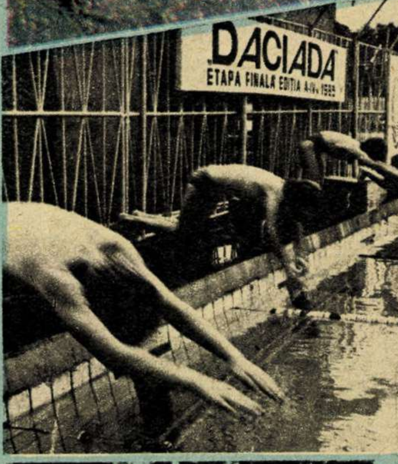

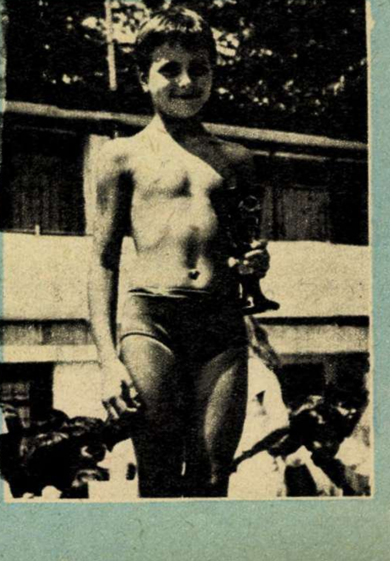

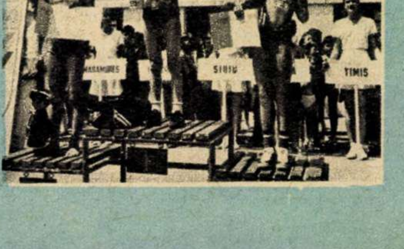

Căpitan la 15 ani

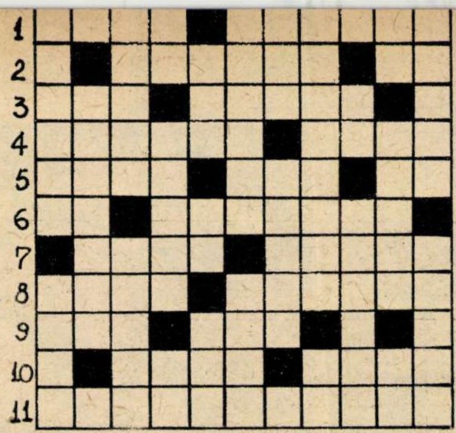

ORIZONTAL: 1) Căpitanul la 15 ani al bricului-goeletă „Pilgrim" (Sand). Bătrînul negru care cu Acteon, Hercule, Tom și fiul lui Bat sînt salvați de către căpitanul Hull după dezastrul de pe vasul „Waldeck". 2) Țara de origine a credinciosului cîine Dingo. Salvat în cele din urmă! 3) Bătrîna negresă care o însoțește pe doamna Weldon în această călătorie și care va muri în prizonieratul de la Kazonde. Ținut străbătut de locotenenții Cameron și Cecil Murphy, însoțiți de doctorul Dillon și Robert Moffat, nepotul lui Livingstone, în scopul de a-l găsi pe acesta. 4) Personaj negativ de pe vasul „Pilgrim". Exces de apă, dar în țesuturi. 5) Un fel de medicament. La o latitudine mai mică! Jumătate de animal Poku! 6) În interiorul Loandei! Pustiu în America de Sud cu care este înșelat Dick Sand și tovarășii lui de drum, ei găsindu-se în realitate în Africa ecuatorială. 7) Loc unde echipajul, părăsind nava eșuată, îl va întîlni pe Harris. Forma furnicarului în care grupul nostru se pune la adăpost de inundație. 8) Hai și ici! Înlătură surplusul de apă, - așa cum procedează eroii noștri, captivi ai termitelor. 9) Munte în Botswana. Lovitură puternică aplicată de Hercule lui Negoro. 10) Locuitor de la munte. O știre neterminată, așa cum ni se înfățișează și cea a nefericitului Samuel Vernon! 11) Doctor și explorator, născut la data de 13 martie 1813, în orășelul Blantyre, eroul unor călătorii de mare răsunet în Africa centrală și ecuatorială.

VERTICAL: 1) Localitate situată pe malurile Coanzei unde s-a născut Jose-Antonio Alvez, ajuns negustor de sclavi în Africa. Căpitanul goeletei „Pilgrim". 2) Lipsa acesteia făcea ca atmosfera din interiorul furnicarului să devină tot mai grea. 3) Fluviu african pe care indigenii îl numesc Kwango sau Ikutu, pe unele porțiuni Zair și Lualaba, pe care, cu ajutorul unei pirogi, grupul nostru își caută salvarea. Energic și plin de inițiativă, micul căpitan Dick Sand găsește de fiecare dată o ieșire. 4) La 13 ore departe de Kilemba! Dingo, minunatul cîine care își va răzbuna stăpînul (pl.). Primele fire de Tikatika! 5) Apa, ... alb al Pacificului" (neart.)! Un grup de 14 termite! „... Felice", hacienda la care chipurile îi conducea pe eroii noștri trădătorul Harris. 6) Ținutul african, unde ajunge grupul lui Dick Sand. Alungate la 1 345 de mile depărtare! 7) Semnifică ploaia. Asta. 8) Doamna Weldon rămîne ca străpunsă în inimă cînd vede cum vraciul îi răpește fiul. În interiorul insulei Tristan! 9) Apropiat de inima negrului Amoda! Numele cîinelui cu care este comparat Dingo. 10) Întîmplări la începutul lui ianuarie! Situația navei „Waldek" după furtuna din Pacific. Într-adevăr, IBN, conducătorul caravanei cu sclavi, era fără inimă! 11) Cataracta unde are loc salvarea grupului de către Dick Sand. Insule în Oceanul Atlantic.

CUVINTE RARE: HICI, UET, AUNG, UDO

GEORGE NEGREA,
Borzești

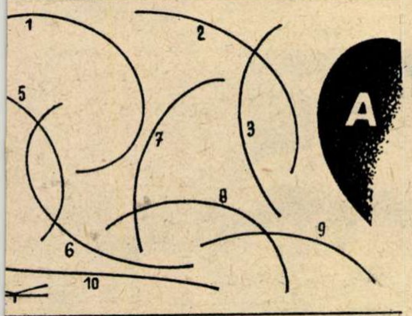

CARE DINTRE CURBELE NUMEROTATE DIN ACEST DESEN SE POTRIVEȘTE FIGURII A?

● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ●

CARE DINTRE PIESELE NUMEROTATE SE POTRIVEȘTE CHEII DIN IMAGINE?

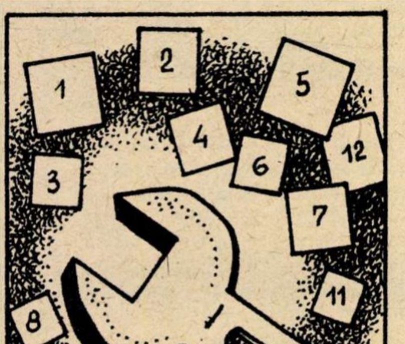

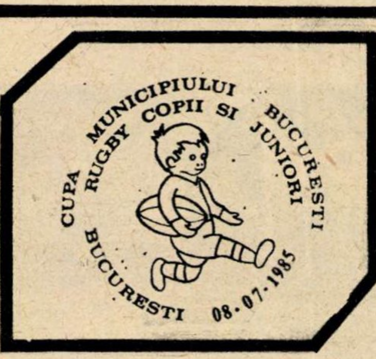

Priviți cu atenție acest desen! Este o ștampilă publicitară pe care ați întîlnit-o pe scrisori. Reprezintă un mic jucător de rugby și amintește o mare întrecere în jurul balonului oval: „Cupa municipiului București", competiție pentru tineret.

Filateliștii au salutat în felul lor această competiție: ștampila a fost aplicată pe plicuri cu subiect sportiv. În perioada desfășurării meciurilor „Cupei", un însemn publicitar cu același subiect a fost aplicat pe toată corespondența trecută prin oficiul poștal București Tranzit (8—14 iulie 1985).

Inițiativa aparține unui iubitor de rugby, dar și de filatelie, ing. Constantin Zamfir. Pentru voi, copii, este un prilej să vă îmbogățiți colecția de filatelie proprie cu piese circulate și ușor de procurat.

PETRE DOMȘA

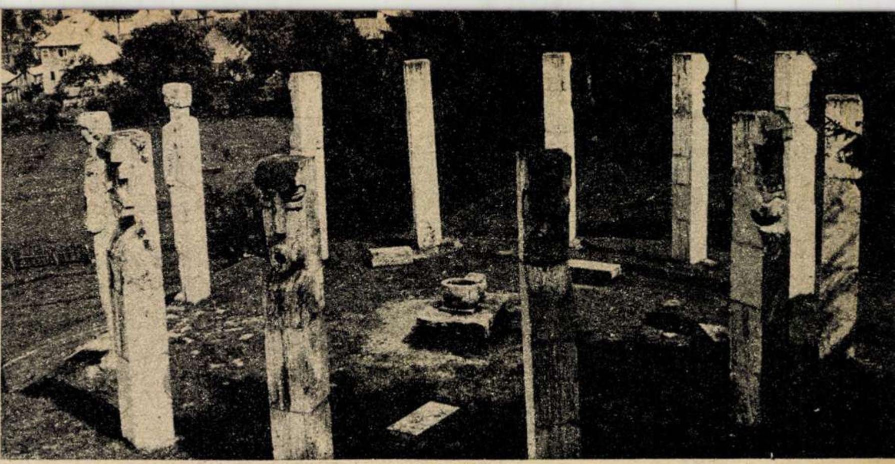

CONCURSUL

TROFEELE VACANȚEI 4

La redacție, zilnic, sosesc multe plicuri cu răspunsurile voastre. Vă reamintim că regulamentul concursului a fost publicat în nr. 27 al revistei „Cutezătorii". Concursul nostru continuă.

A. Imaginea reprezintă ansamblul monumental de sculptură realizat de Vida Gheza, în memoria celor 29 de patrioți antifasciști, împușcați de autoritățile horthyste. Unde se află această lucrare monumentală?

1) la Carei; 2) la Măgura Buzăului; 3) la Moisei?

B. Colectivele de proiectanți și constructori navali din Galați, împreună cu specialiști din alte prestigioase unități de producție și proiectare ale Ministerului Industriei Constructoare de Mașini (IPCUP „1 Mai"-Ploiești; „Electroputere"-Craiova; I.M.B.-Constanța etc.) au lansat pînă în prezent două platforme de foraj marin — adevărate uzine plutitoare — în Marea Neagră, spre a aduce la suprafață petrolul și gazele existente aici. Cum se numește prima platformă românească de foraj marin?

1) „Orizont"; 2) „Gloria"; 3) „Viitorul"?

C. În țara noastră — în județele Alba, Argeș, Bihor, Sălaj, Caraș-Severin, Prahova —, poienile cu narcise constituie un adevărat monument al naturii prin încîntătorul și înmiresmatul lor peisaj. Cea mai sudică poiană, care înflorește deci prima, se găsește la Negrași, jud. Argeș. Narcisele de aici, ale căror flori, cu o splendidă culoare galben-deschis (spre deosebire de celelalte poieni, unde sînt albe), reprezintă o relicvă naturală din cuaternar, fiind ocrotite pe o suprafață de 32 ha. Cum trebuie să apărați narcisele sălbatice?

1)să rupeți numai din marginea poienii; 2) să nu rupeți deloc; 3) să rupeți cînd sînt ofilite?

EXPEDIAȚI SĂPTĂMÎNAL TALONUL ÎNTR-UN PLIC PE ADRESA REDACȚIEI, CU MENȚIUNEA „TROFEELE VACANȚEI", ETAPA A IV-A.

TROFEELE VACANȚEI
TALONUL NR. 4

Întrebarea	Răspunsul corect	
		Numele ....
A		Prenumele ....
B		Clasa ..... Școala ....
C		Localitatea .... Județul ....

Cutezătorii

Redactor șef: MIHAI NEGULESCU; Secretar responsabil de redacție: OVIDIU ZOTTA;
Responsabil de număr: MARGA MICU;
Prezentarea tehnică: ION MIHĂESCU.

Redacția Piața Scînteii nr. 1, București 33. Telefon: 17 60 10: ADMINISTRAȚIA, Editura „Scînteia". TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA" - Sector export-import presă P.O.Box 12-201, telex 10376 prsfir București, Calea Griviței nr. 64-66.

Materialele nepublicate nu se înapoiază. Index 41836 12 pagini 1,50 lei

GALERIA *cutezătorilor*

TEXT: ECATERINA ROŞCA
DESEN: BORBÉLY SÁNDOR ŞI EUGENIA BEJAN

PIONIERII DE LA ŞCOALA BOTIZ, JUDEŢUL SATU MARE, SÎNT PASIONAŢI CERCETĂTORI AI ISTORIEI LOCALE. TINERII ARHEOLOGI ŞI ISTORICI ÎŞI DESFĂŞOARĂ ACTIVITATEA SUB CONDUCEREA PROFESORULUI NICOLAE BONDIS.

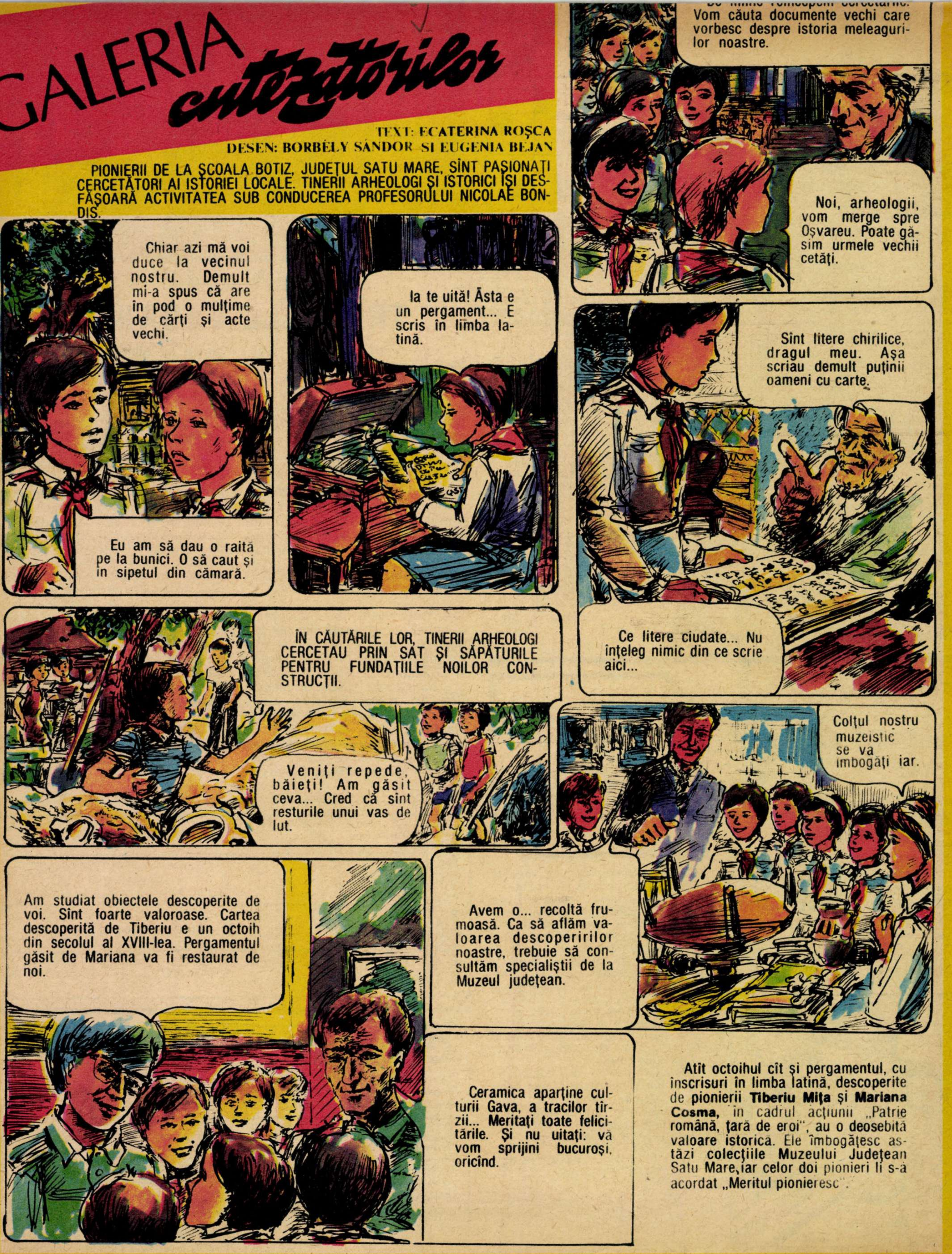
Vom căuta documente vechi care vorbesc despre istoria meleagurilor noastre.
Noi, arheologii, vom merge spre Oşvareu. Poate găsim urmele vechii cetăţi.
Chiar azi mă voi duce la vecinul nostru. Demult mi-a spus că are în pod o mulţime de cărţi şi acte vechi.
Eu am să dau o raită pe la bunici. O să caut şi în sipetul din cămară.
Ia te uită! Asta e un pergament... E scris în limba latină.
Ce litere ciudate... Nu înţeleg nimic din ce scrie aici...
Sînt litere chirilice, dragul meu. Aşa scriau demult puţinii oameni cu carte.
ÎN CĂUTĂRILE LOR, TINERII ARHEOLOGI CERCETAU PRIN SAT ŞI SĂPĂTURILE PENTRU FUNDAŢIILE NOILOR CONSTRUCŢII.
Veniţi repede, băieţi! Am găsit ceva... Cred că sînt resturile unui vas de lut.
Colţul nostru muzeistic se va îmbogăţi iar.
Avem o... recoltă frumoasă. Ca să aflăm valoarea descoperirilor noastre, trebuie să consultăm specialiştii de la Muzeul judeţean.
Am studiat obiectele descoperite de voi. Sînt foarte valoroase. Cartea descoperită de Tiberiu e un octoih din secolul al XVIII-lea. Pergamentul găsit de Mariana va fi restaurat de noi.
Ceramica aparţine culturii Gava, a tracilor tîrzii... Meritaţi toate felicitările. Şi nu uitaţi: vă vom sprijini bucuroşi, oricînd.

Atît octoihul cît şi pergamentul, cu inscrisuri în limba latină, descoperite de pionierii **Tiberiu Miţa** şi **Mariana Cosma**, în cadrul acţiunii „Patrie română, ţară de eroi", au o deosebită valoare istorică. Ele îmbogăţesc astăzi colecţiile Muzeului Judeţean Satu Mare, iar celor doi pionieri li s-a acordat „Meritul pionieresc".

Biblioteca județean
MUREȘ
TIRGU-MURES

Cutezătorii
REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

JOI, 1 AUGUST 1985,
ANUL XIX (NR. 930)

31

ȚARA MEA

E țara mea pămint cu rod bogat,
Perpetuă-nflorire de livadă,
Cu munţi inalţi cu creste de zăpadă
Şi prunci ce cresc sub cer inseninat.

E țara mea comoară-ntre comori
Cu lanuri care văluresc in soare
Şi unde-a muncii vie fremătare
Aprinde constelaţii mari din zori.

E ţara mea tărim de noi balade,
De doine ce sporesc in măreţie
Şi-n care românească omenie
E steagul care flutură pe-arcade.

Cristina Botaş
clasa a VII-a,
Şcoala nr. 29, Galaţi

EPOCA CEAUŞESCU
EPOCA DEMNITĂŢII ŞI MĂREŢIEI ROMÂNIEI SOCIALISTE
EPOCA CEAUŞESCU
EPOCA DEMNITĂŢII ŞI MĂREŢIEI ROMÂNIEI SOCIALISTE
RSR PCR
CEAUŞESCU

MESAJUL-ANGAJAMENT

al Uniunii Tineretului Comunist, Uniunii Asociaţiilor Studenţilor Comunişti şi Organizaţiei Pionierilor

Mult iubite şi stimate tovarăşe Nicolae Ceauşescu,

Aniversarea a 20 de ani de la istoricul Congres al IX-lea al Partidului Comunist Român, eveniment de însemnătate crucială pentru evoluţia vieţii politice, economice şi sociale din patria noastră, care, exprimînd voinţa unanimă a comuniştilor, a întregului popor, v-a ales în fruntea gloriosului şi încercatului partid al clasei noastre muncitoare, constituie pentru tînăra generaţie a patriei, pentru Uniunea Tineretului Comunist, Uniunea Asociaţiilor Studenţilor Comunişti din România şi Organizaţia Pionierilor, un nou şi minunat prilej de a vă ruga să primiţi, mult stimate şi iubite tovarăşe Nicolae Ceauşescu, omagiul înflăcărat, gîndurile şi sentimentele de neţărmurită dragoste şi fierbinte recunoştinţă, de înaltă mîndrie patriotică ale tuturor tinerilor şi copiilor – muncitori, ţărani, intelectuali, elevi, studenţi şi militari – pentru neobosita activitate revoluţionară desfăşurată cu abnegaţie şi dăruire în fruntea partidului şi a ţării, pentru excepţionala cutezanţă, geniala clarviziune şi fermitate revoluţionară cu care acţionaţi pentru făurirea celei mai bune şi mai drepte societăţi pe pămîntul României, visul de aur al omenirii, comunismul.

Cei douăzeci de ani de cînd vă aflaţi în fruntea destinelor naţionale se înscriu sub arcul de boltă al epocii de renaştere naţională pe care, cu profundă satisfacţie şi legitimă mîndrie, o numim „Epoca Nicolae Ceauşescu“, relevînd cu pregnanţă faptul că al IX-lea Congres al partidului reprezintă o piatră de hotar în istoria multimilenară a poporului nostru.

Toate marile victorii pe care le-a obţinut poporul român în aceste două decenii de luptă şi muncă eroică pentru împlinirea celor mai scumpe idealuri ale neamului, pentru înfăptuirea celor mai cutezătoare dintre visurile sale poartă pecetea magistralei dumneavoastră personalităţi politice, ştiinţifice şi revoluţionare.

Cunoscător profund al societăţii noastre şi al realităţilor lumii contemporane, beneficiind de o experienţă fără egal în mobilizarea şi unirea maselor populare la înfăptuirea idealurilor de dreptate socială şi libertate naţională, la construirea socialismului şi comunismului, aţi inspirat şi elaborat, mult iubite şi stimate tovarăşe Nicolae Ceauşescu, ca o sinteză magistrală a gîndirii dumneavoastră revoluţionare concepţia privind făurirea societăţii socialiste multilateral dezvoltate şi înaintare a României spre comunism, recunoscută pretutindeni ca o contribuţie de seamă la îmbogăţirea teoriei şi practicii edificării, cu poporul şi pentru popor, a celei mai înaintate societăţi pe care a cunoscut-o în prezent omenirea. Întotdeauna dumneavoastră aţi ştiut să puneţi în faţa partidului, a poporului direcţii fundamentale de acţiune, obiectivele cele mai îndrăzneţe, care au devenit opere durabile, magistrale întruchipări ale vocaţiei constructive, paşnice a poporului român, jalonînd prin Programul partidului, prin documentele adoptate în Forumul comuniştilor perspectivele unui viitor luminos, strălucită expresie a puterii gîndirii creatoare de a transforma revoluţionar realitatea.

Aceste două decenii au constituit pentru toţi tinerii României socialiste, ca de altfel pentru întreaga noastră naţiune, o etapă de efervescenţă creatoare şi de mobilizare exemplară, de afirmare şi mai puternică a spiritului revoluţionar în toate domeniile de activitate. În această perioadă au fost obţinute cele mai strălucitoare victorii ale poporului nostru, la temelia cărora sînt înscrise şi semnăturile de onoare ale tinerilor patriei în cartea muncii eroice pentru ţară.

Acum cînd sărbătorim 20 de ani de istorie nouă, revoluţionară, de măreţe izbînzi şi realizări, vă încredinţăm, mult iubite şi stimate tovarăşe Nicolae Ceauşescu, că vom acţiona neabătut în spiritul magistralei cuvîntări pe care aţi rostit-o la deschiderea lucrărilor Forumului tineretului, cu pasiune şi elan tineresc, cu dăruire şi romantism revoluţionar, pentru a ridica întreaga activitate de educare comunistă, patriotică şi revoluţionară a tinerei generaţii din patria noastră la cote tot mai înalte, răspunzînd astfel înflăcăratelor dumneavoastră chemări şi îndemnuri.

Vă asigurăm, mult stimate tovarăşe secretar general, că tînăra generaţie a patriei îşi va intensifica preocupările pentru întărirea unităţii tuturor forţelor progresiste şi democratice ale tineretului de pretutindeni acţionînd în perspectiva deschisă de Anul Internaţional al Tineretului, pentru creşterea contribuţiei tuturor tinerilor lumii la promovarea marilor idealuri ale umanităţii – pacea, dezarmarea şi în primul rînd dezarmarea nucleară, înţelegerea şi colaborarea între state, pentru afirmarea dreptului tuturor popoarelor la viaţă, la existenţă liberă şi demnă.

Dînd expresie ataşamentului deplin la politica internă şi externă a partidului şi statului nostru al cărui strălucit promotor sînteţi dumneavoastră, mult iubite şi stimate tovarăşe Nicolae Ceauşescu, noi, tinerii şi copiii României socialiste, ne angajăm ca sub conducerea organelor şi organizaţiilor de partid să nu precupeţim nici un efort pentru realizarea exemplară a sarcinilor ce ne revin în vederea înfăptuirii obiectivelor stabilite de Congresul al XIII-lea al Partidului Comunist Român, a orientărilor şi indicaţiilor dumneavoastră, ctitorul genial al României socialiste moderne, situîndu-ne mereu în primele rînduri, uniţi în gînd şi fapte, în ampla activitate desfăşurată pentru realizarea prevederilor programelor de dezvoltare economico-socială a ţării pe acest an şi pregătirea condiţiilor pentru trecerea cu deplin succes la înfăptuirea măreţelor obiective stabilite pentru cincinalul 1986–1990 şi, în perspectivă, pînă în anul 2000, pentru făurirea viitorului luminos al scumpei noastre patrii, Republica Socialistă România.

COMITETUL CENTRAL
AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

Născuţi în ani de glorii şi lumină,
Prin grija ţării creştem şi-nflorim;
Cu dragoste adîncă şi deplină
Epoca Ceauşescu o cinstim.

Ca pionieri, jurăm ca-ntreaga viaţă
Să o-nchinăm acestui brav popor!
Aşa cum ne visează şi ne-nvaţă
Al patriei iubit conducător.

Epoca Ceauşescu

Pe punţile vremii
Trec lumini stelare.
Pe arcurile istoriei noi
Se închează o lume
Pe ţărmul patriei
Veghează o nouă epocă.
O epocă asemeni unui soare
Ce cu razele-i cuprinde
Ţara toată.

Şi în lumina acestei epoci
Gîndim, muncim şi trăim,
Zidim noi ctitorii
Viitorului.
Este o epocă răspîndită
Din gîndirea acelui temerar
Ce ţara scumpă
O ridică în înalt.

Mirel Iosif
Călăraşi

Omagiu

Un nume se înalţă peste ţară,
Pe plai de Olt i-i satul părintesc.
În jurul lui e numai primăvară
Şi-n preajma lui toţi oamenii zîmbesc.

În jurul lui cîmpia dă în floare,
Cetăţi de aur se înalţă, drepte,
Un porumbel se-ndreaptă către soare
Sub razele gîndirii înţelepte.

Căci Omul Ceauşescu ne conduce
Spre culmea înfloririi României
Şi face ţara tot mai sus să urce
Sub semnul păcii şi prieteniei.

Ancuţa Mărieş
Zalău

Marele Erou

În ţara mea
un lan de grîu e zarea
străjuit de roşii maci
ce-şi poartă-n vînt culoarea;
albastru florilor de in
şi de cicoare
cules din unda
adîncilor izvoare,
se leagă strîns
cu galbenul de soare,
culori ce răspîndesc în lume pacea
desprinsă din inimile
ce împletesc cu ele tricolorul,
stindardul ţării mele
înălţat pe culmi
de marele erou al României —
Tovarăşul **NICOLAE CEAUŞESCU.**

Simona Porfir
Bacău

REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

CONSTELAȚIA
Vacanță

Homorod:

TABĂRA DE CREAȚIE LITERARĂ ȘI PLASTICĂ

Timp de 12 zile, tabăra de la Homorod-Băi, județul Harghita, și-a desfășurat activitățile sub semnul generos al creației artistice. Peste 250 de talentați pionieri în domeniul creației literare și plastice din toate județele țării au petrecut aici, în vecinătatea munților, a brazilor și a rîurilor cu ape zglobii și limpezi, zile de neuitat.

S-au întîlnit la Homorod pionieri din cunoscutele cercuri de creație literară și plastică din Bîrlad, din Albeștii de Argeș, Drăgășani-Vîlcea, Ocna Mureș-Alba, București, Alba Iulia...

Chiar în primele zile ale sosirii lor în tabără, tinerii poeți, precum și cei care-și încearcă condeiul pe tărîmul prozei au desfășurat o bogată activitate în cadrul cenaclului literar „Stropi de soare". Aici și-au citit creațiile, și-au îmbogățit cunoștințele, au realizat utile schimburi de experiență.

Tuturor, excursiile și drumețiile, serile cultural-artistice, diferitele activități sportive desfășurate în cadrul „Daciadei" taberei, focurile de tabără, ca și veselele carnavaluri le-au oferit amintiri de neuitat.

Împărtășindu-ne din impresiile sale, Iulian Nistea, din Alba-Iulia, ne-a spus că lui și altor colegi care participa pentru prima oară la o astfel de tabără natura le-a oferit totul pentru a scrie, a crea. Pionierii plasticieni s-au întrecut la rîndul lor în realizarea unor desene prin care redau aspecte din viața fericită a copiilor din România socialistă, dorința de pace, sentimentele de prietenie și solidaritate care-i animă față de toți copiii lumii. Cele mai reușite dintre lucrări au fost alese pentru expoziția organizată în tabără. Tinerii artiști plastici, printre care Alina Roanta, Irina Buzdugan, Cristina Calenciuc, Bogdan Florea, Cătălina Popovici din județul Suceava, Adina Bălan, Oana Ilaș, Gabriela Vătăvoiu, Lavinia Iacob din județul Neamț, Adriana Rădulescu, Emil Rotărescu, Mare Dănilă, Iulian Gaiță și Cătălin Munteanu din județul Buzău și încă mulți alții și-au manifestat dorința să contribuie la sporirea frumuseții taberei dragi, prin realizarea unei picturi murale de proporții monumentale. Ce reprezintă ea? Iată, am reținut pentru voi cîteva dintre răspunsurile date chiar de către realizatorii ei:

Cătălin Munteanu, cercul de pictură „Ion Andreescu", Buzău: „Am vrut sa exprimam cu mijloacele specifice picturii dorința noastră de pace și prietenie cu toți copiii lumii, idealurile de dreptate și libertate ale poporului român".

Gabriela Vătăvoiu, Școala nr. 2, Piatra Neamț: „Am încercat să reprezentăm, în fresca realizată, viața fericită a copiilor din patria noastră sub multiple aspecte: învățătură, joacă, activități practice, drumeție, sport, activități cultural-artistice. Pe scurt, am dorit să redăm scene din viața noastră, a celor care ne-am născut și creștem într-o epocă de aur a țării, „Epoca Nicolae Ceaușescu". Dorim ca toți ceilalți copii care-și petrec vacanța aici să privească cu plăcere lucrarea noastră și să se regăsească în ea".

Pentru toți cei peste 250 de tineri artiști, tabăra de creație literară și plastică de la Homorod a constituit un minunat spațiu al creației și veseliei, al dialogului despre artă și mesajul ei. Și nu numai atît. A fost spațiul în care s-au legat frumoase prietenii.

CULORILE BUCURIEI ÎN LUCRĂRI DE ARTĂ

A devenit o tradiție pentru pionierii Capitalei, printre care și a pasionaților de artă decorativă din Sectorul 2, de a organiza expoziții la Muzeul satului. Iată-i pe acești colegi și prieteni cu suflet gingaș ca florile, într-o ambianță ce ne duce cu gîndul la **izvoare nesecate care, dacă bei din ele, te întineresc, îți dau noi puteri de viață, îți stimulează forța creatoare.**

Activitatea lor s-a finalizat prin realizarea unor obiecte decorative sau de utilitate practică, ceea ce a constituit obiectul unor expoziții și concursuri organizate la locul de muncă al părinților, în școli, muzee, la Teatrul Național „I.L. Caragiale", la Casa Corpului Didactic – acțiuni la care au fost invitați mulți specialiști. Numeroasele premii obținute la toate edițiile Festivalului Național „Cîntarea României" atestă pasiunea și dăruirea pionierilor care activează aici. Ne bucură mult, spre exemplu, reîntîlnirea cu pioniera Silvia Bleau, care ne spune că în motivul popular pe care-l lucrează acum pune și o parte din sufletul ei fericit de copil, din zîmbetul ei cald și curat. De asemenea cu Georgeta Bibo, Ana-Maria Rotariu, Laura Hristea, Livia Barabaș, pe care le-am văzut nu o dată fie aplecate asupra blocurilor de desen, fie țesînd la gherghefuri, fie lucrînd cu acul, cu această „sculă genială ce-mbracă omenirea de miile de ani", cum scrie Geo Bogza. Zugrăvind cu migală în culorile bucuriei un întreg univers de lumină și puritate, universul copilăriei fericite din epoca glorioasă, Epoca Nicolae Ceaușescu, pionierii artiști ne insuflă un sentiment de caldă trăire patriotică. (În imagine împreună cu meșterul popular Dumitru Vrînceanu din Berzunți-Bacău, invitat al pionierilor din Sectorul 2 al Capitalei, cu prilejul unei recente expoziții de artă populară pionierească.)

LINDA BURLAN și NICOLAE TESLOIANU, Subredacția „Cutezătorii", Sectorul 2, București

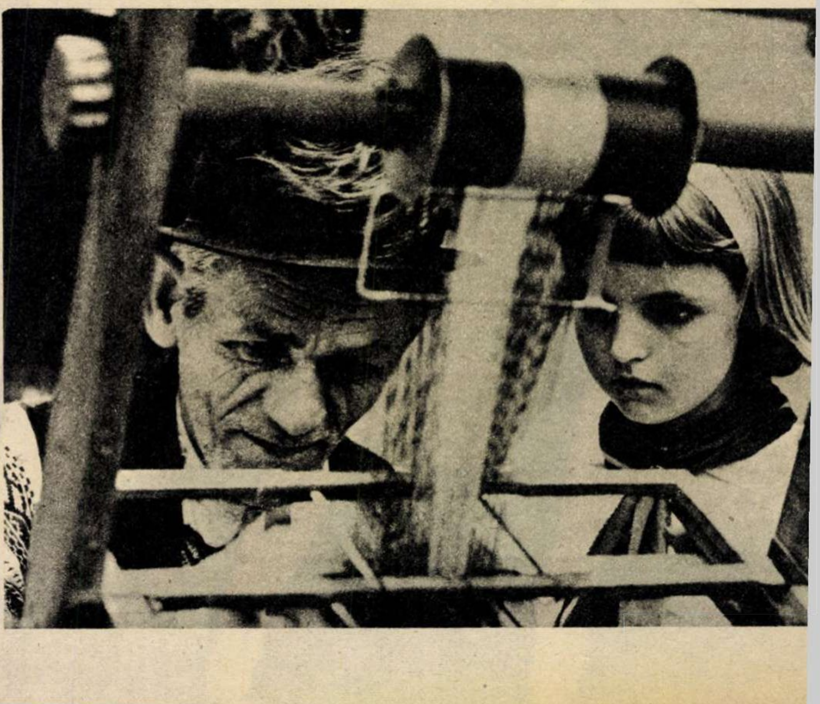

CALENDAR ESTIVAL

În calendarul verii se înscriu, în continuare, numeroase acțiuni cu caracter politico-educativ și cultural-artistic, tehnico-aplicativ, sportiv-turistic și de P.T.A.P. la care participă mii și mii de pionieri aflați în tabere republicane.

În **Tabăra republicană de navomodele** de la Amara — Ialomița, se află în perioada 27 iulie—7 august cei mai buni navomodeliști, iar la Poiana Soarelui — Brașov s-au întîlnit pasionații radiotelegrafiști fruntași care desfășoară un bogat schimb de experiență în **Tabăra republicană de radiotelegrafie.**

La Suceava a început, la 27 iulie, tradiționalul concurs **„Ciprian Porumbescu“** care va avea loc pînă la 5 august.

Printre numeroasele acțiuni cu caracter sportiv-turistic și de P.T.A.P. ce au loc în aceste zile se află: **Cupa „Pionierul“ la fotbal** — Iași (1—4 august) și activitățile din **Tabăra republicană „Pentru apărarea patriei“** — Nucșoara, Argeș (27 iulie—7 august).

PARCUL...EXPOZIȚIE!

O frumoasă tabără, găzduită în Găești, i-a reunit pe pionierii dîmbovițeni pasionați și talentați în sculptură în piatră. Timp de două săptămîni, ei au dăltuit cu meșteșug și imaginație numeroase lucrări, care au fost apoi amplasate în Parcul Pionierilor din oraș. Micii sculptori au beneficiat, pe parcursul întregii perioade de desfășurare a taberei, de îndrumare de specialitate, de un bogat program de activități recreative: drumeție pe rîul Argeș, excursie în împrejurimile orașului Găești și municipiul Tîrgoviște, sport.

De la colegii lor, pionierii din comuna Edera, aflăm că și ei au organizat o reușită expoziție de desene intitulată „Anii copilăriei noastre fericite“. Iată deci, dragi prieteni, vă sfătuim, dacă vă veți afla prin apropierea celor două localități, să nu uitați să vizitați și expozițiile amintite. Realizatorii lor ne asigură că nu veți regreta popasul făcut.

EXPEDIȚIONARI ÎN ÎNTRECERE

Prin tradiție, la Padiș, în județul Bihor, luna iulie a fost luna în care pionierii expediționari arădeni s-au întîlnit într-o amplă manifestare dedicată Expediției „Cutezătorii“, organizată împreună cu colegii bihoreni. Foarte disputate întreceri au pus la încercare îndemînarea expediționarilor în instalarea rapidă a corturilor sau în pregătirea celor mai... gustoase meniuri de excursie. Participanții au întreprins, de asemenea, cercetări privitoare la flora și fauna acestei bogate zone montane și, desigur, au adunat o însemnată cantitate de plante medicinale specifice sezonului. N-au lipsit întrecerile de orientare turistică, pentru care membrii celor zece echipaje arădene s-au pregătit foarte bine.

În ospitalierele tabere de la **Dezna, Căsoaia, Săvîrșin, Păuliș,** ca și în satele de vacanță din **Sîntana, Chișineu-Criș, Cladova** și altele își petrec plăcute zile de odihnă sute și sute de pionieri.

Dar anotimpul vacanței este și un anotimp al muncii. În cele 154 tabere de muncă patriotică, 11 500 de pionieri împletesc jocul și cîntecul cu hărnicia. Ei participă la lucrări de întreținere a culturilor, la culesul fructelor și legumelor de sezon, dînd un prețios ajutor părinților, sătenilor cooperatori.

Și în județul Arad continuă, bineînțeles, acțiunile-record de recuperare a materialelor refolosibile și de culegere a plantelor medicinale. Pînă la această oră, 46 tone de plante medicinale au strîns și predat Plafarului harnicii pionieri ai județului Arad. Reporterii care ne-au transmis acest telex de vacanță arădean au ținut să evidențieze, pentru marile cantități de plante medicinale colectate, pe colegii lor din localitățile **Nădlac, Șagu, Gura-Honț, Șilindia, Pecica, Pîncota, Grăniceri, Macea** și **Sînmartin.**

ACȚIUNEA „3R“

LA TG. MUREȘ — DUMINICĂ-RECORD ÎN RECUPERAREA MATERIALELOR REFOLOSIBILE

Într-una din duminicile acestei vacanțe, pionierii Școlii nr. 4 din Tg. Mureș s-au întîlnit în curtea școlii. După ce s-au organizat pe echipe, au pornit pe străzile din cartier într-o amplă acțiune de recuperare a materialelor refolosibile de la populație. Și, pretutindeni, s-au dovedit a fi bineveniți, căci, de la fiecare casă au plecat încărcați cu baloturi de hîrtie și textile, precum și cu ambalaje de sticlă.

Bucuroși să-i primească pe harnicii și întreprinzătorii pionieri, locuitorii i-au invitat să cerceteze podurile și pivnițele. Pioniera Szász Éva ne-a comunicat că, în duminica aceea, cu toții s-au reintors în curtea școlii cu însemnate cantități de maculatură, materiale textile, sticle, borcane și materiale feroase. Satisfacția copiilor a fost foarte mare cînd au constatat că roadele hărniciei lor din ziua aceea au făcut ca angajamentul lor la muncă patriotică pe acest an să fie chiar depășit. „Camionul care a venit să ridice materialele refolosibile colectate de noi în duminica aceea, scrie Éva, era arhiplin, spre bucuria noastră, a tuturor“.

Și acum, în vacanță, spiritul gospodăresc, de economisire, de grijă — pentru ca nimic din ceea ce se poate recupera și refolosi să nu se risipească — se face puternic simțit. Astfel, din cele mai diferite zone ale țării primim necontenit știri, imagini fotografice care vorbesc despre hărnicia în colectarea de hîrtie, de fier vechi, de ambalaje de sticlă, de textile. Recent, pionierii Școlii nr. 2 din Galați ne-au comunicat faptul că nici un pionier al unității lor n-a rămas în afara acestei acțiuni patriotice, detașamentul fruntaș acum, pe timpul vacanței, fiind al inimoșilor pionieri din clasa a II-a A, condus de tovarășa învățătoare Angela Stoian.

Din județul Vaslui, pionierii comunei Băcești ne informează că în cadrul activităților de la clubul lor de vacanță se înscrie, săptămînal, și colectarea de importante cantități de fier vechi și hîrtie, de sticle și borcane.

FRUNTAȘII SĂLĂJENI

În ampla activitate de recuperare a materialelor refolosibile, pionierii sălăjeni s-au mobilizat cu entuziasm și de-a lungul vacanței mari. Printre cei fruntași se numără pionierii din localitățile **Fildu de Mijloc, Hereclean, Letca, Mirșid, Sălățig, Sig, (Școala nr. 2) Jibou (Școala nr. 6)** și Școala **„Simion Bărnuțiu“** din municipiul **Zalău.** O mențiune specială,în acest sens, o facem pentru copiii de la Școala „Simion Bărnuțiu“, care au predat, recent, într-o singură săptămînă, 4 376 kg hîrtie și 1 345 kg textile. Fruntașe s-au dovedit detașamentele claselor a III-a C, a V-a A, a VI-a A, clasele a VII-a. Cu toții l-au admirat în această acțiune pe comandantul lor de unitate, pionierul Călin Cioran, din clasa a VII-a, deținător al insignei de „Pionier fruntaș la muncă patriotică“.

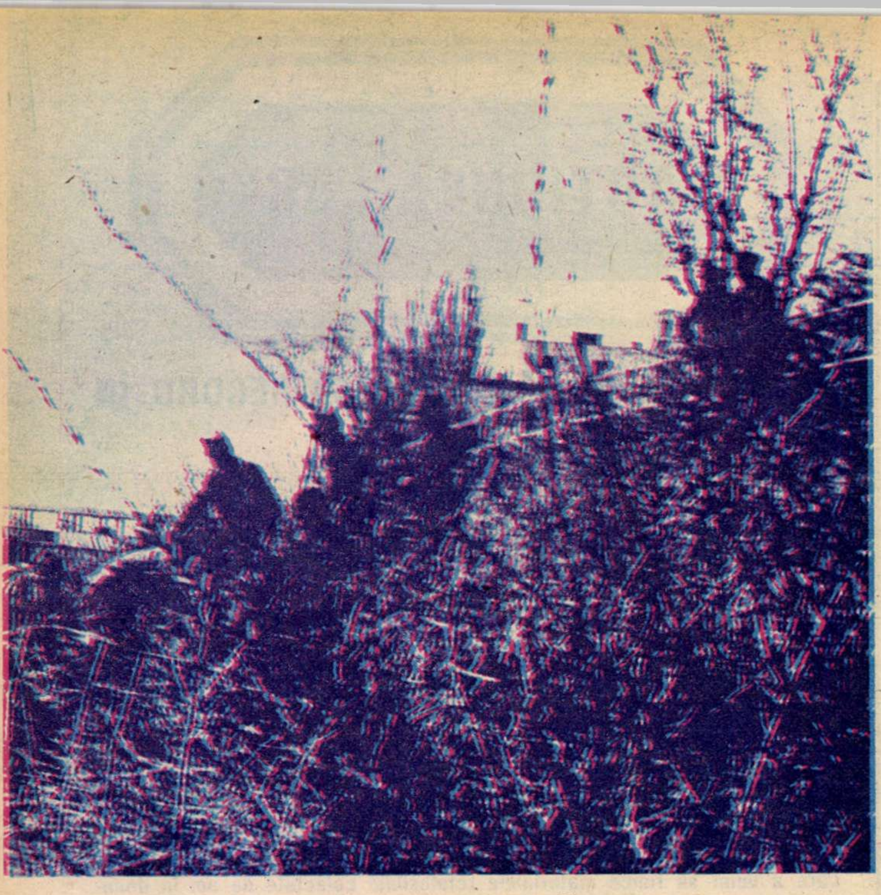

BIRUIT

PRINTRE „BRAZII" DE FOC AI LUPTELOR

...Călătorule, cînd, din fuga trenului, zărești platforma petrochimică și împrejurimile gării Brazi, să-ți amintești și de episodul petrecut pe timpul revoluției din augustul fierbinte al anului 1944 pe aceste meleaguri...

...Drumul pe calea ferată pînă la Crivina a decurs în bune condiții. Nu ne-a deranjat nimeni. În stație însă am dat peste trenul eșalonului unu. Sosise acolo în noaptea de 28 spre 29 august, deci cu un avans față de noi de circa 6 ore. După cum ne-a informat ofițerul de serviciu pe eșalonul unu, căpitanii Gheorghe Scipione și Vasile Popescu erau plecați în recunoaștere, șeful gării n-a permis ieșirea garniturii din stație deoarece pichetii l-au înștiințat că de la Crivina spre Ploiești linia era minată, iar gara Brazi ocupată de inamic. Și chiar dacă ar fi trecut la deminarea căii ferate, eșalonul nu-și putea continua drumul mai departe din moment ce hitleriștii organizaseră la nord de Crivina, pe aliniamentul gării și al satului Brazi, o puternică poziție de apărare.

– Cu alte cuvinte, mi-am spus, drumul spre Ploiești ne este barat.

Nu era timp de pierdut. Am ordonat debarcarea și am luat repede legătura cu cei doi ofițeri din primul eșalon, care se întorseseră din recunoaștere. Ei ne-au informat asupra situației.

În contact cu inamicul se aflau cîteva subunități de cavalerie românești. Deci exista o linie de front în spatele căreia puteam să luăm măsurile corespunzătoare.

Șeful de stație ne-a pus la dispoziție îndată o drezină de mînă pe care ne-am înghesuit, în afară de mine și de șeful biroului operații, cei doi căpitani din eșalonul unu, plus comandanții companiilor de pionieri și de comandă. În fața noastră era o altă drezină de mînă, cu cîțiva pistolari. „Lopătînd" din răsputeri am ajuns la gara Prahova, de unde se auzeau bine pocniturile puștilor, răpăitul armelor automate. Zgomotul venea dinspre nord. Am hotărît să facem recunoașterea tocmai de sus, de pe estacada podului de cale ferată de peste rîul Prahova, care se profila în zare. Aceasta din cauza terenului acoperit. N-am apucat să ne apropiem bine de punctul de stație că, deodată, patrula de pistolari care ne preceda la vreo 300 de metri a fost primită cu foc de arme automate chiar de la pod. Militarii s-au adăpostit, iar apoi s-au avîntat, prin cîteva salturi, pînă la linia cavaleriștilor din contact, care se aflau în apropierea podului. S-a încins, pe loc, un viu schimb de focuri.

„Bravo, băieți! – mi-am spus. Ați acționat după gîndul meu." Apoi am hotărît să trimit o subunitate pentru a da peste cap, cît mai repede, rezistența inamică. Prin perdelele de pomi aflate în dreapta căii ferate, grupele noastre s-au apropiat în grabă de rezistența dușmană, nevăzute, trecînd apoi, din mișcare, la un atac de flanc. Lupta a fost scurtă, dar crîncenă. Îngroziți, fasciștii au luat-o la fugă, unii pe pod, alții prin apă. O parte dintre ei au căzut secerați de loviturile noastre. Podul a fost salvat de la distrugere. Pionierii regimentului l-au deminat și l-au făcut utilizabil.

Timpul se scurgea cu nespusa repeziciune. Am înnoit ordinul de urcare pe estacadă spre a continua recunoașterea.

De-abia ne cățărasem pe broderia de fier a podului și s-a abătut asupra noastră un șuvoi de foc de mitraliere. Nu știu cum de am scăpat cu toții neatinși.

– Rămîneți așa! – le-am strigat celorlalți.

– Auziți ce foc s-a încins și în stînga, spre satul Brazi, îmi atrase atenția Vasile Popescu.

În față, în dreapta și în stînga noastră, explodaseră cîteva mine de aruncător. Întreaga schelărie a podului se cutremura, lovită de schije... Cam tot în același timp a fîlfîit ceva pe deasupra noastră. Trăsese asupra pozițiilor inamice din proprie inițiativă locotenentul Dumitrescu din compania de branduri de 120 mm. La cîteva secunde în jurul gării Brazi s-au ridicat norii exploziilor. Noi am coborît imediat de pe pod.

– Vasăzică, mi-am recapitulat în minte: gara Brazi este ocupată de inamic, avînd rezistențe și în dreapta și în stînga. Nu sînt lămurit însă ce se întîmplă cu satul Brazi.

Am hotărît să întreprindem și în acea parte o recunoaștere. Ne-am strecurat prin spatele subunităților de cavalerie, aflate în contact cu forțele dușmane. Am ajuns pe un dîmb de dincolo de rîul Prahova, la nord de satul Tinosul. Observațiile noastre, completate cu informațiile primite de la unul din comandanții subunităților de cavalerie din sector, ne-au dus la concluzia că satul era înțesat cu hitleriști. S-au descoperit, între altele, două baterii germane de artilerie antiaeriană. Amplasamentele lor au putut fi precis determinate după ce am luat contactul cu cîțiva țărani sosiți chiar atunci din Brazi. Ei ne-au spus că tunurile nemțești sînt în fața dispensarului al cărui acoperiș, cu un coș mai înalt, se zărea din punctul nostru de observare. Tot de la ei am aflat că hitleriștii ocupaseră satul cu două zile în urmă, iar pe marginea localității au și unele lucrări genistice.

Împreună cu ofițerii aflați cu mine în recunoaștere am tras următoarea concluzie: punctul forte al inamicului este satul Brazi de unde se putea intercepta bine atît calea ferata, cît și șoseaua care, pentru hitleriști, avea o mare importanță (majoritatea forțelor erau motorizate). Apoi am hotărît să continui fixarea de front a inamicului din gară și din jurul ei, cu elementele aflate în contact, iar cu majoritatea forțelor să atac localitatea Brazi, manevrîndu-le pe la vest. În acest scop am constituit repede o grupare de forțe pentru executarea atacului, compusă dintr-un escadron de cavalerie, aflat în față, două plutoane de pistolari, organizate din ostași de la ambele garnitur de tren și din compania de pionieri a Regimentului 34 infanterie. De la început am repartiza grupării și un pluton de tunur antitanc. Gruparea de atac urm să fie sprijinită de focul companiei de branduri de 120 mm ș de cel al companiei de tunar

Pentru organizarea acestei acțiuni mi-au trebuit două ore. L ora 17, tot planul de acțiune er gata.

La ora stabilită, subunitățil noastre, instalate lîngă pod, a început să tragă. Inamicul a bănuit că, probabil, din acea direcție se va produce atacul nostru De aceea el a început să deplaseze trupele dinspre margine localității către pod. Atunci an dat semnalul de atac asupra satului Brazi. Pironit de ploaia d foc a trupelor din contact și d loviturile precise ale aruncătoarelor de mine de 120 mm dușmanul, prins în plină schimbare de poziție, a intrat într- mare, mare derută. Doar dup ce tunurile lui au ripostat îns fără precizie, hitleriștii s-au m dezmeticit, deschizînd foc c toate categoriile de armamen Lupta s-a încins „pe viață și p moarte". Trupele noastre înair tau vijelios. Tunurile antitanc, rîndul lor, luau sub foc preci fiecare rezistență fascistă.

Situația hitleriștilor devenis disperată. Focul lor era de acur haotic și tot mai slab. Coloanel de mașini cu soldați cățărați p unde puteau, începuseră să s retragă în plină viteză spre nor Mulți hitleriști încercau să scap cu fuga dincolo de sat, prin p dure și pe terenul frămîntat c explozii din apropierea gării. C din gară au părăsit și ei pozițiil urmăriți îndeaproape de subun tățile care luptaseră la pod. H tleriștii n-au mai avut timp s

ORII

EVOCĂRI DE ION GH. PANĂ
Col. (r.), veteran din războiul antihitlerist

distrugă nici gara, nici calea ferată.

Cînd începu să se așeze amurgul peste întinderea cîmpului de bătaie, noi stăpîneam deja satul și gara Brazi. În fuga lor precipitată, fasciștii au lăsat pe teren foarte mulți răniți, arme automate, mașini în flăcări. Satul Brazi își proiecta pe însîngerarea apusului văpăile și fumurile incendiilor. Au fost capturate atunci 8 tunuri de 88 mm (o captură substanțială), două camioane și alte materiale de război, iar mai mulți fasciști au fost făcuți prizonieri.

Iată deci că dintr-un simplu incident, cum ne apărea la început situația descrisă, s-a născut o aprigă luptă care constituia, de fapt, numai o părticică din marele angrenaj al acțiunilor pe care le desfășurau trupele române pentru nimicirea forțelor fasciste din zona Ploiești și de pe toată Valea Prahovei.

*

Pe drumul deschis prin luptă, trenul nostru avea să continue înaintarea spre Ploiești-Cîmpina-Brașov... Am stabilit și ordinea deplasării.

Mai bubuia tunul și mai lătra mitraliera, mai săgetau avioanele văzduhurile, mai spintecau navele militare fluviale apele străvechiului Danubiu, se mai încrîncenau ostașii împreună cu premilitarii și gărzile patriotice, ajutați de mulțimile române pentru capturarea și dezarmarea forțelor hitleriste și eliberarea pămîntului străbun, cînd Divizia „Mărășești", după ce și-a deschis drumul în lupta de la Brazi, a ajuns în Transilvania, debarcînd la Tîrnăveni... Și de aici ne-am avîntat în „epopeea" Mureșului...

BĂTEA VÎNTUL, BĂTEA TUNUL...

...Încă nu se stinseseră repetatele ecouri ale tumultului luptelor revoluționare din Augustul fierbinte 1944 pe Litoralul Mării Negre, de unde Divizia „Mărășești" s-a avîntat în 52 de garnituri de tren a cîte 50 de vagoane fiecare garnitură către cîmpiile de bătaie din Transilvania.

Făceam parte din primul batalion care în huruit metalic gonea peste podul de la Cernavodă spre întinderile Bărăganului, ajungînd, noaptea tîrziu, lîngă gara Brazi din județul Prahova.

La 5 septembrie, sub ploaia razelor de soare ale toamnei, am intrat în taifunul de foc și de sînge al Mureșului.

După cinci zile de asalturi necontenite pentru cucerirea vestitului deal Sîngeorgiu din zona localităților Iernut, Ogra, Cipău, Oarba de Mureș, divizia noastră a izbutit să cucerească cel mai solid bastion al hitleriștilor de pe Mureș... Prețul a fost tare scump. Unsprezece mii de morți și douăzeci și trei de mii de răniți pe care i-a lăsat acolo atît Divizia „Mărășești", cît și diviziile 3 și 21 infanterie și 8 cavalerie. Compania a 10-a pe care am comandat-o, începînd din portul Constanța pînă aici, a mai rămas la sfîrșitul luptelor doar cu cinci oameni în viață. De aceea s-a hotărît să iau comanda altei companii, a 6-a, din același regiment cu care am străbătut apoi drumul lung bătut de gloanțe în Transilvania, Ungaria și Cehoslovacia pînă la 9 Mai 1945.

După terminarea luptelor de pe dealul Sîngeorgiului, regimentul a fost cantonat într-un sat, Bord, unde s-a reorganizat, venindu-ne noi întăriri.

În după-amiaza zilei de 28 septembrie 1944, regimentul (refăcut) a fost adunat la marginea pădurii din apropierea localității. Comandantul, colonelul Ion Botea, astăzi general-locotenent în rezervă, după ce a adunat unitatea în careu a cerut să vină fanfara unității și drapelul ei de luptă. În jurul ostașilor au început să crească grupuri de săteni: bărbați, femei și foarte mulți copii. Toți priveau mirați la cele ce se petreceau. La un moment dat, colonelul, suit pe o moviliță de pămînt, a început să vorbească oștenilor despre faptele de vitejie ale militarilor în luptele de pe dealul Sîngeorgiului...

Colonelul a salutat drapelul, iar fanfara militară a început să cînte cunoscutul marș „Ardealul, Ardealul ne cheamă..."

Mai întîi ca un susur de izvor s-a auzit plînsul mulțimilor. Soldații însă nu clinteau.

Către seară, comandantul unității a spus că regimentul se va încolona pentru ca în marș forțat să ajungă pe Cîmpia Turzii, deoarece peste cîteva zile din acea zonă va începe marea ofensivă a Armatei Române pentru eliberarea definitivă a părții de nord a Transilvaniei. De acolo se va continua mai departe lupta pînă la victoria finală asupra fascismului.

În zorii zilei de 8 octombrie, soarele săruta cu razele lui de foc pe Cîmpia Turzii zecile și zecile de mii, sutele de mii de soldați români. Fiecare militar aflase că pe acea cîmpie, în august 1601, marele voievod Mihai Viteazul, care la 1600 intrase glorios în cetatea Alba Iulia, săvîrșind pentru prima oară în milenara istorie a poporului nostru unirea celor trei țări românești: Muntenia, Moldova și Transilvania, fusese ucis mișelește, așa precum mișelește la 30 August 1940, în palatul Belvedere din Viena, Hitler și Mussolini au înfipt pumnalul în trupul României, răpindu-i partea de nord a Transilvaniei.

A doua zi, la 9 octombrie 1944, tot cerul a fost sfîșiat de mii și mii de tunuri, aruncătoare, mitraliere și bombe de avion sub protecția cărora s-a avîntat la marea luptă oastea română.

(Va urma)

HĂRNICIA OMULUI, BELȘUGUL PĂMÎNTULUI

Temeinicie și viitor

Iata-ne în Cîmpia Bărăganului, una din marile zone ale agriculturii moderne românești. Cooperativa agricolă de producție din comuna Gh. Doja este aici un adevărat avanpost de rod și hărnicie. Adevăratul ei viitor începea în urmă cu 20 de ani, fiind cea dintîi cooperativă agricolă de producție pe care tovarășul Nicolae Ceaușescu a vizitat-o îndată după cel de-al IX-lea Congres al partidului, în vara anului 1965.

În Bărăgan și satele, și oamenii, și holdele, și soarele se ivesc brusc din orizont. Singura unitate de măsură de-aici este hărnicia omenească. Anotimpul care le cuprinde pe toate celelalte este anul agricol de la 1 ianuarie pînă la 1 ianuarie! Aici contează fiecare clipă; ziua muncii, a hărniciei începe în cîmp și sfîrșește tot în cîmp. Dacă hărnicia este una din laturile fundamentale ale muncii, a doua ei latură este disciplina fiecărui braț de muncă, a fiecărei frunți de gînd și creație. Pămîntul, uneltele și sămînța sînt unite în jurul omului, iar munca gospodarilor din comuna Gh. Doja sintetizează toate cele patru anotimpuri în avuția acestei vetre, avuție care sporește de la zi la zi. La baza acestei temeieri stă însăși concepția secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, anume ca pămîntul devine cu atît mai roditor și mai darnic cu cît omul este mai harnic și mai îndrăgostit de acest pămînt; fiecare palmă de pămînt este ființa din ființa oamenilor din această comună. Cu atît mai mult cu cît ei au înțeles de la mic la mare că vatra lor, pămîntul lor, avuția de-aici, fac parte din vatra mare a țării, din întregul pămînt al României, că a înfăptui cu adevărat noua revoluție agrară aici înseamnă a fi integrat noii revoluții agrare românești.

Investițiile făcute de către stat în agricultura românească s-au materializat la C.A.P.-Gh. Doja în ample lucrări de îmbunătățiri funciare, în moderne complexe de creștere și îngrășare a animalelor, în mijloace pentru mecanizare, beneficiarii cei dintîi ai acestor realizări fiind înșiși propietarii și producătorii de aici: țăranii din „orășelul" Gh. Doja din Bărăgan.

Dialog sumar cu... cifrele

Milionarii din comuna Gh. Doja au pornit în 1958 de la... două atelaje, 56 ha pămînt și cele 26 familii înscrise în „colectivă". Fiecare familie a contribuit la înjghebarea „averii" de-atunci cu cîte o oaie și 2 pui de găină. S-au mai adăugat o furcă de salcîm și o secure cu care s-a construit primul grajd pentru cai. La acea oră lumea nu prea întrezărea ivirea unui alt adevăr, și-anume că numai peste cîtiva ani vor începe sa rodească sutele de mii și mii de kilograme de grîu și porumb; că verbele „a ara" și „a însămînța", „a munci" cu har pămîntul sînt verbele de aur ale pîinii noastre de azi. Cele 3 300 ha de teren arabil cît are C.A.P. de aici au devenit un pămînt al muncii și pîinii. În locul ciulinilor legendari, în fiecare an urcă aici grîul cîntărind peste 6 000 kg la hectar, iar porumbul ajungînd la 9 600 și 10 000 kg la hectar. Închipuiți-vă, de asemenea, un hectar din aceste orizonturi dînd 32-35 000 kg sfeclă de zahăr.

E vorba cumva de un miracol? Nu. E vorba despre faptul că pe această mare a holdelor și pămînturilor arate și muncite din zi și pînă în noapte, din noapte și pînă în zi, munca și hărnicia sînt tot anul la datorie. Răsplata n-a întîrziat: C.A.P.-Gh. Doja este de două ori distinsă cu înaltul titlu de Erou al Muncii Socialiste, de cinci ori distinsă cu Ordinul Muncii cl.I, primind și alte peste 40 de distincții, medalii și diplome pentru locurile fruntașe ocupate în județ și pe țară. La rîndul ei, comuna este distinsă cu Ordinul Muncii cl.I, deținînd și alte diplome și medalii pentru locurile fruntașe ocupate în întrecerea socialistă cu localitățile din Ialomița. Însuși pămîntul e medaliat de frunțile, de mîinile, de ordinele și medaliile muncii.

Inscripții pe aripile muncii

În ultimii 15-20 de ani, localitatea a început sa capete înfățișare de orășel, noile construcții, casele gospodarilor, așezămintele, școlile și grădinițele, dîndu-i un aspect de așezare agrară modernă. Cei peste 20 de kilometri de asfalt format din șosele, piața din centru, străzile comunale și trotuarele constituie o adevărată rețea urbană pe care se poate circula altfel decît în vetrele tradiționale. Mai multe familii de cooperatori s-au și mutat în cele două blocuri cu apartamente proprietate personală. Electrificată în întregime, comuna dispune în prezent de mari spații comerciale, frizerie și coafor, magazine universale, cofetărie, moară nouă, farmacie, magazin ferometal, sedii noi de C.E.C. și poștă, cămin cultural cu 800 locuri, 5 școli noi, o brutărie plus noul cinematograf. În fiecare casă sau apartament funcționează televizoarele, frigiderele, aparatele de radio, iar agricultorii din comuna Gh. Doja au multe biblioteci personale.

Viitorul este chiar lîngă noi

Practic, toți cei 508 elevi din școala noastră iau parte la întreaga viață și activitate economică, socială, obștească a întregii comune, ne spune tovarășa directoare a școlii (cu clase I-X) din localitate, profesoara Valerica Neagu. În acest sens, cercul agrobiologic este un fel de stație-pilot în întreaga mișcare și activitate agricolă școlară. Aici se prefigurează tehnicienii, mecanizatorii și agricultorii de mîine. Cele 13 hectare de pămînt pe care le avem sînt pentru elevii noștri un fel de piste de decolare spre întreaga activitate

---

COMOARA DIN CETATEA ILIDIA

Scenariu: C. DIACONU
Desene:PUIU MANU

4

REZUMATUL EPISODULUI PRECEDENT: Fără să știe că sînt urmăriți indeaproape de unul din cei patru bărbați care caută o comoară în incinta cetății, expediționarii deschid, oficial și festiv, șantierul lor arheologic. Întorși in tabără, află de la cei doi colegi ai lor rămași de serviciu că i-a vizitat un cioban care i-a întrebat dacă n-au văzut doi cai fugiți in noaptea trecută de la stîna de pe Muntele Negru, speriați fiind de lupii care le-au furat două oi.

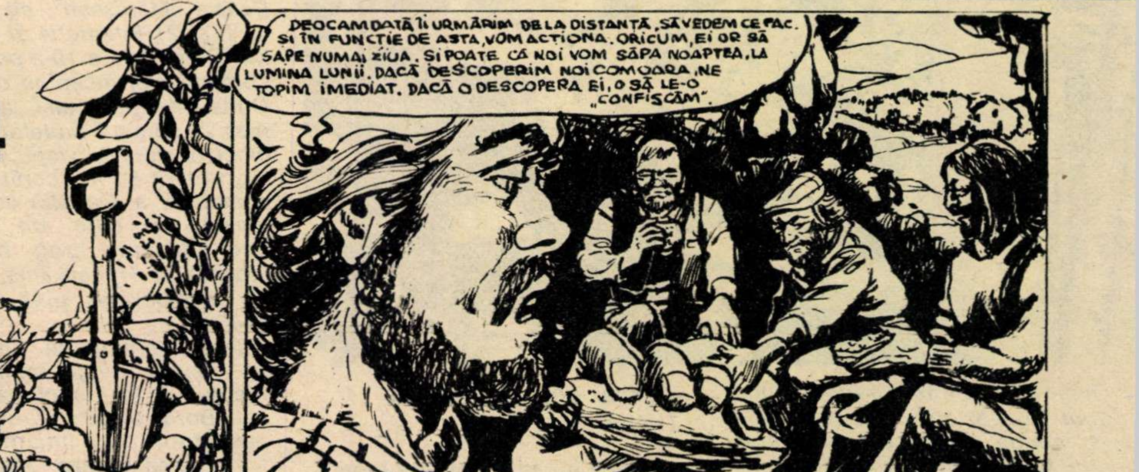
DEOCAMDATĂ ÎI URMĂRIM DE LA DISTANȚĂ, SĂ VEDEM CE FAC. ȘI ÎN FUNCȚIE DE ASTA, VOM ACȚIONA. ORICUM, EI OR SĂ SAPE NUMAI ZIUA. ȘI POATE CĂ NOI VOM SĂPA NOAPTEA, LA LUMINA LUNII. DACĂ DESCOPERIM NOI COMOARA, NE TOPIM IMEDIAT. DACĂ O DESCOPERA EI, O SĂ LE-O „CONFISCĂM".

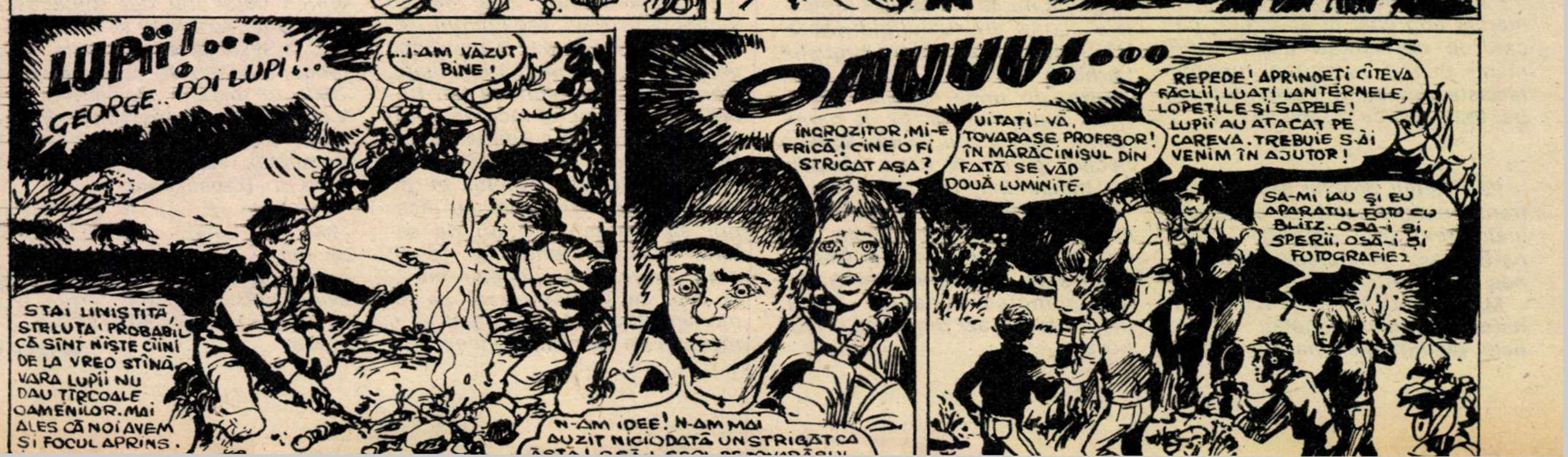
LUPII!... GEORGE.. DOI LUPI!..
...I-AM VĂZUT BINE!
STAI LINIȘTITĂ, STELUȚA! PROBABIL CĂ SÎNT NIȘTE CÎINI DE LA VREO STÎNĂ. VARA LUPII NU DAU TÎRCOALE OAMENILOR. MAI ALES CĂ NOI AVEM ȘI FOCUL APRINS.
OAUUU!...
ÎNGROZITOR, MI-E FRICĂ! CINE O FI STRIGAT AȘA?
N-AM IDEE! N-AM MAI AUZIT NICIODATĂ UN STRIGĂT CA
UITAȚI-VĂ, TOVARĂȘE PROFESOR! ÎN MĂRĂCINIȘUL DIN FAȚĂ SE VĂD DOUĂ LUMINIȚE.
REPEDE! APRINDEȚI CÎTEVA FĂCLII, LUAȚI LANTERNELE, LOPEȚILE ȘI SAPELE! LUPII AU ATACAT PE CAREVA. TREBUIE SĂ-I VENIM ÎN AJUTOR!
SĂ-MI IAU ȘI EU APARATUL FOTO CU BLITZ. O SĂ-I ȘI SPERII, O SĂ-I ȘI FOTOGRAFIEZ

agricolă din comună și din C.A.P. Fii de cooperatori-eroi, copiii, au în conștiința lor dorința de a-i urma pe medaliații de azi ai Bărăganului din comuna Gh. Doja. Și pentru această „lume a viitorului", primăvara, vara și toamna înseamnă muncă. Sînt anotimpurile cînd toți se află în cîmpuri, în grădini, în lanuri de fasole și porumb, crescînd vite și oi, la irigații. Fiecare, în parte, își însușește încă de pe acum „dialectica" gospodarului agricol modern. Pionieri și elevi ca Garofița Lazăr, Liviu Manea, Elvis Stanciu, Daniel Tudosie, Marinela Cîrstoiu, Irina Dumitrașcu, Gabriela Buzea, Marcel Alexe, Viorel Petre și-atîția alții și alții sînt încă de pe acum cunoscătorii celor mai eficiente căi prin care munca și pămîntul pot deveni pîine. De altfel, unii dintre frații lor mai mari, cum ar fi Doru Colin, Odeta Alexa, Amalia Salaoru, Mirela Posea, Viorel Nițu, Florin Nicolescu, Niculița Alexoaie, după ce au fost prin școli și facultăți, au revenit în cîmpia și vatra natală unde sînt azi tractoriști, mecanici, ingineri, economiști, zootehniști și mecanizatori de nădejde.

Privirea în viitor este de fapt o privire în prezentul fierbinte al tuturor treburilor de-aici, al întregii avuții, privirea în ceea ce sînt și devin oamenii din comuna Gh. Doja. Căci Epoca Nicolae Ceaușescu este însăși epoca de aur a întregii țări, este epoca de aur a oamenilor din inima acestei vetre neîntrecut de harnică și plină de avuția pămîntului și a hărniciei omenești.

Ion CRÎNGULEANU

Mihai NEGULESCU

Argeș, aripă de soare

Arc de ape înstelate
cu săgeți ce-alungă ceți,
Argeș, inimă ce bate
în străbunele peceți.

Plai purtînd din mari istorii
descălecătorii pași...
Fiii tăi — nemuritorii —
vin din culmi de Făgărași.

Glasul stelelor îngînă
ape clare de izvor.
Scut de glorie română
e pridvorul munților...

Argeș, prag suind în lume
ca livezile în rod.
Argeș — tîmplă cu renume
de zidar și voievod.

Argeș — muntele, cîmpia...
Brîul tău îi prinde miri.
Să străbată România
Drumul marilor vestiri.

Prag de casă visătoare,
miez de pîine și de nuci;
Argeș — stea cuvîntătoare-n
harul limbii noastre dulci.

Ce înaltă dimineață
porți în val, cu legămînt?
Argeș, dragoste de viață,
patria îmbrățișînd...

Țara mea

Românie, zări înalte
plai de doină și eroi,
Munții,
frate lîngă frate
din milenii vin cu noi.

Românie, numai soare
pe-al copiilor obraz.
Anii,
floare lîngă floare,
cîntă patria de azi.

România ne veghează
zborul către viitor.
Creștem
rază lîngă rază,
sub viteazul Tricolor.

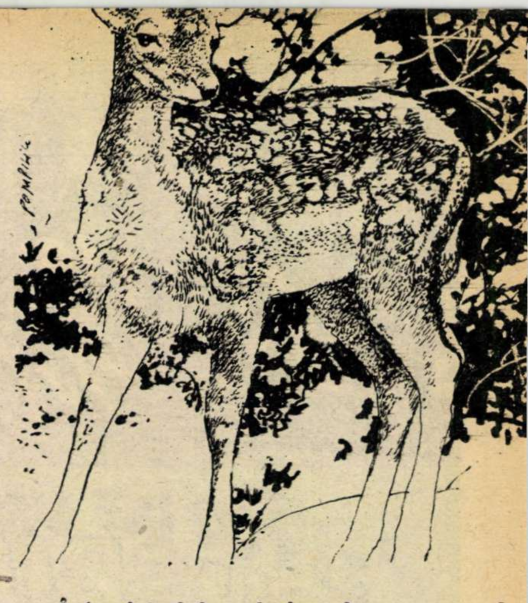

Căprioară, floare rară

Stea ușoară parcă zboară
prin pădure... Cine ești?
Căprioară, floare rară
a pădurii românești.

Paști din iarbă numai rouă,
din izvor sorbi cerul clar.
La urechile-amîndouă
porți luceferi de cleștar?

Liniști, soare în poiană,
triluri, șopote, alint...
Dar ce zgomot răgușit
liniștea pe ochi răstoarnă?

Bum... bum... pac! Îndepărtatul
glas de pușcă, mușcător...
Și-a mustrat cu tragăn bradul
nevăzutul vînător.

Înfundat, tot mai departe
zgomotul se stinge-n mit...
Numai teama — fulg de moarte
căprioară, te-a rănit.

Ce tresari? de ce durere
zgomotul ți-a spus hain?
Glezne sorb din lut putere
și țișnesc din nou, felin.

Zgomotul să nu te doară,
vis de codru daurit,
inflorită primăvară
codrul a învăluit...

Și e liniște, e soare
tîmpla ta, cu nou avînt
ca o stea de dor răsare —
a-nfloritului pămînt...

Bună dimineața, zînă
a-mprimăvăratei firi.
Imnul soarelui îngînă
zborul gleznelor subțiri.

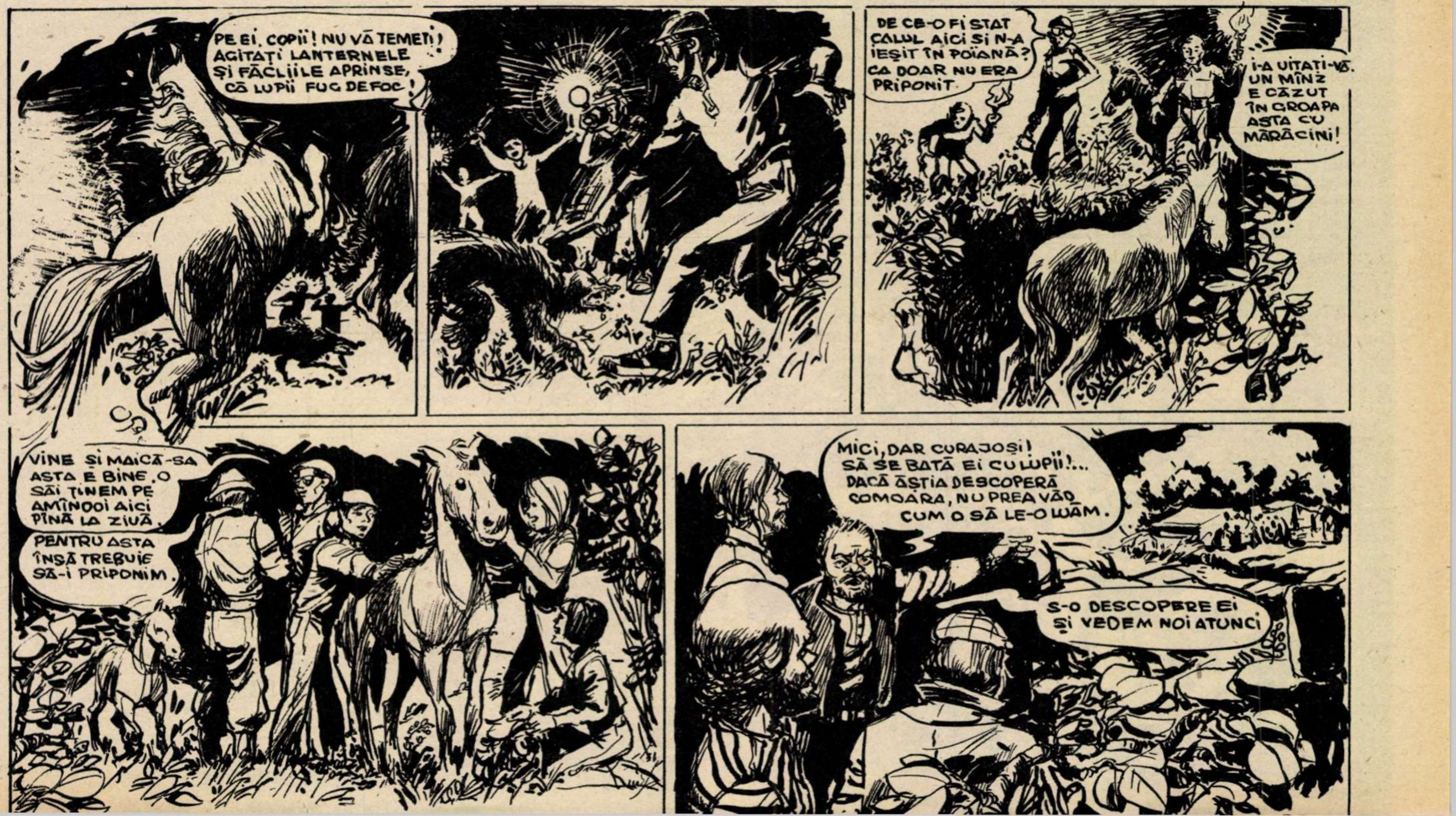
PE EI, COPII! NU VĂ TEMEȚI! AGITAȚI LANTERNELE ȘI FĂCLIILE APRINSE, CĂ LUPII FUG DE FOC!
DE CE-O FI STAT CALUL AICI ȘI N-A IEȘIT ÎN POIANĂ? CA DOAR NU ERA PRIPONIT.
I-A UITAȚI-VĂ. UN MÎNZ E CĂZUT ÎN GROAPA ASTA CU MĂRĂCINI!
VINE ȘI MAICĂ-SA
ASTA E BINE. O SĂ-I ȚINEM PE AMÎNDOI AICI PÎNĂ LA ZIUĂ.
PENTRU ASTA ÎNSĂ TREBUIE SĂ-I PRIPONIM.
MICI, DAR CURAJOȘI! SĂ SE BATĂ EI CU LUPII!... DACĂ ĂȘTIA DESCOPERĂ COMOARA, NU PREA VĂD CUM O SĂ LE-O LUĂM.
S-O DESCOPERE EI ȘI VEDEM NOI ATUNCI

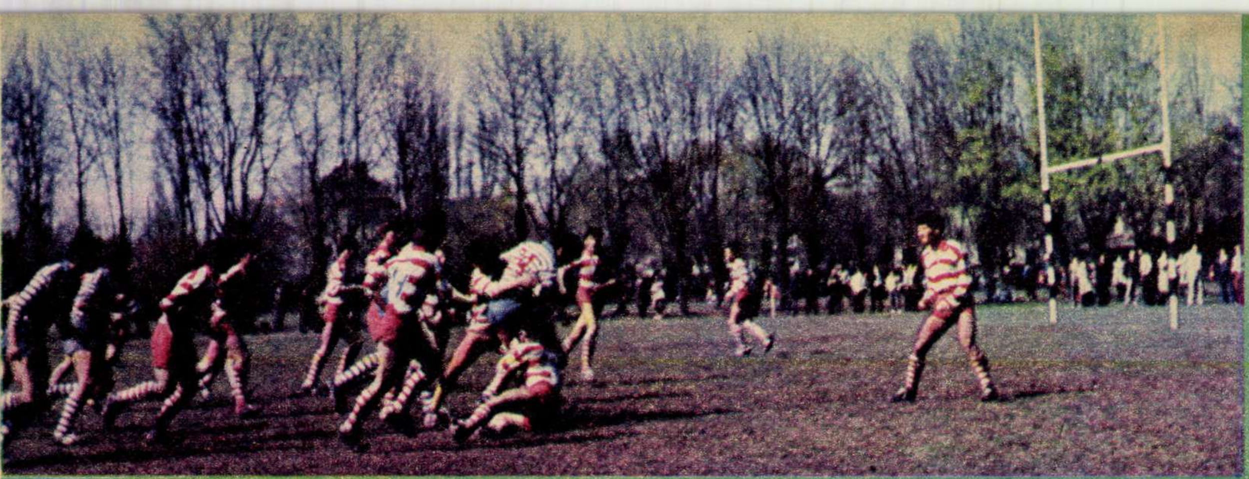

CEI 700 DE URIAȘI AI: RUGBIULUI PITIC

Pentru a șasea oară consecutiv, rugbiul pitic, sportul cu balonul oval cu o adresă foarte exactă, către copiii între 9 și 14 ani, s-a aflat la înălțime! 700 de purtători ai cravatelor roșii cu tricolor, cuprinși în aproape 30 de echipe din Capitală și din țară, s-au aflat la startul întrecerilor intitulate sugestiv „Săptămîna rugbiului pitic".

Desigur, nimeni n-a rămas surprins că reușitele cele mai multe au surîs copiilor care au reprezentat Clubul sportiv școlar nr. 2 din București. De ani de zile această unitate școlară sportivă se identifică cu o autentică pepinieră a rugbiului românesc de performanță. De aici s-a lansat în orbita marii performanțe însuși căpitanul echipei naționale, Mircea Paraschiv, și tot de aici a plecat cel mai puternic taloner din ultimii 10 ani ai rugbiului nostru reprezentativ, Dodo Munteanu. La „clasa" (în loturile) profesorilor-antrenori Mariana Lucescu, Alex Carnabel și Ion Vasilică s-au afirmat, în această „Săptămînă a rugbiului pitic", alți și alți copii: Bogdan Rusu și Mircea Tolontan, Mihai Stan și Bogdan Rasu, Andrei Moisa și Angel Petrescu, Costel Matei și Francisc Nicolae, viitori fundași, centri, aripi, mijlocași, flankeri, pilieri, taloneri, prinzători ai baloanelor din margine, neînfricați placheuri sau jucători în grămadă...

Așa cred toți marii rugbiști de ieri, prezenți și acum la această demonstrație de tinerețe a rugbiului românesc, foștii internaționali Nelu Popa, Ghiță Fîntineanu, Dumitru Bombi Zamfir sau cei din generații mai apropiate, Radu Demian, Paul Ciobănelu sau Dumitru Graur. O credință izvorîtă din forța și ambiția, din cutezanța copiilor care se dedică unui sport atît de bărbătesc, cum este rugbiul, a unei discipline în care țara noastră s-a afirmat constant în ultimele două decenii, pe plan european – prin cucerirea de 4 ori a Campionatului F.I.R.A. – și chiar mondial, prin victorii la celebre teamuri ca cele ale Franței, Scoției și Țării Galilor.

Pe lîngă micii rugbiști de la Clubul sportiv școlar nr. 2 din București, s-au impus însă, cu acest prilej, mulți alții: cei de la Clubul sportiv școlar Steaua, Clubul sportiv Olimpia, Clubul sportiv școlar Triumf, Rugbi Club Grivița Roșie și Asociația sportivă Gloria (a Întreprinderii de țevi Republica). Profesori-antrenori dăruiți acestei îndeletniciri se străduiesc și au toate motivele să nădăjduiască în reușita deplină a muncii lor, a obiectivului pe care și l-au propus: acela de a da la iveală CEL PUȚIN CÎTE UN JUCĂTOR PENTRU LOTUL REPREZENTATIV. Mulți au și trăit bucuria unei asemenea împliniri, alții sînt foarte aproape de ea. De altfel, acest drum al reușitelor se dorește a fi fără sfîrșit, ceea ce ar însemna apariția succesivă a unor generații de rugbiști de excepție, cum și este nevoie acum, cînd România se află printre țările participante la „Cupa Mondială", competiție la care se vor alinia – din anul viitor – numai 16 formații reprezentative de pe glob.

Spre satisfacția celor care diriguiesc activitatea rugbistică, acest sport al voinicilor (cum a ajuns să fie numit, alături de lupte), își extinde aria și în cuprinsul țării și nu numai în centre consacrate, ci chiar și în altele pînă nu de mult necunoscute în perimetrul balonului oval. Un exemplu, comuna Daneț, din județul Dolj. Finaliștii la rugby în 8 au fost pionierii școlii din această așezare doljeană. O mînă de copii ambițioși, care au mers din victorie în victorie: 40–0 cu Grivița Roșie, 36–4 cu Știința București, 16–4 cu Olimpia și 28–8 cu Triumf. Numai peste adversarii lor de la Clubul sportiv școlar nr. 2 n-au reușit să treacă. Au înscris un eseu, dar au primit șapte. Experiența „adversarilor" lor din București le-a fost un handicap demn de luat în seamă. „Jucăm rugbi doar de doi ani. Se împlinesc în octombrie..." – ne-a mărturisit profesorul Mihai Stoica, cel care „le-a pus mingea în brațe", fost jucător la Rulmentul Bîrlad și Politehnica Timișoara. Mihai Stoica a avut ambiția ca acolo, la Danețul Doljului, să implanteze rugbiul și a reușit! După locul 3, cucerit anul trecut tot la această competiție, iată, acum, locul 2 și poate la anul... Este de luat în seamă frumoasa performanță a pionierilor din această comună: Marian Stroe, Titel Ceablă, Gheorghe Catană, Alin Popa, Eugen Durău, Sorin Vaba, Ion Calugăru și Cătălin Bădău, toți din clasa a VI-a, care, alături de mezinul formației, Dan Cismaru, din clasa a IV-a, fac să se vorbească tot mai mult de comuna lor chiar în capitala țării! Prilej de mîndrie pentru toată suflarea din Daneț și de ambiție pentru pionierii rugbiști de a face și ultimul pas spre reușită – locul I în competiție.

Ambiții spre devenire am întîlnit și printre pionierii altei comune din țară, Bucșanii Dîmboviței. Aici faptele impresionează poate și mai mult, echipa și-a semnat actul de naștere doar de... trei luni! Tot un pasionat, un fost rugbist, dr. Ion Căpățînă, a fost cel care i-a apropiat pe copii de acest sport, i-a învățat pasa și placajul, felul cum se poartă mingea, cum se realizează o grămadă ordonată sau spontană sau cum se transformă o lovitură de picior de pedeapsă sau una „căzută". Pionierii din Bucșanii Dîmboviței n-au ocupat decît locul 10, dar promit o ascensiune vertiginoasă, nu numai pentru că dovedesc un talent autentic, ci și fiindcă cel care i-a inițiat dorește ca echipa să ia parte la campionatul divizionar al Capitalei, din toamnă. Iar pînă atunci să organizeze un turneu chiar la Bucșani, invitînd majoritatea echipelor participante la această săptămînă a rugbiului pitic, în luna august. Și tot în august, federația, Ministerul Educației și Învățămîntului, în colaborare cu Consiliul Național al Organizației Pionierilor și-au fixat o tabără de perspectivă tot pe plaiuri dîmbovițene, chiar la... Bucșani!

TIBERIU STAMA

Extraordinară această fotografie!

Nu știu și nici nu vreau să știu cine este sportivul cu numărul 236 care sare spectaculos peste ștacheta înălțată la peste cinci metri și jumătate. Pentru mine, această fotografie simbolizează ideea de zbor a omului, folosindu-se numai de inteligența sa, de forța sa.

Visul omului de a zbura mai sus, tot mai sus...

În acest domeniu, înălțimea se cucerește centimetru cu centimetru, dar fiecare centimetru înseamnă eforturi extraordinare, sudoare multă, voință de fier. Acum performanța omului sărind cu prăjina a ajuns la șase metri.

Prima tentativă a omului de a depăși granița psihologică a celor șase metri la săritura cu prăjina a avut loc la 29 august 1983. Autorul ei e atletul francez Pierre Quinon, care a încercat să sară această înălțime cu prilejul unui concurs atletic desfășurat la Köln, în R.F. Germania. Din păcate, ștacheta nu a rămas pe suporturi, înălțimea era prea mare pentru puterile atletului...

O altă tentativă de a trece peste ștacheta ridicată la șase metri a fost făcută de un alt atlet francez, Thierry Vigneron, cu prilejul unui concurs de atletism care a avut loc în luna martie 1984 la Göteborg, în Suedia. El a realizat atunci 5,85 metri.

La 31 august 1984, stadionul olimpic din Roma era arhiplin. Se desfășura un mare concurs atletic la care, printre alte mari vedete ale atletismului mondial, se întîlneau și săritorii cu prăjina cei mai bine cotați din lume: francezul Thierry Vigneron și sovieticul Serghei Bubka. Cînd crainicul stadionului a anunțat că urmează să sară Vigneron în tentativa de doborîre a recordului mondial, întreaga asistență a amuțit pur și simplu. Cîteva clipe de concentrare, o alergare scurtă, o desprindere spectaculoasă de la sol, un zbor încordat prin aer, o plutire peste ștachetă. În momentul cînd atletul atinge salteaua, întregul stadion izbucnește în urale. Thierry Vigneron ridică mîinile în formă de V. Victorie! 5,91 metri realizați de atletul francez reprezentau un nou record mondial!

Scena se repetă peste mai puțin de o jumătate de oră. De această dată cel care sare este sportivul sovietic Serghei Bubka. Explozia de bucurie a spectatorilor avea să salute doborîrea recordului mondial al lui Vigneron stabilit cu puțin timp înainte. Bubka sărise 5,94. Urcase deci recordul lumii cu trei centimetri...

Pentru a înțelege mai bine ce înseamnă această performanță este bine să ne întoarcem puțin privirea spre trecut, spre a ne da seama de unde s-a pornit pentru a se ajunge la actualul record al lumii.

* * *

Sper să nu greșesc, dar cred că nu există sport care să fi cunoscut o evoluție atît de furtunoasă cum este proba de săritură cu prăjina.

În anul 1866, cu ocazia unui concurs de atletism desfășurat la Fullham (Anglia), sportivul Jack Wheeler stabilea primul record al Angliei – și al lumii – la săritura cu prăjina: 3,05 metri!

La începutul secolului apar primele prăjini de bambus, mult mai elastice, care au permis și adaptarea unei tehnici mai bune. Cu o astfel de prăjină, americanul Michael

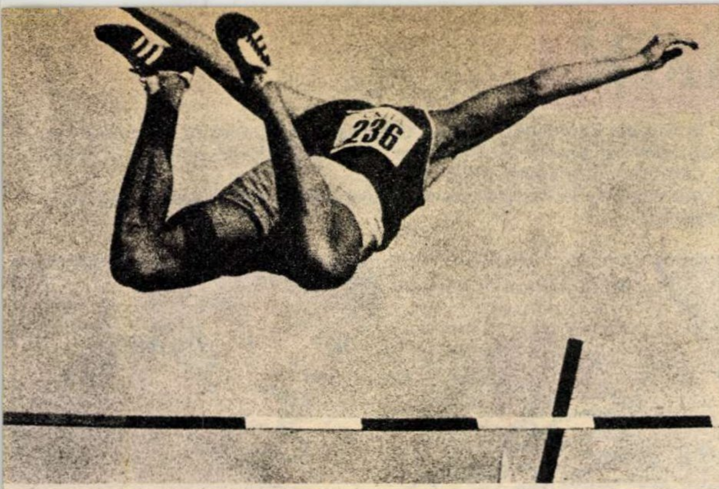

Wright din Cambridge-Massachussetts a sărit, în anul 1912, înălțimea de 4,02 metri, fiind primul sportiv din lume care a depășit granița celor 4 metri.

Atac la 6 metri

Înălțimile au început să cadă apoi una după alta, dar nu datorită calităților atleților cît mai ales celor ale materialului din care erau confecționate prăjinile. La Jocurile Olimpice de la Berlin din anul 1936, americanul Meadows a sărit 4,54 metri, cîștigînd titlul olimpic.

În fruntea prăjiniștilor a venit apoi un alt atlet american, Cornelius Wermerdam care, între anii 1940–1942, a urcat recordul mondial al probei de la 4,57 metri la 4,60, apoi la 4,72 și, în fine, la 4,77 metri. La această înălțime recordul lumii a rămas timp de 18 ani!

În anul 1960, americanul de culoare Don Bragg reușea să sară 4,80 metri folosind însă o prăjină de oțel, mai puțin elastică decît cea de bambus. Trei ani mai tîrziu, în 1963, cînd compatriotul său Davies a sărit 4,83, cu o prăjină din fibre sintetice, Bragg a declarat: „Nu Davies a sărit cei 4,83 metri, ci... prăjina!"

În același an, Brian Sternberg, tot din Statele Unite, devenea primul om din lume care depășea 5 metri la săritura cu prăjina. La jumătatea anilor '70, această probă a început să fie dominată de sportivii din Europa, dintre care cei mai buni s-au dovedit a fi atleții francezi, polonezi și sovietici.

Marii campioni sar astăzi cu prăjini din fibre sintetice. Specialiștii au calculat că pentru a realiza performanțe la nivelul actualului record mondial al probei este necesar ca sportivul respectiv să alerge cu 35 km la oră!.

Cucerirea înălțimii de 6 metri la săritura cu prăjina nu este condiționată numai de materialul din care este confecționată prăjina, elementul principal îl constituie tot omul. Săritorii viitorului, susțin specialiștii, nu se vor deosebi cu nimic de cei de astăzi. Va sări mai sus cel care își va asuma o doză mai mare de risc și care se va antrena mai mult și mai științific.

Cînd vom asista oare la momentul în care omul va putea sărbători împlinirea unui vis îndrăzneț: acela de a se avînta peste înălțimea de șase metri, folosindu-se numai de forța mușchilor săi și de forța minții sale...?

NICOLAE NICOARĂ

P.S.

La cîteva zile după ce am predat articolul la redacție, agențiile de presă, posturile de radio și televiziune anunțau știrea că, în ziua de 14 iulie 1985, cu prilejul unui mare concurs de atletism desfășurat la Paris, Serghei Bubka a reușit să sară 6 metri, fiind astfel primul sportiv din lume care atinge această extraordinară performanță. Întrebat de un reporter ce a simțit după săritura record, el a răspuns:

– O bucurie enormă. Nu reușeam să stau într-un loc, dar nici să fug nu puteam pentru că picioarele parcă îmi erau de ceară. M-a cuprins apoi o oboseală teribilă, dar eram tare bucuros că am împlinit speranțele pe care antrenorul le-a pus în mine și că am putut face părinților o bucurie...

La o altă întrebare: ce pasiuni mai are? Serghei a răspuns:

– Citesc, îmi place foarte mult poezia. Cel mai mult îmi plac poeziile lui Omar Khayyam și Rasul Gamzatov. De fapt, să cucerești înălțimi din ce în ce mai mari este tot un fel de poezie, poezia sportului...

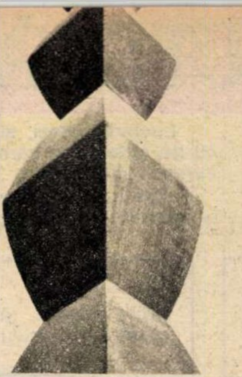

CONCURSUL Trofeele Vacanței 5

A. Cînd a creat „Coloana fără sfîrșit" – aspirație simbolică a binelui și armoniei –, „Poarta sărutului" și „Masa tăcerii", Constantin Brâncuși a interpretat elementele decorative și simbolice, împrumutate din arta populară românească, dovedind o mare capacitate de a pune în valoare calitățile diverselor materiale specifice sculpturii. Unde se află complexul statuar care constituie o creație de seamă în materie de sculptură monumentală?

1) Baia Mare; 2) Tg. Jiu; 3) Iași

B. Platforma Pipera este un avanpost al creației tehnice și cercetării românești în domeniile de vîrf ale industriei. „Electronica" și liceul său, întreprinderile de calculatoare electronice, de cinescoape, de elemente pentru măsurători industriale, de echipamente periferice pentru tehnică de calcul „Conect", de cercetări pentru automatizări pentru tehnică de calcul și pentru cercetări electronice, de elemente pentru automatizări sînt unități noi, ridicate în ultimii 20 de ani. Unde se află „Constelația Pipera" – cum i se zice uneori platformei?

1) București; 2) Pitești; 3) Timișoara

C. Importanța economică a colectării și valorificării materialelor refolosibile a fost pe deplin demonstrată. Acțiunea „3 R" codifică noțiuni economice de maximă importanță: **recuperare, recondiționare, refolosire.** Care este datoria voastră patriotică în cadrul acțiunii „3 R"?

1) Să nu lăsați, în orice împrejurare și oriunde v-ați afla, să se risipească nici un gram din materialele recuperabile; 2) să amînați acțiunea „3 R" pînă la începerea noului an școlar; 3) să acționați, numai în cadru bine organizat: școală, club de vacanță, asociație de locatari etc.

Expediați săptămînal talonul într-un plic pe adresa redacției, cu mențiunea „Trofeele vacanței", etapa a V-a.

TROFEELE VACANTEI TALONUL NR 5	Întrebarea	Răspunsul corect	Numele ....
	A		Prenumele ....
	B		Clasa ..... Școala ....
	C		Localitatea.............. Județul ....

FILATELIE

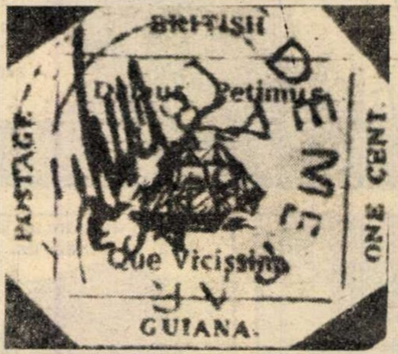

BRITISH GUYANA, 1856. Nedantelat. 1 cent. Roșu carmin. O întîrziere a vaporului generează o mare raritate filatelică. În februarie 1856, Guyana Britanică riscă să rămînă fără mărci poștale. Diriginții poștei din Demerara (Georgetown) obține aprobare să se descurce pe plan local, adică să emită timbre. Și apar două timbre în conformitate cu tarifele de atunci: 1 cent, albastru închis; 4 cenți, roșu carmin. Nu se cunoaște secretul prin care s-a rătăcit acel roșu carmin de 1 cent și nici dacă unica tipografie din localitate, „Baum and Dallas", a confecționat mai multe. Foarte interesant este drumul său prin diferite colecții. Mai întîi trebuie specificat că el a fost descoperit de către un copil de 13 ani, Vernon Vaughan, în anul 1873, printre plicurile familiei sale. E singura marcă lipsă din fabuloasa colecție a lui „British Museum". Ultima licitație i-a stabilit un preț în jur de 1 milion de dolari.

PETRE DOMȘA

Cutezătorii

Redactor șef: MIHAI NEGULESCU; Secretar responsabil de redacție: OVIDIU ZOTTA;
Responsabil de număr: IOAN DONCA. Prezentarea artistică: POMPILIU DUMITRESCU
Prezentarea tehnică: VIOREL SÂMPETREAN

Redacția Piața Scînteii nr. 1, București 33. Telefon: 17 60 10. ADMINISTRAȚIA, Editura „Scînteia". TIPARUL C.P.C.S. ABONAMENTE prin oficiile și agențiile P.T.T.R. Cititorii din străinătate se pot abona prin „ROMPRESFILATELIA" – Sector export-import presă P.O.Box 12-201, telex 10376 prsfir București, Calea Griviței nr. 64–66.

Materialele nepublicate nu se înapoiază. *Index 41836 12 pagini 1,50 lei*

GALERIA CUTEZĂTORILOR

9

Scenariu: ILEANA PIȚA
Desene: ȘTEFAN DAMO

Lucian Andrei, elev în clasa a VIII-a, la Școala Dichiseni, județul Călărași, se numără și el printre cei 43 de cutezători care au primit în acest an „Meritul pionieresc". Lucian a dat dovadă de omenie și spirit întreprinzător într-o împrejurare despre care ne istorisește chiar el.

„Era o seară de vară. Tata tocmai se întorsese de la lucru și stam de vorbă în cerdacul casei. Deodată, o bubuitură puternică sparse liniștea înserării...

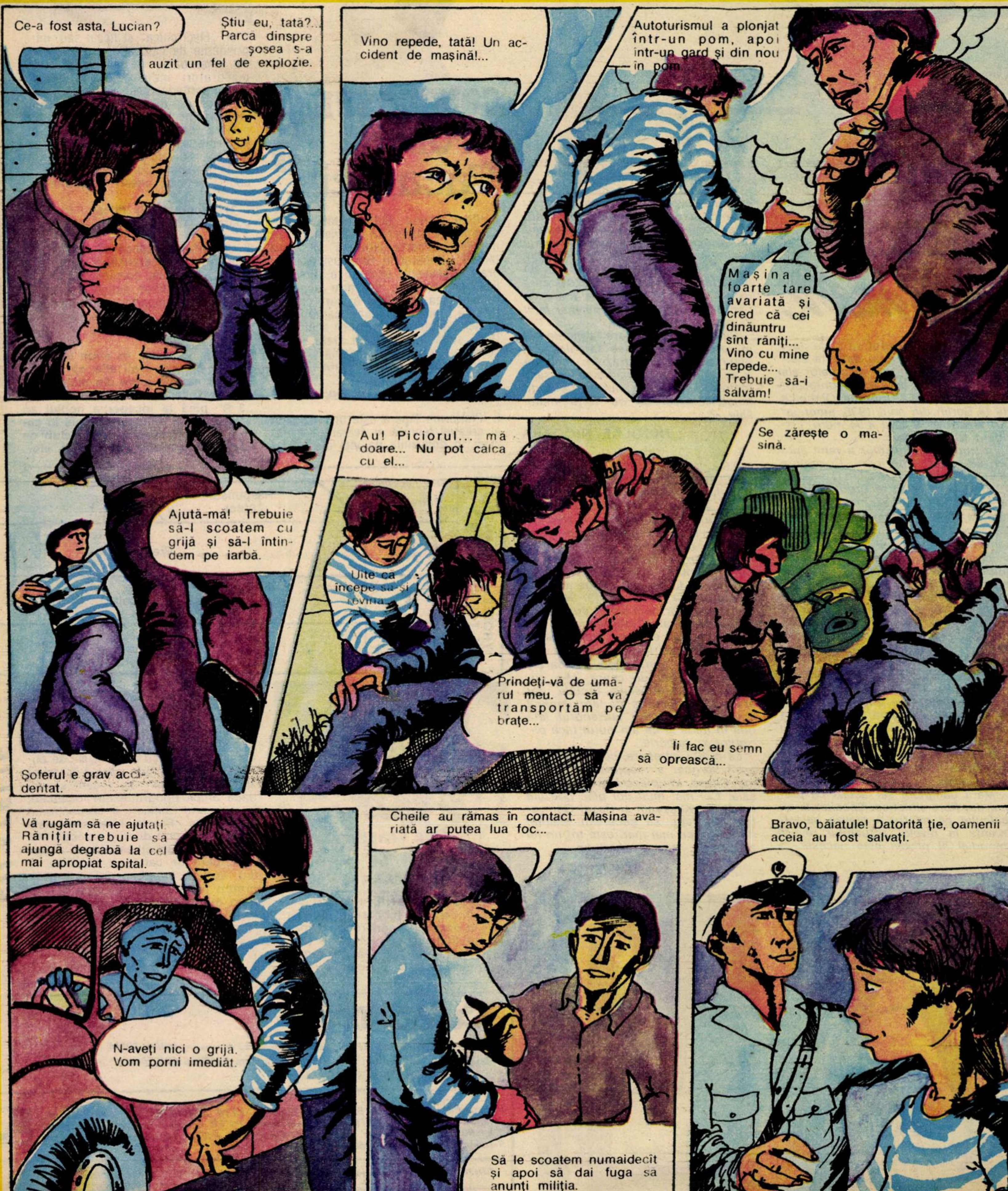
Ce-a fost asta, Lucian?
Știu eu, tată?... Parcă dinspre șosea s-a auzit un fel de explozie.
Vino repede, tată! Un accident de mașină!...
Autoturismul a plonjat într-un pom, apoi într-un gard și din nou în pom.
Mașina e foarte tare avariată și cred că cei dinăuntru sînt răniți... Vino cu mine repede... Trebuie să-i salvăm!
Ajută-mă! Trebuie să-l scoatem cu grijă și să-l întindem pe iarbă.
Șoferul e grav accidentat.
Au! Piciorul... mă doare... Nu pot călca cu el...
Uite că începe să-și revină.
Prindeți-vă de umărul meu. O să vă transportăm pe brațe...
Se zărește o mașină.
Îi fac eu semn să oprească...
Vă rugăm să ne ajutați. Răniții trebuie să ajungă degrabă la cel mai apropiat spital.
N-aveți nici o grijă. Vom porni imediat.
Cheile au rămas în contact. Mașina avariată ar putea lua foc...
Să le scoatem numaidecît și apoi să dai fuga să anunți miliția.
Bravo, băiatule! Datorită ție, oamenii aceia au fost salvați.